

ALKI 27-9-83

ரூ 1.20

கல்கி

கல்கி நடத்திய பாரதி விழா
சிங்கப்பூர் குடை!
கார்க்கிமார்க்கிஸ் நூற்றாண்டு.

**வளரும் வயதில்
குழந்தைகளுக்குத் தேவை
காம்ப்ளான்**

காம்ப்ளான்®
ஒன்றில்தான்
அவர்களுக்கு
அன்றும் தேவைப்படும்
23 ஊட்டச் சத்துக்கள்
அடங்கியுள்ளன.

வளரும் குழந்தை-
களுக்கென்றே
சிறப்பான சில
தேனுவகள்
உள்ளன—வளரும்
வயதிலே உடம்புக்குத்
தேவைப்படும்
மிகச் சிறந்த புரதம்,
22 மூலாதார
ஊட்டச் சத்துக்கள்
—அளிக்கிறது
காம்ப்ளான். மற்றவாதீர்கள்,
டாக்டர்களின் சிபாரிசு
பெற்ற, திட்டமிட்ட உணவு
காம்ப்ளான்.

01C-4-301274

இலவசம்! 32 பக்கவை கொண்ட கம்ப புத்தகம்.

"குழந்தைகளைப் பரிபூரண ஊட்டச் சத்துடன் வழங்குதல்"
32 கவை நூல்தான் குழந்தை நலமுக்கு உதவுகிறது என்று உறுதி.
தயார் செய்யுங்கள்: 19118, (Comp) 5-78, மலையா 408 025.

திடீயிட பரிபூரண உணவு — காம்ப்ளான்®

"அடித்தல் மக்களே! உங்களுக்காகப் பாடுபட்ட கார்ட் மார்க்ஸாவிய எங்கள் மன்னித்து விடுங்கள்!"

இப்படி ருஷ்யாவில் மக்கள் ஜோக் அடிப்பதற்கு அமெரிக்கர்கள் பிரசாரம் செய்வார்கள். அமெரிக்க காபிடலிஸத்தைப் பற்றிய ருஷ்ய ஜோக்குகளிலும் பஞ்சமியஸ்தாக. ஜோக் எப்படி இருந்தாலும் பாதி உலகுக்கு மேல் ஒரு புரட்சி பரவி கார்ட் மார்க்ஸின் கம்யூனிஸம் நித்தாந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டதானிருக்கிறது. அவர் எவ்வாறு தூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு உம்மஸிஸம் ஒரு சக்தி வாய்ந்த இயக்கமாக மேலும் பல நாடுகளில் பரவியும் வருகிறது.

நமது தத்துவங்களின் விளைவி கார்ட் மார்க்ஸின் எழுதியுள்ள நூல்கள் பண்பு. என்னும் "டால் காபிடாஸ்த்" நூல் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு வேதம் போல. அந்தாவில் மேல் நாடுகள் தொழில் புரட்சியின் பண்பு பங்களிசை அனுபவிக்கத் தொடங்கியிருந்தன. பல புதிய புதிய பத்திரங்கள் உருவாக்கப்பட்டதில் உற்பத்தி ஏகமாக அதிகரித்து வந்தது. அப்போதுதான் அடைந்து வந்த தொழில் துணுக்கங்களைப் பயன்படுத்தி எண்ணிக்கையில் குறைவான முதலாளிகள் அதிகபட்ச வாய்ப்பு அடைந்து வருவதை கார்ட் மார்க்ஸின் எடுத்துக் காட்டினார். இதே நேரத்தில் உழைக்கும் வகுப்பினர் தமக்குப் பாதுகாப்புத் தரும் சட்டங்கள் ஏதும் இயற்றப்படாத நிலையில் பிறரைச் சார்ந்த வாமு வேண்டி மிகுப்பதையும், மேல் மேலும் துயரில் ஆழ்ந்து போய்க் கொண்டிருப்பதையும் சுட்டினார். இதற்குப் பரிசாரம் எவ்வெவனில் தனிதரர் யாருமே சொத்துச் சொந்த அனுமதிக்கக் கூடாது இந்த மாற்றத்தை உருவாக்கப் புரட்சி தோன்ற வேண்டும். அந்தப் புரட்சிக்குப் பின் எவ்வாறு உற்பத்தித் திறனும் சமுதாய உடைமை வளிக்கப்படும். அந்தச் சமுதாய அமைப்பில் அனைவருக்கும் வெளி வாய்ப்பும் அனைவருக்கும் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகளும் கிட்டும.

ஜெர்மனியில் பிறந்த இந்தப் புரட்சி எழுந்ததான 32 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இங்கிலாந்தில் 1848ல் குடியேறினர். 1867ல் "டால் காபிடாஸ்த்" எழுதினர். அவருடைய தத்துவங்களின்படியே கம்யூனிஸ நாடுகளில் ஆட்சி நடக்கிறது என்பது சந்தேகமே. ஏன், சுதந்திர ஜனநாயக முறையிலும் மக்களாட்சிக்கென வசதிகளைப்படுத்திச் சொட்பாடுகளின்படியே எவ்வாறு கார்ட் மார்க்ஸும் நடப்பதில்லாதது. எந்த வட்டியவாதிகள் கையாண்டு முழுமையாக நிறைவேறுமென்று எதிர்பார்க்க முடியாது. என்னும் சாசன வரம்பெற்று விடுகிறது இந்த வட்டியவாதமே மாறுபட்ட சமுதாயத்தின் பொருளாதார-நாகரிக முன்னேற்றங்களுக்குத் துணை தந்திருக்கிறது.

- க. ராஜேந்திரன்

சோவியத் விடுதலாளிகள் கார்ட் மார்க்ஸுக்கு உயிரூட்டி விட்டார்கள். மால்கோ நகரைச் சுற்றி வந்தார் கார்ட் மார்க்ஸு. ஒரு மாதம் கழித்து வானொலி நிலையம் சென்ட்ரல். இரண்டு மணி நேரம் பேசத் தமக்கு நிழலி நிர்வாகி அவசரம் வந்துகொண்டு போகிறார்.

"சரி, ஆனால் உங்கள் பேச்சை சென்னார் செய்ய வேண்டி இருக்கும்" என்று பதில் விடைத்தது.

"அப்படியானால் ஒரு மணி நேரம் பேசினால் போதும்" என்றார் கார்ட் மார்க்ஸு.

"அப்போதும் சென்னார் உண்டு"

"பத்து நிமிஷம்?"

தாம் எங்கடத்துக்குவானார் நிலையத் தலைவர், போலித்து, "வேண்டியானால் ஒரு வாக்ஸியம் பேசுங்கள். சென்னார் செய்யா திருக்கிறோம்" என்றார்.

"சரி" என்று ஒப்புக்கொண்ட கார்ட் மார்க்ஸு, ஒயிபரப்பு தொடங்கவும் கூறினார்.

௨ மெய்யில் ம. பொ. இ., சொத்தா கைவிரம், அக்கவருடாநாள், குமர் அகத்தம், திரு. மெய்யு பொதி கொள்ளும்மேல் ஓர்நாள் கட்டி மனக்கம் மடம் மன்கிறார்.

அன்பார்த்த தேவர்களுக்கு.

கல்வி நடத்திய பாரதி விழாவுக்கு தேரில் வந்து நெய்தல். கட்டி எழுதி வாழ்த்திய உய்கன் அனாவையரும் கரம் கப்பி வணங்கு கிறேன். நீங்கள் நடத்தும் விழாவாகவே கருதி ஆறு மணிக்கெல்லாம் மயிலை ஏ.சி. எம். ராஜேஸ்வரி கல்வான மண்டபத்தில் குழும் ஆரம்பித்தீர்கள். பாரதி பட்டக்கை நாட்டுடமைவாகக் கம்மதித்த பெருத்தமை ஏ. சி. மெய்யப்பன் அவர்களைச் சதா தீவிர ஆட்டிக் கொண்டிருக்கும் இம்மண்டபத்தில் பாரதி விழா நடத்தவும் மிக்கப் பொருத்தம் தான். ஆறரைக்கு அரங்கம் நிரம்பிவிட்டது. ஆறே ஓக்காளுக்கு விழாத தலைவர் திரு ம. பொ. இ. வந்ததும் விழா தொடங்க, சரிவாக 9 மணிக்கு நாட்டு வாழ்த்துப் பாடப்படும் கைர ஒதுவார் கூட அப்படி இப்படி நகரவில்லை. அவ்வளவு ஆர்வமாக நிகழ்ச்சிகளைக் கவனித்து வந்தீர்கள்.

இதன் வாசகர் விழா என சுருக்கியது பல விதங்களில் பொருத்தும். பாரதி நூற் றுண்டியை பொட்டி கவிதைகளுக்காகப் புதுக் கவிதை, மரபுக் கவிதைப் பொட்டிகள்

௨ குமர்அகத்தாளுக்குக் கவி ஆசிரியர் மயிலை அணிவிக்கிறார்.

௨ மெய்யில் மெய்யுடைய அ. குமாருக்குக் 'கவி' ஆசிரியர் மயிலை அணிவித்துக் கொள்கிறார்.

28 கோமுகம் செய்து ஆசிரியர்
கரு. கவிசங்கரன் தந்தகலை

கவி ஆசிரியரும் மகா கவி பாரதியையும்
ஒருங்கே பாடும் திறனுடையதாகத் தானே
என்றுமோ, இந்த விதா பாரதியுடன்
இணைந்த "கவி" விழாவாகவும் விளக்கு
மாறு பேச்சாளர்கள் சென்று விட்டனர்!

எடுத்த எடுப்பிலேயே திருமதி செந்த
நரா கனகாசம் அவர்கள் கவி, டி. கோ. சி.,
ராஜாஜி, சதாசிவம் ஆசிரியர்களுடைய சிவ
சீவ நடப்பின் ஆதரவதர் கோவிலி அப்படி
யெவ்வாறு ஆழ்ந்த நடப்புப் பாராட்டும்
பழக்கமே இன்று போய் விட்டது என்று
கூறினர். இதையடுத்து ஒரு சிறந்த நட்பைத்
திறப்பீட வேண்டுமெனிக் அது டி. கோ.
ஷங்கரன் அவர்களுக்கும், ம. பொ. சி.
அவர்களுக்கும் இடையின் சிவசீவ நட்பைத்
தாம் சொல்ல முடியுமென்றார்.

இந்தத் தருணத்தில் தாம் ம. பொ. சி.
அவர்களிடம் "ஷங்கரன் மறைத்தபோது
உங்களுக்கு ஏற்பட்ட துக்கத்தை சொந்தத்
தாம் தம்பர் கணா கயோ ராம் (சை
ராஜமா ஆசிரியர்) மறைக்கப்போது ராஜா
ஜிக்கு ஏற்பட்ட துயர்" என்றென். அதற்கு
ம. பொ. சி. கூறின ஆறுமாத பதில்:
"இத்தகையதும் கணா பன சந்தர்ப்பம்
கனிக் ராஜாஜியுடன் கருத்து மாறுபட்டும்
பேசி, எழுதியவர் என்பதை நாம் திரையில்
கொண்டே வெண்டும்!"

"பாரதியை ஒன்று விதமாக நாம்
மோத்தோம்" என்று தொடக்கிவிட்டு திரு
ம. பொ. சி. சொன்னார். "அவர் கவிதைகளைப்
படிப்பது, பரப்புவது, அதன்படி வாழ்ந்து
காட்டுவது. இந்த மூன்று வகையிலும் பாரதி
யைப் போற்றியவர் கவி. அவர் தமது
பத்திரிகைக்குத் தாரக மந்திரமாகத் தேர்ந்த
தெடுத்ததும் பாரதி கவிதைத்தாங்கல்!" "தமிழ்
திரு நாடு தங்கைப் பெற்ற - எங்கள்
தாயென்று குழப்பிடி பாய்பா" என்ற
தொடரிக் 'பெற்ற' என்ற கோவிலின் இசை
கிய நயத்தையும் ஒக்கியத்துவத்தையும் திரு
சோழ வினாக்கியபோது செம் சிவிர்த்தோம்.

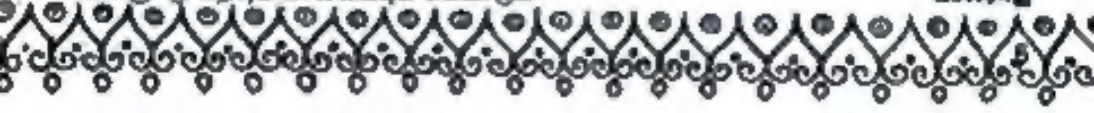
திரு அண்ணை நடராஜன், "டி.வி.என்.
திருவனத்தியனிக் பெருத் தன்மையும், தற்
பாசினுக்கு உதவும் பாண்டமையும் என்னாரும்

அறித்ததே: தமது கவி ஆசிரியர் கேட்
டததாம் கேட்டார். ஒரு கிப்பட் கார்
கொடுங்கள் என்று கேட்டது போனாடு!
தமது குமாருக்கு யீபட் கார் தந்துமகிப்
போனதே" என்று பேச்சுத் தொடக்கிய
போதே ஆரவாரமாகச் சிரிப்பினால் அவை
யிக் எழுந்தன. தொடர்ந்து, தாம் கிரு
கவிசேகரபெரு தெருவிக் தேடிக்கொண்டக் கூறி
"எங்கள் இடத்திலும் தேடிட்டேன் என்
கையும் காணும்" என்று தாம் அதுத்துக்
கொண்டது போகதாம் பாரதியும் உவக
மொழிகள் பலவற்றிலும் தேடித் தேடிப்
பார்த்தவிட்டு தமிழ் மொழி போய் இனி
தாவது எங்கும் காணும் என்று பாரடி
யிருக்கிறார்" என்றார். அவ்வை நடராஜன்
பேச்சின்க் கவிசைவையும் தகைசைவையும்
கவிதையம் புரிந்தன.

குமரி அனந்தன் அவர்களின் தயக்கரா
தர் விழ்ச்சி போன்ற கவியோவையும் அறி
தோற்றின்க் மறைந்த சோழாவை இசைகிய
மணம் பரப்புவதுமாய் பேச்சுக்கே கேட்ட
ஆர்வத்தொடியுற்ற சகிசைக் கீதையிப் பவல்
பெற்றது போய் அன்று மகிழ்ந்தார்கள்.
"இந்த விழாவிக் கவிசைப் பக்கெற்றமாத
திரும்பெந்தாசிக் கற்று கேட்டார்கள். அக்கே
தாக்கன் பெற்றி பெற முடியாத போலிற்று.
ஆனால் அங்கு பெற்றி பெற்றிருந்ததாம் எத்
திக் மகிழ்ச்சி மடைத்திருப்பினே அந்தக்கு
இனையார் மகிழ்ச்சியை இந்த விழாவிக்
பக்கெற்பதன் மூலம் தாம் அடைப முருகன்
கழி கருத்தார்கள்" என்று கூறிய கைத்தி
கேடுவைய அகவையோர் இதயக்கனிக் முருகை
யாக ஆக்கியபோதுக் கோண்ட குமரி
அனந்தன் கமாரி அரை மணி தேரம் சொத்
பெருக்காற்றினார். முப்பது விழுதுகனாக
ஒருச் சென்ற தியிலுக்கன் அமை. குமரி
அனந்தனிக் தேசிய தொக்கையும் மக்கள்
இவ்வையும் விழிப்புணர்ச்சி பெருதிருக்கிறார்
என என்பதாம் ஏற்பட்ட ஏக்கலும் பிரதி
பலித்த அந்தப் பேச்சின்க் முருகை முருகிக்
பாரதியதாம் ஆகவென் ததும்பப் பேசிக்
கொண்டிருந்தானே கவந்தி குமரி அனந்தனிக்
நாம் மறைந்த போய்விட்டோம்!

கடைசியாக விதா திசுச்செய்குக்குச் சிற
மாக அமைந்த ம. பொ. சி. அவர்களின்
சொற்பொழிவு, குமரி அனந்தன் தேசிய
வத்தை கவிபுறத்திலிருநெனிக் ம. பொ. சி.,
அதற்கும் ஒரு படி மேலே சென்று பாரதியை
சரிவதெயிவத்தெ வினக்கினார். பாரதியைக்
கனவுக்கன் பல தவணாகாமயிலேயே இருக்கிக்
தனவே என்று ஏங்குகதொரு தீவகாமல்
கெது சிவ கனவுக்கன் திறந்தெயிற்றுப்பதைத்
கன்கு மகிழவும் கற்றுக் கொள்வோம் என்று
பன உதாரணக்கனிக் எடுத்துக் கூறினார்.
"பாரதியைக் கவி திரையு மண்டபம் எழுப்
பினார் எனிக் கவி அவர்களுக்கேனே பெரு
திரையுச் சிவகைத் தெனகையே யீக்கின: கவி
பத்திரிகை கவமொடு நடந்து கத்தாயே
போதும்" என்ற அவரது தவணாசினிக்
கவிசைவாசனிக் அகவருக்குமே உரிப்பென்க
மொர்க்கிக்கிறென்.

உ. ராஜேந்திரன்
புகைப்படக்கன்: கன்கவந்தி தெதினார்த்தி
பாசிராஜு

வல்லுனாக நடிப்பதால்
சில லாபங்கள்!

சங்கிலிக்குகை பேட்டி

"அப்போது எனக்கும் பத்து வயதிற்கு
கூட. மதுரைவீல் பாட்டி வீட்டில் தங்கிப்
படித்து வந்தேன். காலஞ்சென்ற நடிகர்
பி. டி. சின்னப்பா நடத்த ரத்னகுமார்,
கதிரிசன் போன்ற படங்கள் கிளைசா
சமயம், எங்களுடைய குடும்பத்துக்கும் அவருக்
கும் பழக்கம் உண்டு. அவர் எனது தந்தை
வின் நண்பர். அந்த இடம் புரிலாதவையில்
பி. டி. சின்னப்பாவின் விநியோகிவிட்டதாக
விட்டுக்குத் தெரியாமல் மதுரை மீனாட்சி
வம்சம் கோவிலுக்குப் போய் இடது கையில்
பி. டி. சின்னப்பா என்று பச்சை குத்திக்
கொண்டேன். கனது கையில் என் பெயர்
பச்சை குத்திக் கொள்ளவும் சேர்த்தே காசு
கொடுத்து விட்டேன். ஆனால் இடது கையில்
பச்சை குத்தியதே வலி தாங்க முடியவில்லை,
அடுத்த நாள் வருவதாகக் கூறி விடு திரும்
பினேன்.

விட்டுக்குப் போவதற்குள் துரம் அடிப்
பது போலிருந்தது. பூனை போல் பதுக்கிப்
பதுக்கி துறையடைப் பாட்டி பார்த்துவிட்டு
இருந்தாள்.

"ஏன்டா ரெண்டாய் பவனா நீ? உன்
முதுகிக்குப் பச்சை குத்தித் தவறலா? படிக்க
ற புள்ளியா வட்சனயா இன்னாமல்
ஏன்டா இப்படிப் பண்ணினாய்?"

துடைப்பதற்கு அடிக்கவும் செய்தாள்
பாட்டி!

"மறக்க முடியாத இனம அனுபவம்!"
என்றார் பல படங்களில் விவகர நடிகரும்
சங்கிலி முருகன்!

"படங்களில் விவகர நடிகுபதால்

நிஜ வாழ்க்கையில் ஏதாவது நன்மை
உண்டா?"

"சமீபத்தில் கிரோட்டிக் ஒரு கவி
நிழ்ச்சிக்குப் போயிருந்தேன். எங்கே
வந்திருந்த கண்ணப்பேட்டி சிங்காரம், குண்டு
கவனமும் போன்ற நடிகர்களின் சட்டை
வயல் பிடித்து இருந்த ரசிகர்கள் உரிமை
போடு வரவேற்றனர். ஆனால் அவர்களுக்குப்
பிங்குன் சென்ற என்விடம் நாயடி தள்ளி
நித்திரைகளின் கண்களும் சொன்னார்கள்.
இது ஒரு நன்மைதானா? படங்களில் விவகர
நடிப்பதால் நிஜ வாழ்க்கையிலும் மக்கள்
தெருக்கத் தயங்குகிறார்கள் என்பதை இந்த
அனுபவம் உணர்த்தியது."

"விவகர நடிகை ஆரம்பித்த பின்
புதிதாக என்ன தெரிந்தன?"

"ஒரு கை ஒலி"யின் நடிகை ஒப்பந்த
மானதும் ஈடரக்கர் பாக்கியராஜ் "முரு
கன் சார், படத்தில் நீங்கள் நிறைவ் விடும்பச்
சண்டை போடும்படி இருக்கும். மூன்றரை
தேறுங்கள்" என்று அன்புக் கட்டளை
விட்டார்.

என்விடமே விடும்பம் பழக்க காலிலும்.
என்விடம் ஈடரக்கர் குடிவிருத்த சினிமா
பிடியேட்டர் காலஞ்சென்ற ஏ. எஸ். பெரு
மான் எனக்குக் கூடக் கொடுத்தார். அந்
துடன் கூடும் மான்டர் மாடக்குளம் அழ
கி சாயிலையும் அறிமுகப்படுத்தினார். எம்புச்
சண்டையிலும்போது உச்சத்திலிருந்து
உள்ளகால்களரை நல்ல கூடத் பரிசு
கிடைக்கும். அதனால் ஒரே ராட்சாப் பரி.
நிறமும் இரண்டு மூன்று வேண்டி முழுச்
சாப்பாடு சாப்பிட வேண்டி விருத்தது!"

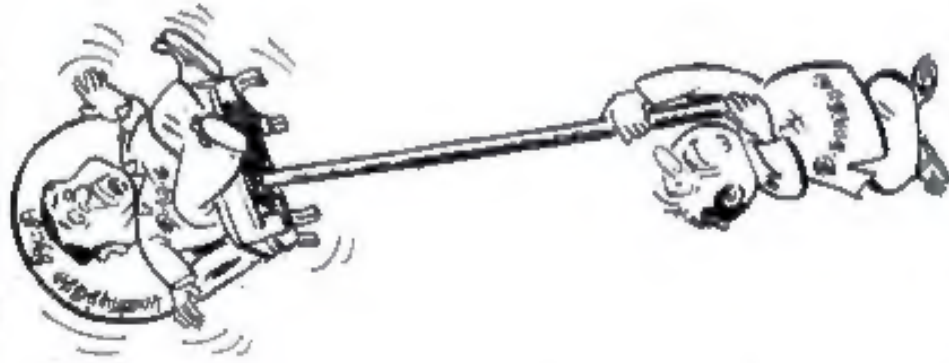
"கூடும் சேகலின் நடிகமும்போது அது
புகம்?"

"நிஜமாக ஒருவரைக் குத்துவதை விட
குத்துவாக்குவது போல் நடப்பது பெரிவகை.
தெற்கு மரட்டாசின் "தெருவிலே துள்ளி
விருத்தம்" படத்தில் நடத்துக் கொள்
கருத்தபோது நதிரா விஜயகாந்த் என்னைத்
தொடர்ந்து தாக்குவது போனவும் நான்
எதிர்த்து அடிக்காமல் சூடமாக நிற்பது
போனவும் ஈட்டியை அமைத்தார்கள். என்னை
தான் எதிரி பலசாலியாக இல்லாவிட்டாலும்
ஒருவன் அடிக்கும்போது அவன் கம்மா நிற்க
மாட்டான். அதனால் நானும் நதிராசைக்
கொஞ்சமாவது திரும்பித் தாக்குவது அவ
சியம் என்று காரிவிட்டேன். நான் கூறியது
ஈடரக்கருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அநிர்ச்சி
வாக இருந்திருக்கும் போலிருக்கிறது. பிற
பாடு ஒப்புக்கொண்டார்கள்."

"வரப்போகும் படங்களில் உங்களு
விசேஷமுத்திரை தடிப்பு ஏதாவது உண்டா?"

"சே. கன்னல் தயாரிக்கும் "சட்டத்துக்கு
ஒர் கனம்" படத்தில் பவலிதமாகச் சிரிச்
கிறேன். குழந்தைக்கேற்ப ஒரு நடிகர் சிரிப்பது
சற்றுக் கடினமாக காலியம். எனக்கு
நாடக அனுபவம் இருப்பதால்நான் இது
சாத்தியமாயிற்று. சிரிப்பின் அடர்சியம்,
ஏனாம், கபடு என்று பல கதை உண்டு."

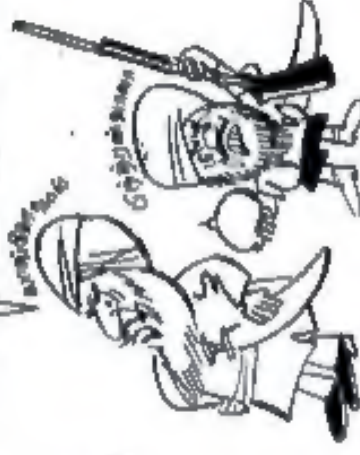
பேட்டி: மன்னி கோகிராஜன்

பாண்டிடிச் சிசுரி சர்க்காஸ்!

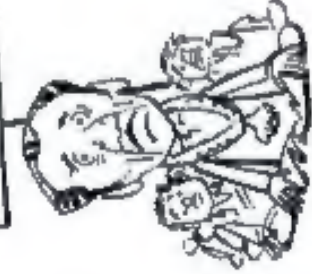
தினமயம் புகள்கை... திரிபாஷா... துப்பாக்கியும்
மெய்யு முன்முகம் திரிபாஷா... துப்பாக்கியும்...
அதற்குப் பெயர் ஏன் பெரிசு புகள்கை?

7 மணி கெதும்
உன்னாவிருக்கும்

12 மணி கெதும்
உன்னாவிருக்கும்
9 மணி கெதும்

(மணி) 2.4 மணி கெதும்
உன்னாவிருக்கும்
மணி கெதும்

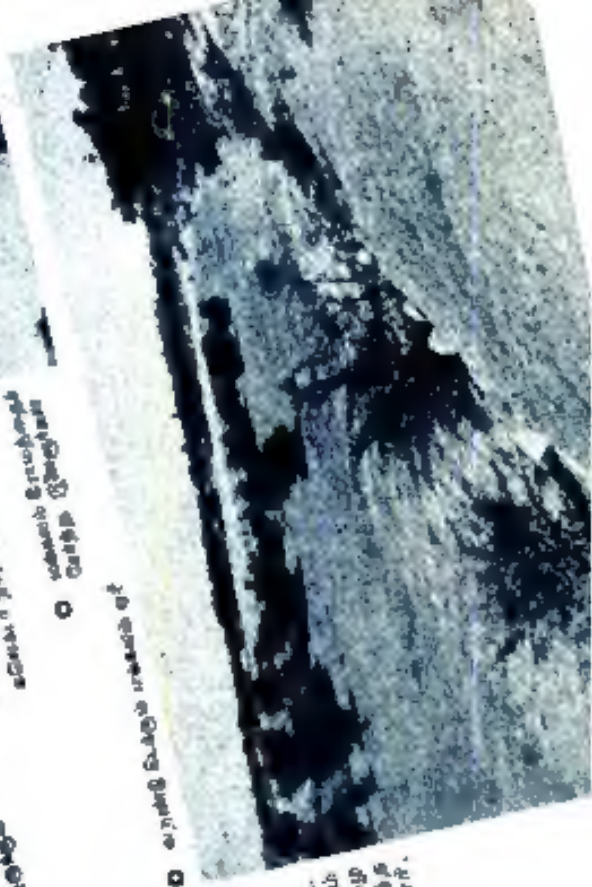
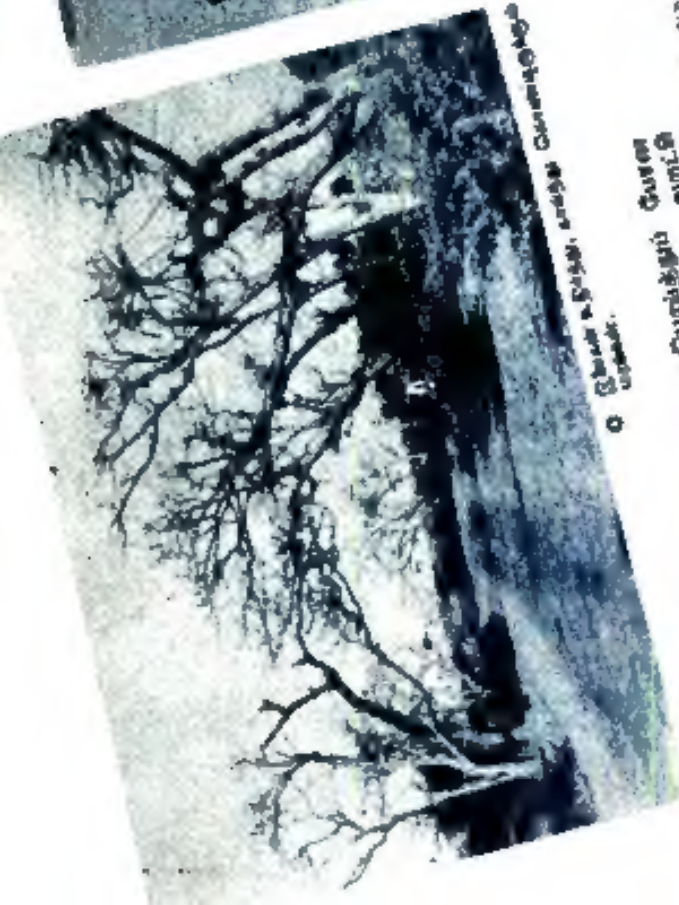

சத்தில்லாத பட்ஜெட்!

நிதியமைச்சர் நெடுஞ்செழியன் 86 கோடிக்குப் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் சமர்ப்பித்திருந்த போதிலும் பட்ஜெட்டின் தொடக்கமே 88 கோடி கடனாக இருப்பதால் மொத்தப் பற்றாக்குறை 285 கோடி ஆகிறது. பொதுவாகவே பல்வேறு வரிகளால் வருமானம் இவ்வளவு கிட்டும் என்று பட்ஜெட்டில் மதிப்பிடப்படுவதை விட அதிகமாகவே வருவாவதுதான் வழக்கம் என்பதால் ஒருவேளை புதிய வரிகள் இவ்வளவிலே சமாளிப்பது சாத்தியமாகி விடுக்கக் கூடும். ஆனால் திரு நெடுஞ்செழியன் முன்னெச்சரிக்கையாக 26 கோடிக்குப் புதிய வரிகள் விதித்துள்ளார். இதற்காக ஏற்கெனவே உள்ள பணிகளில் செலவற்றின் விதிக்களை அதிகரிப்பதுடன் நிலவரம் பிரவேச வரி என்பதாக ஒன்றை அறிமுகப் படுத்தியும் உள்ளார். அதாவது தமிழ் நாட்டில் 16 நகர்ப்புறங்களுக்குள் நுழையும் பல்வேறு பண்டங்களுக்கு அவற்றின் மதிப்பின் மீது இரண்டு சதம் பிரவேச வரி விதிக்கப்படும். இதனால் விலைவாசிகள் உயர மக்கள் அவதி அதிகரிக்கும் என்றும் கஞ்சு ஊழலுக்கு இது திரம்ப இடமளிக்கும் என்றும் எதிரிக் கட்சிகள் சட்டசபையில் ஒருமித்து எடுத்துக்காட்டி வெளிநடப்புச் செய்தும் அமைச்சர் சில பொருள்களுக்கு நுழைவு வரியி் விடுத்து விசைக்களித்தாரே பொழிய வரியை வர்ப்புப் பெறவில்லை. இதற்கு அமைச்சர் கூறும் ஒரே சமாதானம் வேறு சில மாநிலங்களில் இந்த நுழைவு வரி இருக்கிறது என்பதுதான். வேறு மாநிலங்களில் செய்யப் படும் தவறுகளை பெண்ணாம் தமிழகமும் செய்தாக வேண்டுமா என்ன? பாரத ஒருமைப்பாடு சித்திக்கிகே முரணானதான இந்த நுழைவு வரியிலிருந்து சித்தி, யுனாவி, ஆயுர்வேத மருந்துகளுக்கு விசைக்களித்த அமைச்சர், அலோபதி மருந்துகளுக்கு விசைக்களிக்காதது விடப்படும் வகுத்தமும் தோற்றாவிக்கிறது. இன்று தமிழகத்தில் உள்ள டாக்டர் களில் மிகப் பெரும்பாலோர் அலோபதி மருந்துகளையே எழுதித் தருகின்றனர். உயிர் காக்கும் மருந்துகள் பணக்காரர்களால் மட்டும் பயன்படுத்தப்படுபவன அல்ல. மேலும் எந்த ஒரு குடும்பமும் மாதாந்திர பட்ஜெட்டில் மருந்துக்கென்று பணம் ஒதுக்குவதில்லை. எதிர்பாராமல் உடம்புக்கு வந்து விட்டால் குடும்பங்கள் நொயிலும் மட்டுமின்றி பணத் தட்டுப்பாட்டாலும் அவதிப் படுகின்றன. அய்வாறிருக்க இவ்வமீதுள்ள வரிகளைக் குறைக்காது போனாலும் மேலும் அதிகரிக்காமலாவது இருக்கலாம்.

தமிழக அரசின் மிகப் பெரிய தலைவன் மின்வாரியம்தான். வாரியத்துக்கு ஏற்படும் ஏராளமான நஷ்டத்தை வரிச் சுமையாக மக்கள் தான் தாங்குகிறார்கள். மின் வட்டணத்தை உயர்த்தி நஷ்டத்தைத் தவிர்த்தல் போவதாக அமைச்சர் கூறியுள்ளார். அவ்வாறெனில் பட்ஜெட்டில் உள்ள பற்றாக்குறை பெருமளவுக்குக் குறைந்து போகும். ஆக, புதிய வரிகளைத் தேடிச் சுண்டுபிடித்து விதிக்க அவசியமென்ன?

தமிழக பட்ஜெட் மாநில வளர்ச்சிக்கு உதவுமா என்று நோக்கினால், நீர்ப்பாசனம், குடிநீர், அபிவிருத்தி, தொழில் வளர்ச்சி போன்ற முக்கிய துறைகளில் போதிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை எனக் காண்போம். சத்துணவுத் திட்டம் போன்ற பல சமுதாய நலத் திட்டங்கள் நல்லனவெனினும் போதிய செலவுகள் மாநிலத்தில் உற்பத்தியாக வழிவகுத்தாலன்றி இத்திட்டங்களை நீண்ட காலம் வெற்றிகரமாக நடத்த முடியாது.

[illegible]

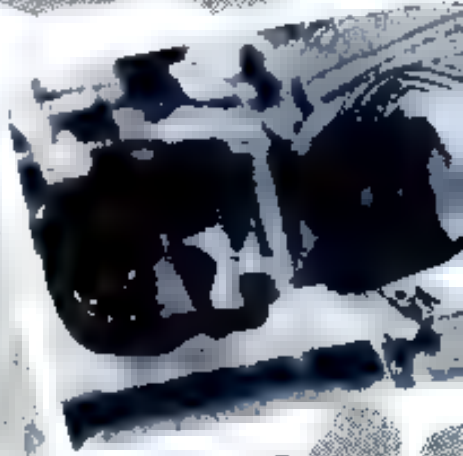
Q മലയാളം ഭാഷയിൽ
ചിത്രീകരിക്കുക

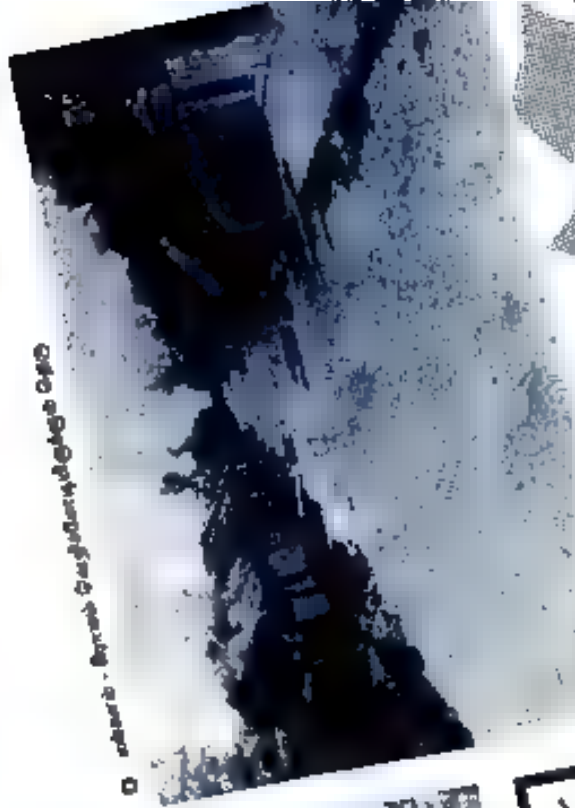
വെള്ളപ്പൊക്കം

പ്രദേശം

വെള്ളപ്പൊക്കം

Q ചിത്രം കാണുക

Q ചിത്രം കാണുക
ചിത്രം കാണുക

பெபாசித்தாரர்களுக்கு V.I.P. BRIEF CASE அன்பளிப்பு

நம்பிக்கையின்
ஒளி விளக்கு
'பாவாணி'

22%

பெபாசித்தாரர்களுக்கு வழங்கும் கூடுதல் வட்டி

பாவாணி ஹோட்டார் & ஃனான்சர்ஸ் ஹைர்பைனான்ஸ்

(Hire Purchase Financiers for Motor Vehicles)

கவர்ச்சிகரமான வட்டி விதிகளில் பிச்சட் பெபாசித்தாரர்கள்
தேற்கு கொள்ளப்படுகின்றன

5-வருடங்கள்	3-வருடங்கள்	2-வருடங்கள்	1-வருடம்
22%	19%	18%	17%

5 வருடங்கள் வரை-16%

3 வருடங்கள் வரை-15%

உங்கள் பெபாசிட்டுகளை அதுதான் குவகரி

பாவாணி ஹோட்டார் & ஃனான்சர்ஸ் ஹைர்பைனான்ஸ்

(Hire Purchase Financiers for Motor Vehicles)

91, உள்மார் கோடு, (சின் விஜயா கோவில் அருகில்)

தி. கவர். சென்னை-600 017. போன் : 447186

- பெங்களூர் : 24/1-A, எர்லோன் கோடு (10வது கிராடு)
கங்கைமார், பெங்களூர்-560 003 போன் : 990971
- தஞ்சாவூர் : எண் 1 & 1, குதக மரடி, தி.ச. அருகே கோடு,
தஞ்சாவூர், போன் : 7626
- திருவள்ளூர் : 14/8, ஆனந்தபட்டி தெரு, திருவள்ளூர்-600 007
போன் : 483
- மட்டுக்கோட்டை : T-A, திவ்யன் தெரு, மட்டுக்கோட்டை, போன் : 453

இந்த மாதிரிதான் விட்டுச் சென்ற கோன் டுக்குகிறார்கள். வங்கும் அதற்குக் காரணம், அடுத்த மாதிரிவரைவா லாதாரம். ஆதிதிராவுய் அறிவினோடு இருப்பதால் பதனாகக் கொட்டும் செலவை விட பெல் லுக்குகூட, சித்தாருக்கும் செலவும் செலவு குறைவாகவா... என்றார் அவர்.

மேட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ள செங்கம், திருவள்ளூர், வந்தவாசி தாலுக்கா களில் குடி தண்ணீருக்கும் பயன்படப் படுதல் தால், கடியலாட்டுக் கிணர்தில் தண்ணீர் வந்து னது இறைத்துப் பயன்படுத்தி விடு கிறார்கள். தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிவால் பாதிப்பும், இத்தக் தாலுக்காக்களில் மிக அருமைவாக வேலை செய்கு கோண்டிருக் கிறது. இடத்திட 250 அடி ஆழத்துக்குக் கூடக் குழாய்க் கிணறுகளைப் பக்கேறு கிராமங்களில் அமைத்துக்கொடுத்திருக்கிறா து. அவ்வாறு ஆழத்திற்குத் கூப்பமாகத் தண்ணீர் வரக் கூடிய குழாய்களைப் பட்டினம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மக்கள் வாயா த குடிநீர் வாய்ப்பத்தைப் புகழ்கிறார்கள். எம் கெட்டுத் திரைத்தடி நீர் கிடைக்கிறது என்று விதிவாறு ருநிலில் கண்டு பிடித்து அங்கு குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்திருக் கிறார்கள். ஒரு குழாய்க் கிணறு போட 30,000 ரூபாய் செலவாகிறதுதான். திட்ட ராமட்டுப் பகுதியில் சில குழாய்களில் தண்ணீர் வரவில்லை.

ஆடு மானிலைக்குச் சாப்பிடுவதற்குப் புல் பூண்டு கூடக் கிடைக்காமல் பல இராமல் பூண்டி புல் எட்டாத்தையாகக் காட்டி யலிக்கிறது. தண்ணீர்ச் சிந்தையால் ஆடு கண்டு மாரடுகளும் அலியலையப் படுகின்றன. 'நெரிஞ்சு', 'பூண்டு' எந்த நஞ்சுக் கொடி யைத் தின்ற பற மான்கள் இறந்துபோய்விடு கின்றன.

திருப்பத்தூர், நேராளரெட்டை போன்ற இடங்களில் கா தாரணமாகவே கோடைமீக்

வதட்சி ஏற்படும். இப்போதே செங்கம் முடிவாக அளவுக்கு அதன் கொடுமை இருக் கிறது.

செய்வதற்கு வேலை இல்லை. குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லை. நீராவதற்கு வழியில்லை.

சோலிவத் மக்களில் கனமான காய்ச்சல்கள் பற்றி மான்கோளில் கோட்டர் சொற்பொழிவுகள் நடக் கின்றன. முதல் தாள் கூட்ட முடி யில் சோழர் இவர்கள், பேச்சாளரைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்:

“நீங்கள் சொல்வது கைவலானது. ஆனால் கடைகளில் இறைத்தி மட் டும் கிடைக்க மாட்டேன் என்பதிறது. உற்பத்தியான இறைத்தி வெய்லாம் எங்கே?”

அடுத்த தாள் சொற்பொழிவு தொடர்கிறது. இன்னொரு சோழர் இரங்கி கூட்ட முடியில் பேச்சாள லரைக் கேட்கிறார்:

“ஆலா, நேற்று இவாள் கேட்டதைப் போல தான் இறைத்தி எங்கே என்று கேட்கப் போவதில்லை. ஆனால் நேற்றுக் கேள்வி கேட்ட இவாள் எங்கே?”

ஆனால் பெரியவர்கள் தமிழை முதல்வரை வாயா த வாழ்த்துகிறார்கள். காரணம்: சத் துணவுத் திட்டம்தான். இத்கை வட்டிக்கு இடைவேலையும் சத்துணவுத் திட்டம் மட்டும் ஏதும் தடங்கலுமில்லாத சிறப்பாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. குறைத்திட்சம் சிறுவர்கள் கப்பிடுக்காவது ஒரு வேலை உணவு கிடைக்கிறது. இப்போது இந்தத் திட்டத்தில் குதியோர்க்கையும் இந்தத் திருப்பதால், அவர்களுக்கு ஒருவேளைச் சோ திற்குக் கஷ்டமில்லை.

காமிரிப் பிரதீகையோடு ஸ்காலர்தில் கரு டத்தில் சில தாட்களாவது தண்ணீர் இட கரிதாட்கத்துடன் பெண் வார்த்தை நடத்த வேண்டியது அவசியம்.

மேட ஆர்க்காடு மாவட்டக் கலெக்டர் தாரகமணன் சந்தித்துப்பெரிப்போது சொன் றார்: “ஒரு கோடிபே நூற்பது ஒட்சம் ரூபாய் இந்த மாவட்டத்துக்கு வந்து சி நிவாரண நிதியாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த மார்ச் மாத முடியுக்குள் 88க் குழாய்க் கிணறுகள் தொண்டியாக வேண்டும். இதிலுள்ள 750 குழாய்க் கிணறுகள் போட்டாகி விட்டது. 83 ஏக்கரில் தான் எடுக்கும் பணி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நெடுஞ்சாலைத் துறை யில் சாலைகள் போடும் வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. கிட்டத்திட்ட 35,000 பேருக்கு வேலை கொடுக்கிறோம். மாவட் டத்தின் உள்ள தார்களில் எவ்வளவு குடி தண்ணீர்ச் சிந்தை இவ்வாறப்படி பார்க்குத் கொண்டிருக்கோம். 8500 சத்துணவு கமல் களில் ஏழரை லட்சம் குழந்தைகள் சாப் பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வரப்போகும் மாதங்கள் மிகவும் சோதனைவானவை. அதி வாக இப்போதே எவ்வளவுத் தாரார்ப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். திரையம் மோகிப் போம் என்பதும் நம்பிக்கையுள்ளது.”

—முத்து திருமல்
படக்கல்: ஸயா

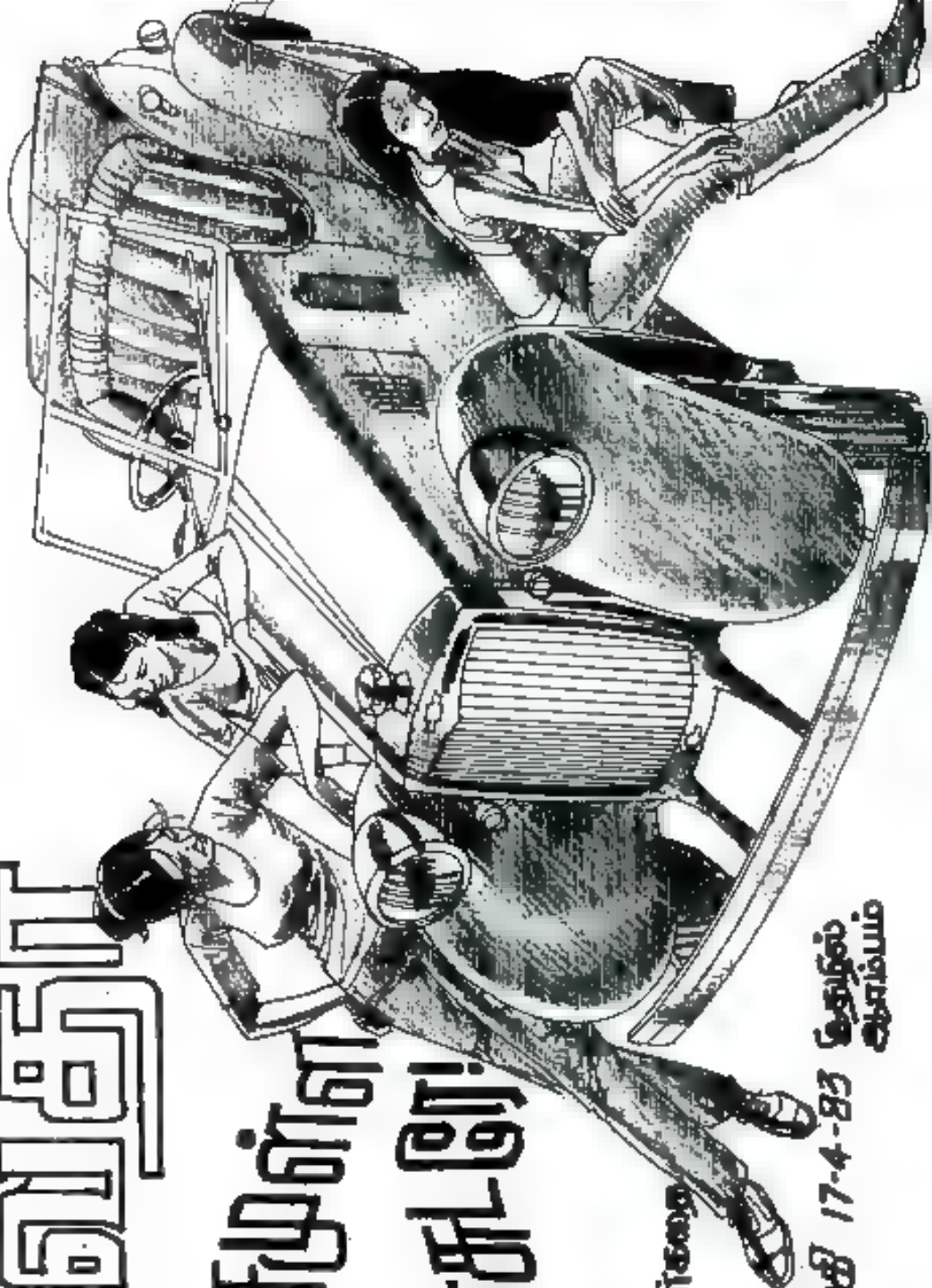
கவர்தாரா

மோசியுள்ள வாங்குடீரே!

புதிய
எதார்த்தத்தை

1973

கலிபு 17-4-83 கருநா
கலிபு

இந்து சமய கலைவிழா

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடபிபதி

இசுத்திர ஸ்ரீ துயேத்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் முன்னிலையில்

சென்னை தேனம்பேட்டை காங்கிரஸ் மைதானத்தில் நடைபெறப்பெற்றது

உலகிலுள்ள கலாசாரங்களுள் இந்திய கலாசாரம் - பண்பாடு உலகம் தோன்றிய காலம் முதல் வரக்கூடிய பழைமையான கலாசாரம். இந்திய கலாசாரம் ஒவ்வொன்றும் வாழ்க்கையில் வாழ வேண்டிய வழி வகைகளைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறது. அதுபற்றி நான்கு கலைகள் பழங்காலத்தில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கலையும், மனித வாழ்வினுடைய தூய்மையையும்- புஷ்டியையும்-தேர்மமையையும் வளர்த்துக் கொடுக்க உதவுகிறது.

தற்காலத்தில் பல கலைகள் தொழில் ரூபமாக வளர்ந்து வந்தாலும், கலை என்ற உணர்வு ஏற்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாபிபதி இசுத்திர ஸ்ரீ துயேத்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் அவர்கள் 84 கலைகளை யும் கொண்ட இந்து சமயக் கலைவிழா ஒன்று மார்ச் 30 முதல் ஏப்ரல் 3 வரை சென்னையில் நடத்த இருக்கிறார்கள்.

திருச்சிதை பிரதி தினம் காலை 8-30 மணிக்குத் தொடங்கி 11-30 வரை யிலும் மாலை 3 மணிக்குத் தொடங்கி 3-30 வரையிலும் இரவு 6 மணிக்குத் தொடங்கி 11 மணி வரையிலும், சொற்பொழிவு - கருத்தரங்கு - கலா திருத் திகள் - போட்டிகள் நடைபெறும். இந்து சமய கலைகளைத் தெரிவிக்கும் வகையில் ஒரு கண்காட்சியும் நடைபெறும்.

மார்ச் 30. மாணவிகள் தானாகவும் -

„ 31. மகளிர் தானாகவும் -

ஏப்ரல் 1. இளைஞர்கள் தானாகவும் -

„ 2. ஸ்திரீகளின் தானாகவும் -

„ 3. கலியாங்க தானாகவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது

ஏப்ரல் 3ம் தேதி துவக்கம் கிரவுண்ட்லிங்குத் தொடங்கி தேனம்பேட்டை காங்கிரஸ் மைதானம் வரை ஓர் ஊர்வலமும் நடைபெறும். அதில் அணித்து பஜனை சங்கீதமும் பங்கு கொள்ளும். ஏப்ரல் 3ம் தேதி மாலை 6மணிக்கு ஏழை எளியவர்களுக்குச் சயதொழில் செய்வதற்கு உபகரணங்கள் அளிக்கப்படும்.

ஆகவே ஒவ்வொரு இந்துப் பெருமக்களும் இந்த விழாவைத் தங்களுடைய விழாவாக எண்ணிக் கவந்து கொண்டு சிறப்பிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள் றீரோம்.

திருச்சிதை நிரல் பொதுவாக உள்ளது பின்வருமாறு :

1. கலை திருச்சிதை :

காலை 8-30 முதல் 11-30 வரை

முதலில் பிரார்த்தனா கீதம் - தலைமை உரை - கருத்தரங்கு போட்டிகள் நடைபெறும்.

2. மாலை திருச்சிதை :

முதலில் பிரார்த்தனா கீதம் - தலைமை உரை - கருத்தரங்கு போட்டிகள் நடைபெறும்.

3. இரவு திருச்சிதை மூன் பகுதி :

முதலில் பிரார்த்தனா கீதம் - தலைமை உரை - தொடக்க உரை - அரு ழரை அறிஞர்களைக் கொண்டு சொற்பொழிவு.

4. இரவு திருச்சிதை மூன் பகுதி :

6 மணி முதல் கலை திருச்சிதை

நம்மை மெய் மதக்கச் செய்தன. எதிர்
பாராத விவரங்களும் இருந்தன. தியா
கைவர் முக்கண்ணைத் துதித்துப் பாடிய
“தேவாதி தேவ” என்ற வந்து ராமக்கிரிய
பாடலில் இனிமையில் சொக்கிப் போனோம்.
“சிறுத்தை தவழும் வதனனே” எனவும்
“சாந்த குணத்தை அணிகவனாகக் கொண்ட
வனே” எனவும் வித்தியாசமான வர்ணனை
உள்ளடக்கியதற்கு ஏற்ப சொக்கியமான் சங்
கீதமாக அமைந்திருந்தது இப்பாடல். மகிழ்ச்சி
திரம்பிய ஆச்சரியத்துடன் திமிர்ந்து அமரச்
செய்த மற்றொரு பாடல், கர்நாடகத்தைச்
சேர்ந்த யோக நரசிம்மர் ரஞ்சனியில்
அம்பாளைத் துதித்து இயற்றியது. “சதா
சாரங்கநயனே ஸ்ரீ சதாசிவ தயிதே மாமவ”

என்று தொடங்கும் முதல் அடியிலேயே அம்
பாளின் அழகிய விழிகளின் கருணை கடை
சத்தைப் பெற்றது நாம் உயர்ந்து விட்டோம்!

அரசின்மீது பீரூட்டி ஆயைக் கும்பாபி
ஷேகத்தை நாம் பார்க்கப்போவதில்லை. ஆனால்
ஸ்ரீமதி எம். எஸ். பீரூட்டி சுத்தரேகவரருக்கு
நடத்திய இசை அபிஷேகத்தை அன்று பன
ருக்கு ரசிக்கக் கொடுத்து வைத்திருந்தது.

தலைமை வகித்த அமைச்சர் வீரப்பன்
குறிப்பிட்டது போல் மொழி, மத வேறு
பாடுகளை வெல்லும் கடந்து உயர்களாகும்
எம். எஸ். என் இசையில் இறைவனைத் தரி
சித்தோம்.
-குட்டி கிருஷ்ணன்

“உன் மனை கருத்திலே வெற்றியை
மேன நூறுதாயது நான்” என்று இவ்விருக்கிறதாம்
மொள்ளியே என்ன விஷயம்?”
“செவிமன டைரக்டர் மகளாகவே, “பிரிங்”
நடவீரப் போக நூறுதாயது நான் ஆகுந் என்
மகை இவ்வளவு மயிழ்க்கிறா எழுதியிருக்கா!”
-சோழ அ. உதிரவேல்

“மத்து வருஷமாநக கண்ணாமாலை இன்று
வரு ஏன் தரக்கையில் ஏன்வருக் கட பங்கில்
வரு எங்க விட்டுக்காடி உன் வாக்கினது
சொல்லு?”
“ஐயோ பாவம்! மத்து வருஷமாநக கண்ணா
தரக்கானது போட்டுக்கிட்டிருக்கே!”
-“வெஸ்.ஜி”

“விவீமாவட்டம் போதலில்லிய!”
“ஏன் அப்படி?”
“நான் மேலாதிக்கத்து அவ விவீமாவட்டம்
போதலில்லிய விவீமாவட்டம்.”
-விவீ. சத்தானம்

கீழே விவீமாவட்டம் போதலில்லிய பகுதியை
மகள். ஏன்யோரு தடவை விவீமாவட்டம்
நிதித்துக்கொண்டே எழுந்திருப்பதுதான் நமக்கும்
பேருணம்.
-உன் பிழைகள்
அருமையவர்: அனந்த ராமச்சந்திரன்

கருவுகலர்

The past lives again...

ZOON

HIGH CONQUERING
INCENSE STICKS

ZOON

INCENSE STICKS

ZOON - meaning 'moon' is that melodious language that is Kashmiri. Radiant of rights of adventure and delight. Of the hoary times of the Lunar race. Zoon, an enchanting fragrance.

Manufactured
and marketed by:

ONAM
AGARBATHI PRIVATE LIMITED

9/81, Rathewila Road, Basantnagar, Bangalore 560 004

களவளின் சாதுஸ்

அத்தியாயம் 45
சாஸ்திரியின் விவரம்:

நாடகம் பார்த்த அந்திரடி அப்
பெய்க்டர் கர்வோத்தம சாம்
திரியின் மீது அயருடைய மனோகிரு
வந்த கோபம் தலையிலே பிடிக்க
திரும்பி ஊருக்குப்போகும் வழி
பெய்க்டர், "தங்க உத்தி
யோகம்! தங்க அபித்திப்

பிழைப்பு! ஒன்றும்தான் பெண் பிள்ளை
களைச் சந்தியே இழுத்துத்தான் உங்கள்
உத்தரோகம் நடக்க வேண்டும்? நன்றி
விரும்பு. நீங்கள் திருடன் பிடிக்கிற
அழகு!'' என்று ஸ்ரீமதி பிழைச்சி அம்
மான் சான்றிதயாவது வெகுவிரை
வில் பிடித்ததோடு, சில நடவடி
கைகளை வடப் பெருக்கி விட்டாள்.
அபிராமிதையும் தன்னையும் சான்றி
தயார் அந்த மாநிலி உள்நோக்கம் ஒன்றை
வைத்துக் கொண்டு நாடகத்துக்கு
அமைத்துப் போனதை நினைக்க நினைக்க
அவளுக்கும் ஆத்திரம் பற்றிக் கொண்டு
வந்தது.

சான்றிதயாவது மனோரத்தியோ
இதற்கு நேர் விரோதமாக இருந்தது.
திருடனப் பிடிக்கா விட்டாலும், அவள்
இத்தனை நாளும் இருந்த இடத்தைச்
சான்றிதயமாய்க் கண்டு பிடித்து
விட்டார்களா? அதனால் போனில்
இல்லாவிடில் அவர் மீறிருந்த சந்தேக
மும் அடிப்பட்டுப் போயிற்று. இதனா
வெவ்லாம் அவருடைய மனத்தில்
மூங்கி விட அநில உற்சாக மிருந்தது.
ஆனால் இதைத் தம் மனவிடம் எட்டி
யுக்கொள்ளாமல், மன்னிப்புக்
கேட்பது போல் பாவின செய்து
அவளை ஒருவாறு சமாதானம்

பண்ணி, திருப்பரங்கோவிலிக் கொண்டு
போய்க் சேர்த்தார். இதன அவர், ''இந்த
முத்தையன் விஷயம் எப்பவாறும்வரை
யில் நமக்கு விட்டிருக்கிற அமைதி
இராது. ஆகையால் அவனைப் பிடித்து
விட்டுத்தான் விட்டுக்கு வருகிறது''
என்று மனத்திற்குள் தீர்மானித்துக்
கொண்டு வெளிக் கெம்பியார்.

மேற்கே எவ்வளவு முதல், சிழக்கே
செழத்திரம் வரைபில் ஆக்காங்கு எவ்வ
வருத்துக் கொண்டு கொன்றிடக் கரை
பிரதேசத்தைப் போனினார் எவ்வளவு
போட்டுச் செத்துக் கொன்றுருந்தனர்.
எப்பினுள்பெட்டர் ஈர்மோத்தம சாள்
நிலிக்கும், அவருடைய தலைமையில்
இருந்த போனில் படைக்கும் புரூர்
விடேஷன் முதல் பூங்குளம் வரைபில்
உள்ள பிரதேசம் மீறுத்திருந்தது.
கொன்றிடப் படுகையில், எட்டு அநில
மூன்று பிரதேசம் இதுதான். சேர்த்
தாற்போல் ஈர்மன் அநிலம் உள்ன இட
மும் இதுதான். முத்தையனாடைய
சொத்த ஈர் பூங்குளம் ஆகையால்
அந்த ஈருக்குச் சேய்பமாக அவன் வந்
திருக்க மாட்டான் என்று முதலில் ஒரு
தய்ப்பட்டது. ஆனாலும், அப்படி அடை
சியம் செய்யக் கூடாதென்று சான்றி
தயார் ஒருதி, அந்த ஈருக்குப் பக்கத்தி
னும் நன்றியுத் தேடிவிட வேண்டியது
தான் என்று தீர்மானித்திருந்தார்.
இப்படி அவர் தீர்மானம் செய்வதற்கு
ஒரு காரணமும் இருந்தது.

சான்றிதயும் அவருடைய போனில்
படையும் 'எம்ப்' செய்திருந்தது புர
ரூரிக். அங்கிருந்து அவர் போனில்
செய்காக்கி இரண்டு மூன்று பகுதியா
கப் பிரித்துப் படுகையில் தேடிவர
அனுப்பிவிட்டு, தாம் ஈனக்கிலிக்லபன்
கரைச் சாம்பொரு போவது வழக்
கம். ஒரு நாள் அப்படி அவர் போய்க்

அமரர் கலிக்

கொண்டிருந்தபோது, பூங்குளத்துக்கு அருகில் ஒரு வேளாளப் பெண் மத்தியானம் பள்ளிரவாண்டு மணிக்குக் கோள் விடத்தில் குளித்துவிட்டு இடுப்பில் குடத்துடன் தண்ணீர் தனியாக வயல் கைரல் சாலைவயல் கடந்து ஊருக்குள் போய்க் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தார். "இந்தப் பெண்தான் எங்களுக்கு அழகாக இருக்கிறாள்?" என்ற எண்ணம் அவர் அறிவாமலே அவர் மனத்தில் தோன்றியது. பிறகு, "அபிராமிக்கும் இந்தப் பூங்குளம்தான்: ஒருவேளை இந்தப் பெண் அபிராமிக்கு ஏதாவது உதவாக இருந்தாலும் இருப்பாள்." என்று நினைத்தார். அப்போதும் இவ் லேசான விஷயம் அவர் உள்ளத்தில் ஏதப் பட்டது. "பக்கத்தில் இராமனின் வாய்க் காலில் தண்ணீர் அலைமோதியவண்ணம் போய்க் கொண்டிருக்கும்போது, இந்தப் பெண் எதற்காக இந்த உச்சி வேளையில் கொள்ளிடத்துக்குப் போய்க் குளித்து விட்டு வருகிறாள்?" என்று ஆச்சரியப் பட்டார்.

இப்படி அவர் எண்ண மீட்டுக் கொண்டே போனபோது, கொஞ்ச தூரத்தில் நாம் முதல் அத்தியாயத்தில் சந்தித்த தர்மனார்த்தாப் பிள்ளை எதிர்ப் பட்டார். உழவு தலைக்குப் போய்விட்டு அவர் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தார். ஸப் இன்ஸ்பெக்டர் அவரிடம் பேச்சுக் கொடுத்து விசாரித்து, குளித்துவிட்டுப் போகிற பெண்ணின் பெயர் கல்யாணி என்றும், அவளை இப்போது பிரெத்தி பெற்ற கொள்ளைக்காரனாக, விளங்கும் முதலதையனுக்குக் கல்யாணம் செய்து கொடுப்பதாக ஒரு காலத்தில் பேச்சு

இருந்த தென்றும் தெரிந்து கொண்டார். இப்போது கல்யாணி பெரிய சொத்துக்காரி என்பதையும் அறிந்தார். இதைக் கேட்டது முதல் அவர் மனத்தில் இன்னதென்று விவரம் தெரியாத ஒரு குழப்பம் துடிக்கொண்டது. நம்முடைய தேட்டத்துக்கும் இந்தப் பெண்ணுக்கும் ஏதோ சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று அவருடைய உள்ளுணர்வு சொல்லிற்று. ஆனால் என்னமால் அதைக் கண்டு பிடிப்பது? பரிசுக்கமால் விசாரித்துப் பலன் இல்லாமல் போனால் அப்பதிகாரத் தன்மையே முடியுமே?

* * *

அன்றிரவு எல்லாநிக்கு இரவு 11 மணிக்குத்தான் வந்து காம்பிக் படுத்தா ராமனும் தூக்கம் என்னமோ வரவில்லை. பூங்குளம், கல்யாணி, முதலதையன், அபிராமி - இப்படியே அவருடைய எண்ணங்கள் கழன்று கொண்டிருந்தன. மறுநாள் எப்படியும் இவ் குளத்துக்குப் பக்கத்தில் உள்ள லாடுகளை நன்றும்ச் சொந்தம் போடுவது என்று அவர் தீர்மானித்தார்.

மறுநாட் காலைப் பிற்போலி அவர் லாடுகளைப் பிரித்தான் விட்டு, அவர்கள் இங்கங்கே போகவேண்டும், இன்னிங்கே செல்வ வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தபோது, புரூர் ரயில் ஸ்டேஷனில் சாதாரண உடுப்பில் (மப் டியில்) இருந்து, இறங்கி ஏறுபவர்களைக் கண்காணிக்கும்படி உத்தரவுபெற்றிருந்த போலீஸ்காரர் அவரிடம் வந்து, அன்று காலைப் பாஸ்பாஸில் சாயு ஒருவர் ஒரு கோஷா கந்திரியுடன் வந்து இறங்கிப் பாச்சாபுரம் என்ற ஊருக்கு வண்டிப் பேசிக் கொண்டு சென்றதாகத் தெரிவித்தார். அதைக் கேட்ட ஸப் இன்ஸ்பெக்டர் பதமாகச் சிரித்தார். "ஒவ்வா அப்படியா? திருடன் மறுபடி மதராஸுக்குப் போய் அங்கே கோஷா வேஷம் போட்டுக் கொண்டு ஒரு சாயபுவையும் கூட அழைத்துக் கொண்டு நம் மிடம் அடிப்பட்டுக் கொண்டுவந்தானா? திரும்பி வந்திருக்கிறாள்?" என்றார்.

இப்போதெல்லாம் எல்லாநிக்கு மதராஸ்கள் கொண்டு வரும் துப்பு எதிலும் நம்பிக்கை ஏற்படுவதில்லை. முதலதையன் பற்றிய தகவல் வேறு யாராலும் கண்டுபிடிக்க முடியாதென்றும், தாம் ஒருவரால்தான் அவனைக் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்றும் ஓர் எண்ணம் அவர் மனத்தில் வேரூன்றி இருந்தது.

ஆகவே மேற்படி துப்பில் அவருக்கு அதிகச் செலவை ஏற்படவில்லை. ஆனால்

"இதென்னடி! உன் கணவர் கடிகல் மேலேயே வின்று கொண்டு துக்குறா?"
"ரேஷன் கடை பிழையில் திற்பது போல் கணவு காண்கிறார்களே! டீப் பண்ணுறே!"

தும் அதை அடியோடு அவட்சியம் செய்து விடுவதாகவும் அவருக்கு உத்தேசமில்லை. மேற்கண்டவாறு அவர் பேசியதால் பேசிக் கொண்டிருந்த போதே, மணத்திற்குள், "பாச்சா புரம் பூங்குளத்துக்குப்பக்கத்தில் தானே இருக்கிறது? அங்கே இந்தக் கோஷாண்டிர் மர்மத்தை விசாரித்துவிட்டால் போகிறது!" என்று எண்ணிக் கொண்டார்.

அத்தியாயம் 46

குடும் உருண்டது

பாச்சாபுரம் கடைத் தெருவில் உண்ணமயாகவே ஒரு மாட்டு வண்டி டைக்கத்தான் செய்தது. அதை வயங்குளையிலிருந்தே பார்த்த சர்வோத்தம சாஸ்திரி தம் பிள்ளைகு வந்த உடுப் பணியாத போலீஸ்காரரை அறுப்பி அதில் யார் வந்தது என்று விசாரித்து வரச் சொன்னார். வண்டிக் காரன் கடைத் தெருவிருந்த பிட்டாய்க் கடையில் இடீவி சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவனைக் கெட்டதற்கு, "ஆமாம்! ஒரு சாயபுலம் அவர் எம்சாரமும் தான் வந்தார்கள். மத்தியானமாய் ஸ்டேஷனுக்குத் திரும்பி விடுகிறேன் என்று என்னை இருக்கச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்" என்று சொன்ன. போலீஸ்காரர் வளுக்குள் போய் இரண்டொரு முஸ்லிம்களை, "ஒரு சாயபுலம் ஒரு கோஷாண்டிர்யும் இங்கே வந்தார்களா?" என்று விசாரித்தார். அவர்கள், "வந்தார்கள், வரவில்லை, நீ என்னத்திற்கு விசாரிக்கிறாய்?" என்று எண்டைக்கு வந்து விட்டார்கள். போலீஸ்காரர் திரும்பி வந்து சாஸ்திரியிடம் சொன்னார். அவருடைய பழைய நம்பிக்கை உறுதிப்பட்டது. இருந்த போதிலும், "நீ இங்கேயே இருந்து அந்த வண்டியில் ஒரு கண் வைத்திரு. பின்னால் வரும் போலீஸ்காரர்களை மேலே அறுப்பி விடு. நான் முன்னால் போகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டுக் கிளம்பினார். அவரும், அந்த மப்படி போலீஸ்காரரும் மட்டும் மைக்களில் வந்தார்கள். மற்றவர்கள் பின்னால் நடந்து வந்தார்கள். இரு புறத்திலுமுள்ள காடுகளைத் துழாவிக்கொண்டு வந்தபடியால் அவர்கள் வருவதற்கு நேரமாயிற்று.

சர்வோத்தம சாஸ்திரியின் எண்ணமெல்லாம் பூங்குளத்திலேயே இருந்தது. பூங்குளத்திலும் கல்யாணியின் மீதே இருந்தது. இரகசியங்களையும்,

"புது பேரீயுன்காரர் கத்த கறுயி, கஞ்சன், அப்பப்பம் என்னுயே எப்படி?"

"பணத்தைத் தன் னியா செலவு பண்ணருன்!"

மர்மங்களுக்கும் கண்டு பிடிப்பிலேயே கடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு வேட்டையாடும் உள்ள முகமும் கத்தியைப் போல், ஒருவித சக்தி உண்டாகிவிடுகிறது. ரயிலில் பாருங்களைக், வண்டியிலே முப்பத்திரண்டு பேர் உட்கார்த்திருக்கும்போது, டிக்கட் பரிசோதனை ஓர் ஆசாமியிடம் குறிப்பாகப் போய் டிக்கட் கேட்கிறார்! அந்த ஆசாமியிடம் டிக்கட் இருப்பதில்லை!

இம்மாதிரிதான் சர்வோத்தம காஸ்திரிக்கும் முதனையனுடைய இரகசியம் இந்தக் கல்யாணியிடம் இருக்கிறது என்று எண்ணம் தோன்றி விட்டது. எனவே பரபரப்புடன் விசாரித்து கைக்களை விட்டுக் கொண்டு சென்றார். அவர் பூங்குளத்தை நெருங்கியபோது, கல்யாணி கொள்ளிடப் படுகையிலிருந்து இடுப்பில் குத்துடன் குளிக்காமதும் தலைவிரிக் கோலமாயும் வருவதைக் கண்டார். "ஐயோ! இந்தப் பெண்ணுக்கு் கித்தப்பிரமையா? அவ்வது பேய் பிடித்திருக்கிறதா?" என்று அவர் திருக்கிட்டுப் போனார். அப்போது அவனுடைய தோற்றம் அவ்வளவு பயங்கரமாயிருந்தது.

அவனிடத்தில் வயங்குளரைச் சாப்பிடுவது ஒட்டி இராஜன் வாய்க்கால் ஒடிக் கொண்டிருந்தபடியால், கொள்ளிடத்தில் இருந்து வருகிறவர்கள் வயங்குளரைச் சாப்பிடுவது தாண்டியதும் கொஞ்சதூரம் கீழே இறங்கிப் போய், வாய்க்காலின் மீது போடப் பட்டிருக்கும் மூங்கில் பாலத்தின் வழியாக அக்கரை செல்வ வேண்டும். அப்பறம் சாதாரண

கால் தடைப் பாதை வழியாகக் கமார் கால் மைய ஓரம் போனதுதான் பூக் குளத்தை அடைவதாம்.

* * *

கல்யாணி இப்போது வயல் கரைச் சாலைவழித்தாண்டிக் கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய வாய் ஏதோ முணுமுணுத்ததுக் கொண்டிருந்தது. அவள் என்ன சொல்கிறாள் என்பது சாஸ்திரியின் காதில் விழா விட்டாலும், அவை ஏதோ காரமான வகைச் சொற்கள் என்று மட்டும் ஊகிக்க முடிந்தது. அது வளவு சமீபத்தில் வந்திருந்த சாஸ்திரியை அவள் கவனிக்கவில்லை. உண்மையில், அவளுக்கு எதிரிக் உண்மையே கூட அவள் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. பென்று தோன்றிற்று. அப்படித் தட்டுத் தடுமாறி நடந்தாள். சாலைவழித் தாண்டியதும், பன்னத்தில் இறங்க வேண்டுமல்லவா? அந்த இடத்தில் பன்னம் என்பதைக் கவனிக்காமலே அவள் காலை எடுத்து வைத்தாள். திடீரென்று கீழே விழுந்தாள். இடுப்பில் இருந்த குடம் தவறி விழுந்தது. 'டண்ணார்' 'டண்ணார்' என்று சபித்ததுக் கொண்டே உருண்டு இராஜன் கால்க் காலில் பிரவாகத்துக்கருகில் போய்த்

தண்ணீரைத் தொட்டுக் கொண்டு நின்று. குடம் உருண்ட வேகத்தில் அதற்குள்ளிருந்த பொட்டணம் வெளியே வந்து, தண்ணீரில் விழுந்தது. விழும் போதே அந்தப் பொட்டணம் அவிழ்ந்தும் போயிற்று. மீள்கள் நிரண்டு வந்து முத்தையனுடைய மத்தியானச் சாப்பாட்டை ருசி பார்த்துச் சாப்பிடத் தொடங்கின.

இவ்வளவும் நடந்தது அவர் நிமிஷ நேரத்தில். கல்யாணி வயல் கரைச் சரிவில் நிமிர்ந்து உட்கார்த்தபடி உற்று முற்றும் பார்த்தாள். இதற்குள் சாஸ்திரி கீழே ஓடிச் சென்று குடம் பிரவாகத்தில் போய்விடாமல் எடுத்தார். குடத்தை அவர் ஒரு கையால் எடுக்கும் போது இன்னொரு கையால் தண்ணீரில் விட்ட சோற்றுப் பொட்டணத்தைத் தன் ரூயப் பிரவாகத்தில் இழுத்து விட்டு விட்டார்.

குடத்தை எடுத்துக் கொண்டு வந்து கல்யாணியின் பக்கத்தில் வைத்த சாஸ்திரி. "என்ன, அம்மா, இது? ஏன் இப்படி விழுந்து விட்டாய்?" என்று கேட்டார். கல்யாணி பதில் சொல்லாமல் நிரூபிப்பென்று அவரைப் பார்த்து விழித்தாள்.

"குடத்திலிருந்த சாப்பாடு ஆற்றினுடு போய்விட்டதே? யாருக்காக அம்மா சாப்பாடு கொண்டு வந்தாய்?" என்று கேட்டார் சாஸ்திரியார்.

அதைக் கேட்ட கல்யாணி ஒரு விநாடி அவரை உற்றுப் பார்த்துவிட்டு, "ஹம் ஹம் ஹஹா" என்று சிரித்தாள். அவ்வளவு பங்குரமும்சொகரமும் வைத்த சிரிப்பை அதற்கு முன் சாஸ்திரி கேட்டதே கிடையாது. அவருக்கு மயிர் கூச்செறிந்தது. "யாருக்காகவா? சாப்பாடு யாருக்காகவா?" என்று கல்யாணி முணுமுணுத்தது அவருடைய உடம்பைப் பதறிச் செய்தது.

ஆனாலும் அவர் விடவில்லை. தென்கை வயிரைக்கிட்டுக் கொண்டு மேலும் சொன்னார். "உன்னைப் போன்ற சிறு பெண்கள் உச்சி வேகையில் இங்கெல்லாம் வரக் கூடாது அம்மா! படுகைக் காட்டில் திருடன் முத்தையன் ஒளிந்து கொண்டிருப்பது தெரியாதா உனக்கு? அவனுக்கு இந்தப் பக்கத்திலேதான் யாரோ காதவி ஒதுத்தி இருக்காளாம். அவள்தான் அவனுக்குச் சாப்பாடு போடுகிறாளாம். முதலிலே, நீதான் அந்தக் கல்வனின் காதலியோ என்று கூட நான் சந்தேகித்து விட்டேன்...."

சாஸ்திரி இம்மாதிரிக் கூறியதைக் காட்டிலும் கல்யாணியின் தென்கை

உறியைரை அகழ்த்து வர சென்ற ராபாத் ரயில் நிலையத்துக்குச் சென்றிருந்தோம். ஸ்டேஷனில் போலீஸ் கூட்டமாக இருந்தது. சற்று நேரத்தில் கோதாவரி எக்ஸ்பிரஸில் முதல் மத்திரி திரு என்.டி. ராமராவ் வந்து இறங்கினார். ஆச்சரியம்! முதல் மத்திரி ஏன். வகுப்பிலோ, முதல் வகுப்பிலோ வராமல் இரண்டாம் வகுப்புப் பெட்டியில் வந்தார்! எனினும், சிக்கனம் இவற்றுக்குப் பிறகுக்கு எடுத்தாட்டாக விளங்கியது இத்திருப்புகள்.

—வி. குமார்

காரிய சுட்டியவச் செஞ்செய்துக்கலாம். ஆனால் சவிரக்கம் பார்த்தால் இந்தக் காலத்தில் சரிப்படுமா? உத்தியோகத் தில்தான் பிரமோஷன் கிடைக்குமா? அவர் உத்தேசித்த பலன் கைமேல் கிடைத்து விட்டது. கையாணி எழுத்து தின்றான். ஆசை மத்தவன் போல் பெரிஞன். "நானா கையாணி காதலி? இல்லவே இல்லை. சத்தியமாய் இல்லை! அவனுடைய காதலி வேறொருத்தி இருக்கிறாள். அந்தோ அந்தக் காட்டுக்குள்ளே இருக்கிற பாலும் கோலியுக்குப்போகும் தெரியும். காதலனும் காதலியும் அங்கு சுட்டித் தழுவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்!"

இப்படிச் சொன்ன கையாணிக்கு உடனே, "ஐயோ! என்ன காரியம் செய்வோம்?" என்று தோன்றியிருக்க வேண்டும். உதடுகளைக் கடித்துக் கொண்டான். ஒரு நிமிஷம் பொறுத்து "ஐயா! நீங்கள் யார்?" என்று கேட்டான்.

சாஸ்திரியின் மூக்குத் திட்டு ஒரு தொழிலுதனும் ஏற்படவில்லை. "ஏன்மமா என்னைத் தெரியாதா? நான் இந்தக் கொள்ளிடக்கரை மேஸ்திரி. எனக் கென்னத்திற்கு இந்தத் தொழிலுடைய லாம்? உங்களுக்கு உடம்பு சரியில்லை. போகிறுக்கிறது. மூங்கில் பாகத்தைத் தாண்டி ஜாக்கிரதையாகப்போய்ச்சேர். நானும் என் வழியே போகிறேன்" என்றார்.

கையாணி, "ஐயா! தீதுமாய்ச் சொல்லுங்கள். நீங்கள் போலீஸ்காரர் இல்லையே?" என்று கேட்டான். "என்னைப் பார்த்தால் போலீஸ்காரன்மாதிரி இருக்கிறதா?" என்றார் சாஸ்திரி.

கையாணி குடத்தை எடுத்து இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டு மூங்கில் பாலத்தைத் தாண்டி ஊரை தோக்கிச் சென்றான். அவனுக்குத் தெரியும்படியாக சாஸ்திரியும் வயன் கரைச் சாலை யோடு கொஞ்ச தூரம் போனார்.

* * *

முத்தையன் இருக்கும் இடம் இது தான் என்று சாஸ்திரிக்கு நிச்சயமாய்த் தெரிந்து விட்டது. ஆனால் கையாணியின் மர்மம் இன்னதென்று முழுவதும் விளங்கவில்லை. அதைப் பற்றிப் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். இப்போது அந்தப் பெண் இங்கே இருந்தால் காரியத்துக்கு ஏதாவது இடைபுது ஏற்படுமென்று எண்ணித்தான் அவன்ப்போகச் செய்தார்.

அவன் இராமன் வாய்க்காலைத் தாண்டி, அக்கரையில் முடுக்குத் திரும்

அமெரிக்க, பிரெஞ்சு, ரஷ்ய ஜனாதிபதிகள் கடவுளின் சத்திக்கிறார்கள்.

கடவுளிடம் அமெரிக்க ஜனாதிபதி கேட்கிறார்: "அமெரிக்க மக்கள் எப்போது முழு மகிழ்ச்சி அடைவார்கள்?"

"ஐம்பது ஆண்டுகளில்" என்கிறார் கடவுள்.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி "ஐம்பது ஆண்டுகளா?" என்று அழுதபடி கேட்கிறார்.

அடுத்ததாக பிரெஞ்சு ஜனாதிபதி தன் நாட்டு மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைவது எப்போது என்று கடவுளைக் கேட்கிறார்.

"நூறு வருடங்களில்" என்கிறார் கடவுள். அவரும் அழுதபடி கேட்கிறார்.

ரஷ்யத் தலைவர் "ரஷ்யர்கள் முழு மகிழ்ச்சி அடைவது எப்போது?" என்று கடைசியாகக் கேட்கிறார்.

கடவுள் அழுதபடி அந்த இடத்தை விட்டு மறைகிறார். —எஸ். கமதி

புவதும். இங்கே சாலையில் போலீஸ் காரர்கள் வந்து சேர்வதும் சரியாக இருந்தது. சாஸ்திரி சட்டென்று ஒரு சீட்டு எழுதி, அந்தப் போலீஸ்காரர் னைக் ஒருவனிடம் கொடுத்தது. "ஒரு! என் னாக்கினை எடுத்துப் போ! பாதசா பரத்தில் இருப்பவனிடம் கொடுத்தது. உடனே போய் ராயவரம் போலீஸ் கட்டெஸ்கில் இந்தச் சீட்டைக் கொடுத்து விட்டு வரச் சொல்லு. அவன் கோஷா ஸ்திரியைத் தேடிவந்து போதும். கோஷாவும் ஆயிற்று, ராயபடியும் ஆயிற்று" என்றார். அவன் அப்படியே னைக்கினில் விளரந்து சென்றான். பாக்மியருத்த ஐந்து கான்ஸ்டெபிள்களையும் பார்த்து சாஸ்திரி, "துப்பாக்கிகளில் மருத்து வெட்டித்துத் தயாராய் வைத்திருக்கிறீர்களா? வெட்டை நெருங்கிவிட்டது!" என்றார்.

(தொடரும்)

**ஆரோக்கியம், ஆனந்தம், ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரம்!
போர்ன்விடா பருகுங்கள்.**

உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு
இன்கலையிக்க காட்பரீஸ்
பேர்ன்விடா வழங்குங்கள்.
கோகோ, மால்ட், பரல்
மற்றும் சர்க்கரையின்
நற்பண்புகள் நிறைந்துள்ளது,
போர்ன்விடா—உங்கள்
குடும்பத்தினருக்கு அன்றாடம்
இருவேளை வழங்குங்கள்.

OB M586E R-TAM

**நாட்டின்
போர்ன்விடா உங்களை வளரும் நன்மை**

இருவரும் சுதேசமும் சிறு செலவிலேயே நடந்த
தமிழ்ச்செயல் சர்வாணந்த இது மலரும்
சாரிங் கொண்டு இருக்கிறது.

[illegible]

செய்யுறும் பிழைப்பினால்
சென்று மாதிரி காலை
கொடுக்கிறம் சிறிதும்...
காலம் பட்டி உடனாக
சாயம் நிலைகள்
மறந்திடுகிறோம்
காலம்... செய்யுறும்
கொண்டிருக்கிற காலம்
செய்யுறும் காலம்
செய்யுறும் காலம்
செய்யுறும் காலம்
செய்யுறும் காலம்

திருவள்ளூர் சுவாமி அப்பாதினான் கந்தை
மகாநாதருக்கு உதவி புரிவது தான்
வாழ்க்கை.

சென்ற... திடீர்...
தான்... காலியை
வெற்றியை...
மாற்றியது...
காலியை...
மாற்றியது...
சென்ற... திடீர்...
தான்... காலியை
வெற்றியை...
மாற்றியது...
காலியை...
மாற்றியது...

மகாநகர முயல்வதில் தாமதமாகிவிட்டது.

என்னவெல்லாம் தான்
கொடுத்தாயிற்று?

கொடுத்தாயிற்று? என்ன
என்னவெல்லாம் கொடுத்தாயிற்று?
என்ன கொடுத்தாயிற்று?
என்ன கொடுத்தாயிற்று?

சென்னை: டிசம்பர் 11, 2011

பலவீனங்கள்

சுப்பிரமணியன்

ஒவ்வொரு துறையிலும் பலதரத்தப் பலவீனமான அனுபவங்கள் ஒரு டாக்டர் தன்னை மறக்க முடியாத அனுபவம் என்று குறிப்பிட்டதை இங்கு கற்பனைக் கதைவடிவில் தருகிறோம்.

இரவு மணி பன்னிரண்டைக் கடந்து விட்டிருந்தது. வழக்கத்தின்படி கடுத வாக விழித்திருந்துவிட்டு அப்போதுதான் கண்ணவர்த்திருத்தாரி டாக்டர். கண்ணத்த அமைதியைக் குலைத்த டெலி போலீஸ் எடுத்தவர் டாக்டரின் மனைவி. எழுப் பனமா வேண்டாமா என்று பேச்சுக்கே இடமில்லை. எழுப்பியாக வேண்டும்.

"பீஸ், வெயிட்" சொல்லி சீக்கிரமாகக் குறுக்காய் வைத்துவிட்டு அவரை எழுப்பினார். அது என்ன தூக்கமோ? கோழித் தூக்கம், புழுத் தூக்கம்... எடக்கென்று எழுந்து வந்து சீக்கிரமாகக் கவிழ்ந்துவிட்டாள் டாக்டர். "டாக்டர்... உடனே இங்கே வரணும். தாத்தா சக்கரி போடுறேன். போனியோ எதையும் கொண்டு மாநிலி இங்கே, பீஸ்..."

அவசரம் அவசரமாகக் கூடப் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு காவரக் கெப்பியிப்போது. உண்டாகித் தூக்கம் அழுத்தியது. சமாளித் துக்கொண்டு காவர ஒட்டியூர். அந்த விட்டை அவர் அடைத்தபோது—

அநேகமாக எவ்வாறு விளக்குகலும் எரித்து கொண்டிருந்தன. வாகன பக்கம் தெருவின இரண்டு மூன்று பேராய்க் கூடிச் சரூசு என்று பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். டாக்டரின் காரி அந்த விட்டு வாகனில் போய் தின்ற போது அவரவர்கள் தங்கள் பக்கம் விசுவிக் கொண்டார்கள்.

கூக்கா எதையது திறக்கவும், உண்டை பிடுத்து எங்கே குடிவரவும் சிவமாக இருந்தது. அழுதுகொண்டே "குட்டிமாரிசின்" கொடியில் வரவேற்குள் அவன். வயல் பண்ணிரண்டு தான். ஆனாலும் தெரியாத விவரமிகலி. பண்ணிக்கடர் குழலும் பகட்டான விட்டுச் குழலும் அப்படி.

"ஸாரி டாக்டர்... இவ்வளவு ரகத்திர் பிடுவ சிரமப்படுத்த வேண்டியவர்பிடுத்து..." விம்மலுடன் நடத்த அவனின் தோளின் செவ்வ மாகத் தட்டிக் கொடுத்து உண்டை செவ்வூர் டாக்டர். அப்பே அவர் கண்ட காட்சி

அவர்களோமராகச் சாய்ந்து விட்டதார் சபே சன். தரைமீது ஒரு பக்கமாய்ப்படுத்து அழுது கொண்டிருந்ததான் தோர் உண்டை துடைத்த துக்கொண்டு அவல் எடுத்தது உட்டார்த்தான். தேற்றியில் சிறிபிடுத்த காயத்திலிருந்து இன்னும் ரத்தம் சிந்தி கொண்டிருந்தது. "காண்தான்" என்று காட்சி சொல்லுகிற மாதிரி உடைத்து போய்க் கிடந்தது உண்டை பின்னர். பக்கத்தில் பார்த்துக்கண்.

அவனுடைய காயத்தைச் சத்தம் பண்ணி மருத்து போட்டுப் பிளாஸ்டர் ஒட்டியிட்டு எழுந்தபோதும் சபேசன் அசைவாமல் இருந்தார். தட்டி எழுப்பியபோதும் அவரால் ஒரு திரைத்ததுக்கு வர முடியவில்லை. சித்தது விழுந்தார்.

"தெருவிலே விழுந்து கிடந்தாராம் டாக்டர். வாரோ இவா கம்பெனியிலே வேலை பாக்றதவா அகா கொண்டு வந்து விட்டுட்டுப் போனா... என்னை இதைவளம் அளிக்கமா இவ்வளவானு கேட்கப் போக வந்தது இதெல்லாம்... அப்படித்தான் என் இடும் குடிப்பென்று சொல்லி இன்னும் எடுத்துக் குடிக்கிறா..."

மனக்கூசின் சிரித்துக் கொண்டத்தான் முடித் தது டாக்டருக்கு. எவ்வளவு பெரிய பொறுப் பாக மனிதர். இவருக்குப் போய் இப்படி ஒரு நிலைபா என்று நினைக்கவே கஷ்டமாக இருந்தது.

"ஒன்னும்வருத்தப்படாதீங்கோ. தான்த தான் தெனியலும். அப்படியே கிடக்கட்டும். காலம்மே அவர் எழுந்ததும் தான் இப்ப வந்துட்டுப் போனென்று மாதிரியும் அவர் கிட்டச் சொல்லுங்கோ, போதும்" என்று சொக்கிவிட்டு வெளியே வந்தார் அவர்.

விசுவிக் பத்து மணி மொருக்கு டாக்டர் எதிர்பார்த்தபடி சபேசன் வந்தார். கூடவே தோவும் சங்கரீயும், குற்ற உணர்வு முத்தின் பதவலாய் அப்பிவிருந்தாலும் அவரைச் சமாளித்துக் கொண்டே சித்ததுக் கொண்டார்கள்.

"சங்கரி" எப்படி இருக்கே... உண்டை போய் மாறி கிட்டப் பேசுவேரு. அப் புறமா உங்களைக் கூப்பிடவேரும்."

முத்ததைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு அவன் பொழுது. பாவமாக இருந்தாலும், அவன் அங்கு தேவவழியின் என்று தோன்றி யது.

"வேலி ஸாரி டாக்டர்! தோர் கொண்டு எல்லாம். திக்கைப் பார்த்தா ரொம்ப வெட்டமா இருக்கு. வேறே வழி ஒன்னு மிக்னியே டாக்டர். கம்பெனி செவ்விலே பிரித்து திரைப வந்து அருகிட்டுப் போனா. லுந்தலாளுக்குக் கம்பெனி கொடுக்கறதுக்காக தானும் குடிக்க வேண்டி ஆயிரதது. உன் குடிவல இதை வேங்காய் அருகில் வச்சிண்டு எப்படி டாக்டர் தான் சாயிவாரா ஆயிர முடியும்?"

"மிக்டர் சபேசன், இதை திறத்தியே தான் ஆனாலும். குழந்தைக்குப் பண்ணிண்டு வசைப்பிடுத்து. இனிமே அவனோட எதிரி காவம் பாதிக்கப்படாம இருக்கலும்கு நீங்க இந்தச் சனிசின் வெங்காயம் விட்டுட்டு இவ்வளா மாறிண்டாகலும்."

"ட்சர பண்ணேன் டாக்டர்! அட்விஸ்ட் இவா ஒன்னுமேவாவது குடிக்காமல் இருக்க முயற்சி செவ்விறேன்."

இந்தச் சம்பவம் நடந்த ஒரு வாரம் கழித்து டாக்டரே போன் பண்ணினார். மறு முனையில் துன்னுடன் பேசியவன் சங்கரி தான்.

"அன்னிக்கி அப்பறம் அப்பா அப்படி வெங்காயம் தடுத்துக்கிறதில்லே டாக்டர். இப்பக்கட அப்பாவும் அம்மாவும் பிச்சாக்கு ளுப் போயிருக்கா. என்னு தானாக்கு டெஸ்ட் இருக்கு... படிக்கலும்கு சொல்லி தான் போகலெ டாக்டர்."

குழந்தை துள்ளதுடன் பேசினதும் ஒரு மகிழ்ச்சி கொள்ள முடியவில்லை டாக்டராக. இதுபோன்ற பல அனுபவங்கள் அவருக்கு உண்டு. பத்தரை மணிக்கு அது சிறு மாலிற்று. சற்று முந்தும் துள்ளதுடன் பேசிய அந்த குழந்தைக்கு ஓரக் இப்போது மறுபடியும் மிம்மிவது. ஆனால் ரசியமாக.

"டாக்டர்... அப்பாவுக்கு அம்மாவும் வந்தாச்சு டாக்டர். இப்ப அம்மாவும் அவளுக்கு வரா... என்ன டாக்டர் இது.... என்னைப் பயமா இருக்கே..."

"ஆ... பட்டு போன வந்தே என்னை... ஒன்றும் பயப்படாதே. நீ ஒன்றையும் பார்த்ததாகக் காட்டுகிறாநீ. காண்பத பார்த்தனாம்." என்று சொல்லிப் போன வந்தாள் டாக்டர்.

போனது என்னை சொன்ன விஷயம் அவரை உறுக்கவை செய்தது. இது ஓரளவுக்கு அவர் எதிர்பார்த்ததுதான்.

அன்று ஒரு சனிக் தொழை. ஒன்றை நிமிடம் ஒரம் இன்னமும் நடுத்தர இரவில் என்னை சொன்ன தகவலையும் தெரிந்ததாகக் காட்டிக் கொள்ளாமல் திடீர் என்னு போய் திரும்பினாள். அங்கே டாக்டருக்கு விடப்பட்ட தான் காதிருக்கது.

அவருக்கு, சாம்பிராணிப் புனைவின் மணமும், புஷ்பங்களின் மணமும் அமர்க் காணப்பட்டது. அப்போதுதான் கேக்கடா அடியிட்டு டூனாகவும் டூனாகும் விட்டுப் பத்தி பழமாக டூனாகும் சேய்க்க வந்தாள்.

"வாங்கோ... வாங்கோ... ஏது... இந்தப் பக்கம் இங்கவாடி காண்பத...." என்று சேய்சன் ரொம்பவும் இயல்பாகக் கேட்டதும், சீதா அழக்கம்போல் புன்னகைவுடன் வரவேற்றதும் டாக்டருக்குக் குழப்பத்தை உண்டாக்கின.

"ஒன்றையிரியோ... இந்தப் பக்கம் வர வேண்டியிருந்தது. அப்படியே உங்களைப் பார்த்துட்டுப் போகணமென்று வந்தேன்." ஒரு பொய்தான் மூலதனம். சொல்லாமல் மனிதர்களிடம் இதுதான் விட போகும் என்று எண்ணினார் டாக்டர்.

குண்டுக் கண்ணை விழித்துப் பார்த்தபடி புத்தகத்தைப் புரட்டுவதற்காக் சைத பண்ணிக் கொண்டிருந்தான் சக்கி, அவன் விவரம் தெரியாதவன் இல்லை. அவன் அப்போதில் சொன்னது போல் இங்கு என் பது டாக்டருக்குத் தெரிந்ததும் வேறும் பொருகிற தம்பதிகளிடம் எப்படிக்கேட்பது? "மிண்டி சேய்சன்! கண்ணைவிட்டு ஒன்று மிம்மிவ இப்போ... டூனாகி என்னம் குறைக்கண்டாகா?"

சுருக்கமென்று முன் குத்தப்பட்டது போல் தவித்தார் சேய்சன். "இப்ப ஒரு மாதிரி அட்டென்ஷன் பண்ணிண்டு விரைவ் டாக்டர். ஒன்றை மாநிரி இங்கே, சந்தேகமென்று சீதா கைக் குண்டுபோ... என்ன சீதா?" சீதா மெளனமாகச் சித்திரம். "நானும் வராமலி விட்டேன்" என்பதா அதன் பொருள்?

"அப்படியென்று ரொம்ப சந்தேகமும், நான் வேறமனை மருந்து கொடுக்கிற டாக்டர்

எட்டிங்கிட்: "எதற்கு வாரி என்மா கம்மா என்னைக் கப்பிடேறிக்?"
மாணோஜர்: "பவர் எட்டாக் ஏ.எ. இரக்கமெ. நீ உங்களை நுமையறபொ தெக்காம இந்த அரை வீதா தீதாந்து அவிடுது!"

—உ. சாணாஜி

மட்டுமிகவே சேய்சன். மனசையும் பத விளையவாயப் பண்ணு மிம்மிவா? அன் னிக்கு தந்தை சம்பலம், காசாகவே வார் வாரோ தின்று வேடிக்கை பார்த்தது என் னாம் திரைகிரத்தார் சகி... நான் விரைன்." என்று சொல்லிவிட்டு ஒருவித ஏமாற்றத் துடன் புறப்பட்டார் டாக்டர்.

இத்தநாடும் அதிநோடும் தீயுக்களின்ன. ஒன்றிரண்டு மாநகரங்களிலேயே திரைம நிரி எப்பட்டுப் போனது. குழந்தை கைகளே அடிபடுகிற அளவுக்கு மோசமாகது.

மறுபடியும் முன்போல் பத்துப் பன் குறுகு மணிக் கு அவன் போக பண்ணினான். "டாக்டர்... ரொம்ப அழகமான தந்தைக் கு டாக்டர்... ரெண்டு பேரும் தென்னிக் னாமக் கேட்கிறது. இப்ப வந்து பார்த்தாய் போதும் டாக்டர். இப்படியே போன நான் விட்டை விட்டே என்னைக்கம் ஓடிவந்து தான் சீக்கென நோகிறது டாக்டர். இன் னிக்கு அம்மாவே போடி சைவனென்று திட் டுத் திரைமெ குட்டிக்கு டாக்டர்... பனிக் வர முடியுமா?"

டாக்டர் படிவேறிப்போது எதிரே வந் தான் சக்கி. "அம்மா விழிச்செண்டுட்டா டாக்டர். இன்னிக்கு உங்களைப் பார்த்ததும் ஏதோ தக்கப் போறது டாக்டர்... என் டாக்டரைக் கப்பிட்டென்று என்னை தீக்க போகப்ப்பதும் உக்கிடப் போனுகொன்று பயமா இருக்கு... உக்கிட வந்துட்டிரையே டாக்டர்."

அவன் அமைதிப் படுத்தி, அழைத்துக் கொண்டு உங்களை போனபோது சீதா மூகம் எழுகக் கொண்டு வந்தான். மோகிபாவிட சேய்சன் இன்னும் கருணைதான் மெட்டார்.

"வாங்க டாக்டர்... என்னை மக்கிச் சுருக்கோ... என்னை வேற வந்திடுமெ. திரைகிட்ட அடிபட்டு அகமாணப்பட்டதை விட இது பரவலாகிவிடுவாகது நோணித்து.

கண்ணீர் வளையம் வந்திருக்கா!

அதிபிப்பு ஒளித்ததும் அழுது வடித்த-
கொண்டிருக்கும் எங்கும் தெரு நிமிர் கரு
கருப்புப் பெறுகிறது. சைதிராண்டு திரும்
பித்த உச்சாகத்திலேயே முகமிக் ஒளித்து
விட்டு ஆசைக்குக் கெடப்பப் பார்த்திலார்
எதிர் விட்டு ராமாமிர்தம்.

"ஆயா! எங்கிலை தவிக்க விட்டுட்டுப்
போயிருக்கோ! இந்த ஒரு விஷயத்தினால்தான்
கொஞ்சம் எதன் பண்ணப்பட்டதா? பரு
ஷாஷோடா டுட்டி பார்த்துக் கொண்டு
தண்ணீர் பிடிக்க முடியுமா?" என்று கேட்டு
ஒரு குடத்தை அவர் கரத்தில் திணித்திலும்
அவர் மனம் வேறு வழியில் அங்கும்
பிரிந்து கொண்டிருக்கக் கூடவில்லை போட்டு
விட்டு கட்டியிருக்கும் பிடிக்கக் கூடிய வசூலுள்
இதற்குள் விடுவது அவ்வளவு உகமையாகப்
பட்டுப் போகிறது.

அதிகாரப்பெற்றுத் துடிக்க ஆவல், பரபரப்
படக் காத்திருந்த அத்தனை பேரும் அவரவர்
கேள்வியை அப்படி அப்படியே போட்டுவிட்டுக்
குடமோ கண்டாவினா பங்கெட்டிவா பாத்
திரியோ என்றுக் கொண்டு வரவந்துக் குடி
வசூலிலுள்ள எங்கு இருக்கிறதும் தனக்கு
விண்டுக்கப் பரிசை நேரமானபோதிலும்
அதிகாரப்பெற்றுத் பட்டம் படிக்காமல்
காசனிக் கிண்பாட அடியைநினைப்படுகிற
தனர். "பாம், ப பாம்!" என்று பகப்
பதாரன் ஒலி கேட்டதும் "தண்ணீர் வண்டி"
என்று குரல் கொடுக்க வேண்டியது இவர்களுக்
கடனாம்.

வருகிற தண்ணீர் வண்டி விதியில் இருந்து
எங்கே ஒத்தும் என்று பாருக்கும் தெரியாது.
தெருவில் உள்ள எல்லோருக்கும் தியாயம்
செயல் வேண்டியும் என்று சொல்லிய உரைவர்
ஒய்வொரு தாளும் குறித்ததில் நிறுத்திலுள்
வையே, ஏதிர்ப்பாட்டுத் தொந்தரவுகின்ற ஒரு
நுட்டப் பந்தவம் நடக்கிறது. ம.வி.யில்
இடம் பெருத ஒரு ஒரு குதந்ததன் அவர்
கடித்து வரும் டாசுமிருந்து வெளியாகும்
குதந்ததன் வாரி வாரி நுதலில் பிடித்துக்
கொண்டிருக்கிறோ அவர்களே வெவ்வேறாக.

ஒரு நாள் காசு வரு முயன்றே கட்டியில்
நிப்பது என்று நிர்மாணித்தோம். அதுவும்
அன்று வாரி கட்டியில் வரப் பக்கம் போய்
நினை, அத்தனை பேரும் ஒரு 'அபெட்டிட்டுக்'
கடித்தபோது கடைவிலில் கட்டியில் ரேசுத்
தலர்க்கு முதலில் தண்ணீர் பிடித்துக்
கொண்டு போய் விட்டார்கள்! இதற்குப்
பிறகு வாரி வரு முன்பே கட்டி அமைக்கும்
ஒய்ந்தினை விட்டோ. வாரி பின்பு
வெளியே ஒரு முதலில் குழாயைப் பிடித்துக்
கொண்டிருந்த அந்த விட்டா வரைவிக்-
பின்புலம் நிப்பவர்களில் காசுக் கைமகிசை
சொல்லிக்கும் காசுத்திப்பம் உக்கவரை எத்
தனை பக்கெட் தண்ணீர் வெறுமையானதும்
பிடித்துக் கொண்டனாம். அவர் விட்ட
விடுத்த வாரி வரை குழப்ப அங்கத்திலுள்ள
அத்தனை பேரும் பக்கெட், டூம், குக்
டாசுக்கெட்டல் சிலை ரேசுத் நடத்தவார்கள்.
காசு படைத்த அநிகுத்திரைக் கெட்டிக்
கரத்தனமாக நோவல் கைப் வாய்க்கி வந்து
ஒரு முகம் விட்டதுக்கெனவே இருக்க இம்

தெரு முகையை இருந்து வந்து வாரிக் குழா
வில் பொருத்தி விட்டார். அன்று முழுதும்
அவர் பெயர் எங்கும் தெருவாசிகள் வாரிக்
அடிப்பட்டுக் கொண்டு விட்ட பாரி! அவர்
பெயரில் குக்கெனா ஒரு எழுத்தனதும் வடித்துக்
கட்டிக்கொண்டார்.

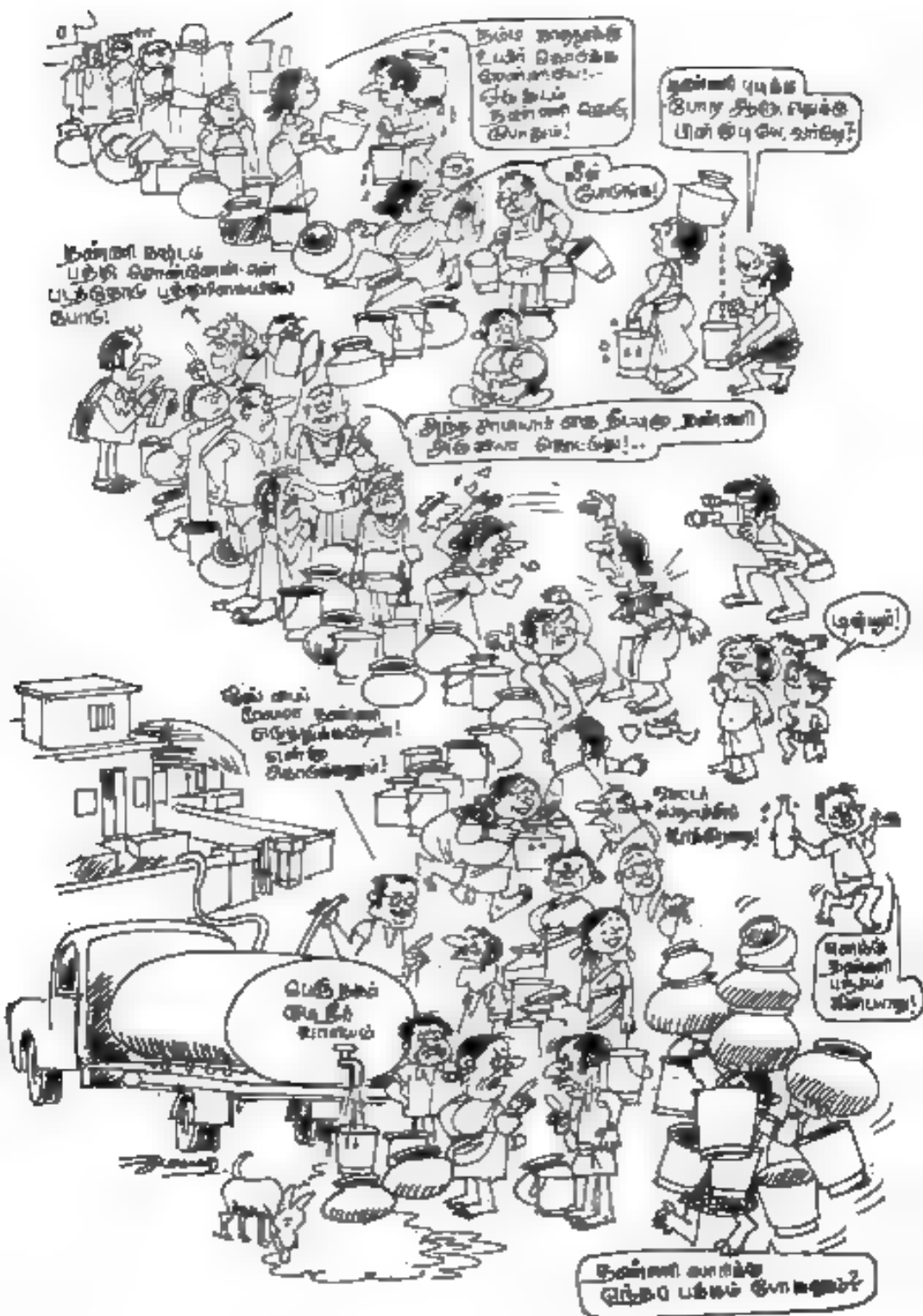
விருத்தவன் சில வளர்த்தாலும் நட்பு
உருவாக்காமதும் போகவில்லை. பக்கத்து
விட்டுப் பக்கத்துமே மூக்குவது விட்டு
மாயியும் சில கைமகிசை குக்கெனாய்க்
செய்வதில்லை அதுவும் தண்ணீர் கிழலில்
இடம் பிடிக்க இருக்கும் கடைவிலைவாசுத்
அருகாமையே நின்று ஒரு ரோட்டுத் தண்ணீர்
கெட்டகாமம் திருப்பியபோது இருவர்
மனங்களுக்கும் பந்த பாகதும் வந்ததும்
கண்ணீர் மனங்களுக்காவ பழுவைப் போக
திரும்பித் தரும்போது!

கோடி வி. குருகுசுவாமி இரண்டு சினாட்
கிக் குடங்களை வாய்க்கி வந்தபோது அவர்
கண்ணீர் பிடித்துக் காட்டியது அதுமே தம்பர்
விட்டு சில கட்டெனக் குக் கைம் எங்கும்
விட்டுக்கும் வட்டியது. "இந்த சினாட்டிக்
குடத்தைத் துக்கிக்கிட்டுக் கிழலில் நின்று
எனக்கு வேட்கமா இருக்கு. எல்லாரும்
கெண்டகத்திலும் வாரிசெய்வதும் பகவாசு
கிற குடங்களைக் கொண்டுக் கராமம்"
என்றுரை. "கெட்டகிற அரைக் குடம்
தண்ணீரைத் தங்கக் குடத்தில் கூட
கொண்டு வந்து திரும்பப் பரோகெண்டகப்
பட்டவாம். அது துட்டுக்கு எங்கேபோதது"
என்றாராம் அருளுசவம். மேலும் "கெட்டத்
திக் இடிப்பட்டு நகங்க வாரிசெய்வர் எங்கு?
பிணங்குக்கோ போதும்" என்று சமாதானம்
கூறினாராம். இதற்குத் தொடர்த்து வையக்
மகிசைவிடையே நடத்த காசுக் வாரிசெய்க.
ஒருநினை காசுக்கில் நடுநினைவற்ற விவாதங்கள்
தொத்துக்கொண்டிருக்க வாரிசெய்வார் நினை. க.

பத்து நாட்கள் அமர்க்கலப்பட்ட காசு
தெருவாசுப் படுகொண்டிருக்க சோக அமைதி
யில் ஆழ்த்தது. கிசார்த்ததும் தெரிந்தது
கெவ்வுண் படுத்து விட்டதாம்! விட்டுக்கு
விடு வாரம் ரேசுத் குழாய் என்று போய்
பட்டவாத மாதம் இரண்டு குழாய் என்று
என்ன விட்டார்கள்னாம்! அந்த வாரி டுட்டி
கொடுத்தக் கொண்டு போய் விட்டார். இப்
போதுவரை ஒரு மேட்டுரோ வாரிக் காசுக்
காரரை வந்ததுப் போட குயத்தி நடக்
கிறது. யாரை அனுமிருதும் விட்டுக்கு மூன்று
குழாய் வாராவாரம் எதிர் பார்ப்பதாய்க்
கொண்டிருக்கனாம் எங்கும் தெரு தண்ணீர்
கிண்திருந்து காசு கடி விவாதிக்கப் போகி
தது.

அதற்கு முன்னர் இதென்ன. மேட்டுரோ
காட்டி வாரிசெய்திருந்த எங்கு விடு
எனக்கும் ஏதோ யில் வந்திருக்கிறதோ
அட ஆக்டிவென! வந்த நாது மாதம்
கொண்ட தண்ணீரே கிண்தெய்வாத சாதனக்கு
மாதம் 30 குழாய் விடம் 80 குழாய்க்
இவ்வாறு விட்டிருக்கு காட்டி 2 குழாய்க்
மூன்று பாக்கி 80 குழாய்க் ஆக மேலதும்
164 குழாய் விட்டவென்றுமாயே!

..கெண்டிவாரி"

நீர்மலமான ஆகாச வெளிநீர் சரக நிதானமாக இரண்டு பருத்துகள் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. மேலிதழ்க்கு மேல் எதிராக விசிற்த விவதாரமான சாலைநீர் வானவசங்கம் அதிக பரபரப்பில்லாமல் நகர்ந்தன. சூரியன் இதங்கு விட்டதால் ஏற்பட்ட இனக்கத்தும் பாதுகாசனின் நடைநீர் ஒரு நிதானம் தெரிந்தது.

உலகமே சுதம்பித்த விட்டதோ என்று கார்த்திக்குக்குப் பிரமை ஏற்பட்டது.

காரீர் சுடியநீர் விசைப் பிடித்தபடி உட்கார்த்திருத்த தாராளின் மூலம் அவனைப் புன்னைபுடல் பார்த்தது.

"உன்னைப் பாரிக்கணும் நான் வந்திருக்கக்கூடாதா?"

அவன் என்ன சொல்லினான் என்று ஒரு விநாய அவனுக்குப் புரிக்கூட இல்லை. மெனமமான ஒரு ஐடத் தைத்தோடு அந்தப் பண்பாக்கும் சிவந்த கண்ணகினை, சாலைக் கண்ணாளுக்கு மேல் விசிறிலாக விவத்திருத்த இரைப்பைவசைப் பார்த்தான். தோல் பட்டை வகை அது அதுவாய்த் தன்மயிர் ஓர் அடைபித்தலுடன் சித்திருத்தது. சாலை ராய் திவ்வியமேல் கைவிவ்வாத் டாப்'னும் அதன் மறுத்தின் இதங்கலின் வேசாகத் தென்பட்ட விவவுகளும் அவனது மேல்நீர் உணர்வுகளைத் தூண்டிப் போலக் கூசத்ததை அதிகப்படுத்தின.

அவனுடைய மேல் பறப்பு மூலமாகத் தங்க வர, அவன் மூழ்ப்பத்தலுடன் அவனைப் பார்த்தான்.

இவனா?

இவன் எதற்கு அவனைப் பாரிக்க வர வேண்டும்?

சிரிக்கும் சிவந்த உதடுகளுக்கிடையே வசைப் பறவன் பண்புத்தன.

பரிசாசம் செய்கிறேனோ?

அவனுக்குள் விசென்ற அவமான உணர்வும் வேகான எரிச்சலும் ஏற்பட்டது. இவனுடைய விவாடாடுக்கும் போதுப்பற்ற போலுது போக்குக்கும் தங்கம இனக்காக்கு கிழன் என்னு கோபம் வந்தது.

தன் எண்ணவசை மறைத்தபடி அவன் மெதுவாகக் கெட்டான்.

"என்னை எதுக்குப் பாரிக்க வரணும்? உன் சப்தெக்க கூட நான் எடுத்துக்கொளேன்?"

அவன் வாய் விட்டுச் சித்தான்.

"உனக்குப் படிப்பைத் தவிர வேற எந்த வேலையையும் இருக்காதா? நான் உன்னைப் பாரிக்க ஆகாசப்பட்டு வரேன்னு நீ தம்ப மாட்டியானா?"

சூர்ரென்ற கால துளி சிவந்தது. அவன் அவரையாகத் தெருவின் இருபுறத்தையும் பார்த்தான். அப்பாவைத் தெரித்த யாரா என்று இவனது சிவப்பையும் பேச்சையும் கெட்ட நேரத்தாக எப்படி இருக்கும்?

அவன் இன்னும் சித்திதக் கொண்டிருந்தான். சவாக் கிடுகிற மாதிரி.

"ஓ கைப் பூ 'வார்.' ஏன் நான் மத்த பங்கென் மாதிரி இங்கே?"

பலபலென்ற அடிவர்த்தினிருந்து கிளம் மிய உடிவாத்தின் மார்பு வேகமான அடித்தாக் கொண்டது.

அந்த மெத்தென்ற உடம்பும், தன்மலான சிவப்பும், சொதுகான அனக்காரமும்...

விமலத் சீக்கிரை!

வார்த்தைகளுக்கு இருக்கும் சக்தியைப் பற்றி இவனுக்குத் தெரியுமா? என்னுடைய உணர்ச்சிகளுடன் விவாபாரும் அளவுக்கு இவனின் இருப்பது நிமித்தனமாக இருக்க வேண்டும்... சித்திதக்கூட்டமாக...

கிழல் சிவவாக் கொண்டது.

"அவனுடைய சவகாசமே வேண்டாம். சக்சித்தக செய்கிறேன்..."

இவன் தங்கமச் சீக்கிரைக்குள். அந்தப் போல்தாத் கைகளுக்குள் இருக்க மூக்குறம்புக்கு வேருென்றும் அந்த தம் இருக்க முடியாது.

அவன் மேல்நீர்வா தகை பித்தான்.

"தாய்க்கு! உன்னுடைய பரிசாசக்கு இன்னும் எந்த தகை நான் இருக்கு?"

"பத்த தாக."

அவன் தீவிர முகப்பாவத் துடன் தன்னை அனத்த தான்.

"இன்னும் பத்தே தாக!" படிப்பிவே கவனம் செலுத்து!

குருக்கக் சீக்கிரைவத் தெய்வாடு போக ஆரம் பிச்சியாது ஆபத்து!"

அவன் எட்டென்ற திரும்பி விட்டது.

தோக்கத் தடக்க ஆரம் பித்தான். அவனுடைய பரிசாசத் சிவப்பு மேலிதகைப் சீக்கிரைக்குத் கெட்டது.

அவன் திரும்பிப் பாரிக்க காலம் ஆத்திரத்தலுடன் நடத்தான். அவன் சொன்ன வார்த்தைகளின் ஏதேனும் உண்மை இருக்கக்கூடுமோ?

என்று சிவ விநாயகன் தலங்கி தித்த சம்பவத்தை அவன் அவரையாக நிதங்கி மூலம். அந்த சம்பவம் ஏற்படுத்திய விருகிழம்பி

விருத்த பணவந்தமொத்த தன்னை விடுவித்துக் கொண்டால். அவன் வார்த்தையை உண்மை என்று நம்பினால் தன்னை விடப் பைத்தியக் காரன் வாரும் இருக்க முடியாது என்று தன் செவிசெழுக்குப் படுமபடியாக வாய் விட்டுச் சொன்னிக் கொண்டான்.

விட்டால் விட்டால் வெளித் தாழ்வாரத்தின் அம்மாலும் அத்தையும் உட்கார்த்து "பாணக்" (ஒரு வகைக் கோரை) ஆய்ந்து தறுக்கிக்கொண்டிருந்தாரிசை. அவர்வினைப் பார்த்ததும் மற்ற மூக்கரை பணிப் படமாய் மகனாகக் கப்பிவிருத்த கொஞ்ச நஞ்சு பிரதமயும் சரேவென்று விவதி அவனை பதார்த்தத்திற்கு இருத்தது. பகழை கொடும்பாக்கம் ஒன்பது சூழப் புடனையும் அதற்குப் போருத் தாத ஏதோ ஒரு ரகசியமாயும். விட்டு வெளியைப் தவிர வேறெதுவும் சென்றிராத. செல்பத்தெரிவாத உலர்ந்துபோன உடம்புமாயும்.. அம்மா அவனை நிமிர்ந்து பார்த்துப் பிரதமத் தெருவையாத தெருடர்க்கதான்.

"இப்பக் காவெழுகவே, படிப்பெய்கையப் முடிக்க போச்சென்று பேசு. ஆறு விட்டால் வெளியை தக்கறதிகவே பார்த்தியேன்!"

வாஸந்தி

சூடு சங்கமங்குலக் கேள்வி

என்று வெய்திய குரலில் சொல்லுது அவன் காணிக் கழுவிக்க் கொண்டவியல் காதில் பட்டது.

"அவனும்தான் என்ன பண்ணுவான் மகனி! இந்தனை நாலும் இராய் பண்ணப் படிச்சான். கொஞ்ச நான் கிப்பிவா இருக்கட்டுமே இனிமே உத்திரவோகம்னு போய் விட்டாச்சு அப்புறம் தெரம் எங்கே செட்கும்!"

இந்த விட்டும் அதை ஒருத்தி இவ்வா விட்டாய் தன்னுடைய நினைவை எப்படி இருத்திருக்கும் என்று நினைத்து அணுக்குச் சிப்பிப் பத்தது.

"காப்பி வேணுமா?"

முக்கத்த உணர்வை அழுத்தித் துடைத்துக் கொண்டிருந்த அவன் திடுக்கிட்டுத் துண்டை தளர்த்திப் பார்த்தான்.

கவன நின்று கொண்டிருந்தான் கவனம் வரை நினைப்புகள். தூக்கம் அம்மம் சிவக்கக் கட்டும் கொக்கலம் மாதிரி புடனாகக் கொக்கலம் முக இருப்பு வரை படர்ந்திருந்தது. அழுத்தத் தெரிந்தது. கவனமில்லாமல் விட்ட வெளியை விடுவதில் சிறந்திருந்த செவ்து கோக்க விதமாயும் ஆர்வம் பளிச்சிட்டது. அவன் தன்மையைக் குறைத்தபடி "உம்" என்றான்.

நெசெருத்து அவனுக்கு ஓர் அசை ஏற்பட்டது. தேரமே கிப்பிவாருகிப் போனது போல் தோன்றிற்று. பரிட்சை முடிவு வெளிவாதிரு வரை என்னதான் செவ்து?

கவன கொடுத்து காப்பியைக் கையில் காக்கிக் கொண்டு அவன் தாழ்வாரத்திற்கு வந்து அத்தையின் எதிரில் உட்கார்த்து கொண்டான்.

"அத்தைய உக்கிரமத்துக்கும் போவிட்டு வரணமா?"

அத்தை ஆச்சரியம் முகமடைபுடன் நிமித்தான்.

"என்ன திகர்னு! நானே திரும்பி வந்து முழு மாலம் உட முழுது ஆகலே!"

"கவனம் போனான் வாக்கோ, என்னுட்கே போர் அடிக்கிறது. சிலகிட் வரதுக்கு இன்னும் இருபது இருபத்தி அஞ்சு நாணாலும் போகிருக்கு!"

"என்ன மகனி! இவன் என்னமோ சொல்லுமே!"

"எனக்குத் தெரியாது. உக்கண்ணையக் கேளு. அவர் சிவந்து போகலேன்!"

அப்பா அதிசயமாகச் சரி என்று விட்டார். கோவினுக்கு வரும் ஓர் உயர் ரசிக்கில அதிவாரி பக்தர் மூலம் டிக்கெட் வாங்கிக் கொடுத்து விட்டார்.

ரஸிக்கி ஏறி அயர்ந்தவுடன் "நினைச்சதை எதிர்த்திராவிடா உனக்கு!" என்று அத்தை விசித்தான். "அது என்ன திகர்னு நிராமத்து மேலே ஆக வந்தது உனக்கு? பரிட்சைக்குப் படிச்ச அனுப்பா, இப்பே எதிரெருத்தானது ஓடப் பாரக்கிலுமா?"

அவன் மொகைத் திடுக்கிட்டான். அத்தை, பிக் பார்த்தவியிலிருந்து எதையாவது மனதில் பதனாத்தியமா என்று நினைப்பெற்பட்டது. தன்னைக் கவனித்துக் கொண்டு அவன் நிமித்தான்.

“ஒட்டும்பு உய்க்கிழைத் துறக்கிக்
கொண்டு ஒட்டாட்டென் பரிதாப முகத்துள்
புறம் என்ன செய்யுதற்கே பரிசுப்பே.
எத்தனை நடவடிக்கைகளைப் போய்ப் படித்
திருநீ விட்டியே இருக்கலாகு...”

அவன் மேலே தொடராமல் சுற்று நேரம் ரயிலில் ஓட்டத்துக்கு எதிராக நகரும் மரங்களிலும் லவல் வெளிக்கிலும் பாய்ந்ததால், கனெசனின் உல்லாசப் புன்மைகளும் கமகமாகின் அமரபீடப் பெரிய விழிகளும் திரையில் அரைத்தன.

“இரண்டு சங்கடங்கள்” கவிஞர் கலியன்
மெல்லம் பிரித்தபடி.

“மென்தனதற்குக் கல்வாணமாகவிரிந்து
 வளத்து வீட்டியிவ இடையினாமல் போகம்.
 வீட்டியிவ இருந்தாலும் அப்பா பிடிக்க
 வளர் போகிறதுக்கு வா. சத்தமும் அரைவளும்”

“அதெல்லாம் இவப்பமான் வாரியமா?”

“இக்கே, கோவில்களே என்னை கைவாரும்
காட்டிப் பொருளா ஆக்கிவிட்டது. குருக்கள்
பிள்ளை. இத்தினியர் ஆசைப்போருள் என்நிற
பிள்ளை என்னை ஆக்கியவர் பட்டினம்.
எது என்னுடைய தப்புண்டு புரியவில்.
குருக்கள் பிள்ளையாய்ப் பிறந்ததா, இக்கே
இத்தினியராகப் போனதுண்டு ஆசைப்
பட்டினம்”

“எதிலேயும் தப்புகவே அடே, தன் பெயராய்க் கணக்குகனோ! உன் நிழல்க் கணக்குதேய் வயம்படறே, வெய்க்ப்படறே! அதுவே ஏற்படற பிரமைகள்தான் உன் சரிகைத்துக்கெய்வாய் காரணம்.”

அத்தகு எந்திரப் பேரீயங்களால் பேச
பெறும் என்று ஆரம்பித்தேயிருக்கிறது. அப்போ
திலும் மிகவும் உண்மையாகக் கணிப்புகள்
இருந்தால் எந்திரத் தேயிற்போர் மனம்
நிறைந்தது.

"அம்மா! இந்த வீட்டுக்கு விளக்கேற்ற ஒருத்தி வேணும் லியோ ஸ்விட்சை போட ஒருத்தி யும். குத்துவிளக்கேற்ற ஒருத்தி யும். அனாதைகளுக்கு வந்துட் டுது!"

அனைத்து இந்திய மருத்துவ பித்தர்கள்.

“நீங்க சொந்தது காண்டவமா இருக்கலாம் அந்தது. நீங்க ஒரு விஷயம் புரிஞ்சுக்கணும், என் நிழலாக்கும் எங்கிலும் நிழலு விதிநியாசம் இருக்கு. அதுமேலேயே காழ்க்கை எங்குக்கு ஏராமா அமைப்பதுண்டு தெரண்கிறே இருக்கு. இது பிரமைவசியே. அனுபவத்தோடு கூடா நிழலும். என்விசேயே நான் வெளிப்படுத்திக்க, என்னுடைய நிழல் வேறது நா விதிநியாசமாவையணு விழுதிக்க ஒன்செயுரு சுட்டத்திலேயும் நான் போராட வேண்டியிருக்கு. சிவ சமயம் இதிசேர்த தெக்காம் தப்பிக்கண்டு என்செயுபாது ஒழுட வாயணு போனது.” அந்தது வெகுதேரம் எவையு பேசாமல் அவன் சொன்னது அசை போருகிற மாதிரி உட்காசித்திருந்தான்.

“நீ எவ்வளவு போனதும் உன் நிழலும் உட்கொண்டே வரும்?” என்றுக் சொன்னாள்.

“வரும்!” என்றும் அவன். “என்னை ஒன்றும் வரக்கூடப் பார்த்தபடி.” “ஆனால் ஒன்றொரு தீயிழையும் இருக்காது” என்பதற்குத்தான் வருகிறது.”

அதன் அங்குலப் பைப்பைப் பரிசுடன்
வெட்டினார்.

“தீரோம்புகும் சூட்சுமமா எல்லாத் தன
யும் பார்க்கிறேன் காசித்தேவ, கொஞ்சம் விட்
பெடுத்தியா இருக்கக் கற்றுக்கொண்டேன். இப்படி
இருத்தியாகக் கடைக்குதால் கஷ்டம். எந்தக்
கஷ்டத்தையும் சம்பந்தமுக்குத் தடுத்துமொழி
சொல்கிறேனா? எவ்வென ததரியம் இருக்க
லாம். காழ்த்துக் குடந் சூட்டித்தொட
குட்டாம் மீத கட்டிக் கண்ணென தீண்டு
பார்க்குகப் போக பார்க்கலாம்”

“கனோசன் மாநில! உங்களை மாநில!
கிதயாசமா இருந்தா ஸம்புள்கிற பயத்தி
லேயே கனோசன் இப்படி இருக்காளோன்னு
எனக்குச் சில சமயம் தோணும்!”

விசுவாசம் இழந்தான்.

“உனக்குத் துதிக்கமா எங்குதரவும்
பார்க்கத்தே வழிக்கமாப் போகும். அவன்
பிறன் தோளில்”

கனோசாவில் உருவாகும் திரம்பியை வணிகமாக, சத்தி பண்ணும்போது கோமதிநிலைமாவைப் (பிடித்ததும் திணைக்கு வர அவன் தனக்குள் மூறுவதிலாக கொண்டான்.

“தங்க பிறைப்பெயை ஞானியா, இப்பெ
ஞானத்தை அப்பறம் கரவழங்குகின்றோ
மல்லவா?”

அந்த மென்மையான புன்னகையுடன்
சுவிதூக்கு வெளியே தெரிந்த காட்சிமீது
பாரித்தபடி உட்கார்ந்திருந்தான் - மூத்த
நின் சாத்தலும் பார்க்கவியல் காணும்படி
மாய். சத்தியமாய் இவன் ஒரு ஞானி என்று
அவன் நினைத்துக் கொண்டான். அவனுக்கு
நினைவு தெரிந்த நாளிலிருந்து அந்தை இப்
படித்தான் இருக்கிறான்....

“ஆனால் எந்தெது அத்தனை சம்பவம் வந்ததும் கூடிய அளவுமட்டமா? அங்கேயுள்ள வேறு அப்போசத்தாலேயேற்படுத்திக்கலாம். எனக்கேற்பட்ட அங்கே மேல்வலாம் ஒரு டட்டாபந்திலுமே. எனக்கே வேறு மாதிரி கூறக்கூக அளவுக்குள்ளத்தாலு என பார்”

கோத்ரெஜ் ஸ்டோர்வெல்

ஒரு விலை கூடிய அலமாரி சிக்கனமானதாக
எவ்வாறு அமைகிறது!

மேத்தியான அமைப்பும்,
நீடித்த உடைப்பாற்றலும் +
பெற்று வினக்கிட,
இப்போது நீதி விசுவாச
மேம்பட்ட மெருகு.

நீடித்த உடைப்பாற்றல்:
கோத்ரெஜிடம் எட்டுமே
உள்ள காற்றற்ற, நானே
இவ்வுடம் மிகுந்த வண்ணப்
பூக்க மூலதன காரணமாக,
கோட்ரெஜெம் அனைத்துப்
மேகமலகான மெருகுடன்
தானேயுள்ளது. அப்படிக்கற்ற
தாமதம் எட்டினால்
தயாராகதான், தருப்
பேக்காத எந்த உறுதியான
எந்தீக்கை கிடைக்கிறது.
கோட்ரெஜெல் பல நேரமுறை
கருக்கு நீடித்த உடைப்பாற்றல்.

அதிசயப்படியான பாதுகாப்பு:
கதவிலும் பாக்கிலும்
நானே குடியான கோத்ரெஜ்
பூட்டு. மகதவான கிளகர்,
இறுக மூடிக் கோட்ரெஜ்
மூடுமுறைப் பூட்டுமுறை
அமைப்பு, கோத்ரெஜ்
எட்டுமே அளிக்கிற தான
கிழப்பு.

விடைக்கும் இந்த
நன்மைகளால்: நீடித்த
உடைப்பாற்றல்,
அதிசயப்படியான
பாதுகாப்பு, தேர்ந்தெடுக்க
கூடுதல் வாய்ப்பு.

தேர்ந்தெடுக்க கூடுதல்
வாய்ப்பு.

சிகதவாது, குறைந்த
ஆளுமையிலேயே (137 cm) வெளி
குறுகி (137 cm) வெளி
கூட்டுப்போட்டு கண்ணாடி.

அட்டிசுடன் செல்பக் உருவ
மேம்படியான எட்ட பதில் தனி
தொகையிலும் எட்ட,
நிரப்பத்திற்கேற்றபடி, பல
வகை இயைப்புக்குடன்
விடைக்கிறது.

மூன்று வண்ணங்கள்—
ஆயிவ்மீர், கம்பெனம் கிரே,
கார் (TA) கிரே.

எவ்விதம் விடைக்கும் காதி,
கூட்டுவிலும் உட்க 400 க்கு
அதிசயான விதப்பிரவாகக்
மூன்று பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கோத்ரெஜ்

மேம்பட்ட தொழில் துடயம் மதற்கல் மதப்பு!

Godrej

கவையும் போலியையும் கித்திலாசனம் இருத் திருக்கவாமோ என்காமோ?"

அவர் போலாக் அவையே பார்த்தபடி அமர்ந்திருந்தான். வார்த்தைகளையும் சம்ப வங்களையும் அந்தத் தேவிக் கொண்டு போவதைக் கேட்ட கவாரசுவாமா இருத் தது. அந்த இளகு பேசுவது "முடி"க் கிருந்தான்.

"பதிலுறு கவரேன கவாசுவாமாசன், பதிலுறு கவரேன புகைத்துக்குப் போனேன். சொன்னது நீ தம்ப மாட்டே. அப்ப நான் ரொம்ப நல்ல இருப்பேன். அவருக்கு அதாவது உன் அத்திப்பெருக்கு என் நியை கப்பக் என்று, கருவுக்கு முழங்காக் கவர இருக்கிறது மயிலைக் என்று சொத்தியப் பெருமை. ரொம்பப் பிரியம் காட்டினா என்மேலே. 'பெண்டாட்டி வானை' கத்த ருக்'னு என்னாரும் பரிசாசம் கூடப் பன் னாவா. ஊர் கண்ணை 'பட்ட மாநிலி' இரண்டே வருஷத்தினே கதை முடிஞ்சு போச்சு...."

அந்தவரின் பார்த்துப் பன் வருஷக் களுக்குப் தேவிக் குடிவிருத்தது. துரவிக் ஒரு வேளா ரொக்க இளம்போக்கு. இதுவரை அந்தத் தவது பழைய கித்திலாசனமோ அந்தரங்கமான விஷயம் கவியோ சொன்னதிலும் எவ்வித நிலைப் பின், இடைவிடப் பேசுகது அதற்கிடம் எவ்வித உணர்விக் அவன் போலாக் இருந்தான்.

"நன்ன இருந்தவருக்குத் திமிர்னு தூரம் அடிச்சது. கிராமத்து கவத்தியருக்கு அது கடைப்பாய்ப் தூரம்னு தெரியக்கூடாது. டவுன் ஆகப்பத்திக்கு அகழ்ச்சென்று போனாலும்து விட்டியே இருக்கிற பெரியவாள்ளாம் யிசு மேஷம் பாரிக்கிறதுக்குக்கூட துள்ளி கண்டு உயிர் போயிருத்தது."

அந்த அவனின் சட்டென்று திரும்பிப் பார்த்து மென்மையாகப் புன்னகைத்தான்.

"அப்ப எனக்கு என்ன கவன தெரி யுமோ? பதிலுறு!"

அவர் அதிர்த்துபோல் அவனைப் பார்த் தான்.

"பதிலுறு? முப்பது கவரேனென்னுரு தினைச்சொல்!"

"முப்பது கவரேனென அன்னா ஆத்துக்கு கத்தென். அதுவரை மாயிலார் விட்டியே இருக்கென். அதுவும் ஒரு கித்திர வாரணத் தானே. உங்க அத்திப்பேர் சாதத்துக்கு இரண்டு நாள் முக்குடி அவர் அம்மா விட்ட சத்தியம் காங்கண்டார். அவர் செத்துப்பறம் என் மயிலை மழிக்கக் கூடாது. என்னை விட் றுப் பெண் மாநிலி தன் விட்டியேயே வெக்கக் கப்பாத்தனாலும்து காக்குத் கொடுக்கச் சொன்னார். அந்தச் சமயத்தினே எனக்கு இதென்னாம் ஒன்னும் புரியலையென்னே. ஒன்னே ஒன்னுதான் புரிஞ்சது. அவர் செத்துப் போன கூடனே என் கூடப்பெய்தது ஒரு பாகம் ஒன்னு போன மாநிலி கூடப்பி துடிச்சப் போயிருத்தது. என்னுடைய பிரம் மசனினே எப்படியுப்பட்ட அதிர்ச்சி ஏதப் பிடுக்கும்து உன்னுடைய புரிஞ்சக் குடிவாது. கூடப்பும் மனசும் ஆரோக்கியமாய் இருக்கிற திசையிலே கண்ணைக் கட்டிக் காட்டியே விட் டாப்பினதான் தினைக்க. மனுஷியா இங்கே

கீதாரிபன்னை
எழுதுத்
குருநாவல்

அவ்வளும்
அவ்வளும்

சுருள் 83

மங்கைகப்பர்
மலர்

உபயோகமற்ற பண்டமா - ஏன்னு நான் இருந்த ஒழும் என்னை மனுஷியா அதுக் கெட்டும் ஏததுக்காது... நீ என்மேலா ஒன்பொன்னுக்கும் போராட வேண்டி யிருக்கும்து அதுததுக்கேறியே இருத்திக் கும் ஒநிரளையப் பூரா உக் எதிரே கித்திர இருக்கு. எனக்கு எதுவமே இங்கி, என் மனசாததறே என்னை எதுக்கும் பாத்தியதை இங்கி. நானும் ஒரு மனுஷிக்கு என்னைக் கெதற்கு ஏததனை போராட வேண்டி யிருத் தது தெரியுமா?"

சட்டென்று ஒரு பச்சாதாபம் அவனுள் பிளவெடுத்தது. அத்தமையடுத்தினை நாளா ரொம்ப மெனெடுத்த காயிவாத்தான் கவ வித்திருக்கிறோம். கன்னுக்கெட்டமெற்பட்டது. அந்தத் ததிர்பாராமல் அவனைப் பார்த் தக் கித்தான்.

"எதக்குச் சொன்ன கெரென்னு, போராட வேண்டி யிருக்கென்னு ஆத்திரப்பயதறதும் அநிலெருத்த ஒழுது என்னென்னு தினைக்கிற தும் எத்த கவனமேயினை உபயோகம்து என் கெப் புரியினே."

தன்னுள் ஏதப்பட்ட உச்சத்தை மனத்க் அவன் கித்தான்.

"ரவினத் திருப்பத் சொக்தெனா? இங்கி வானு, என்னுரு இன்னும் பத்து நாள் போராட்டுனா?"

அந்தத் தவத்தான்.

"போராட்டுனா? நானாக் சொக்கேனேன எதுக்கும் பயத்தன்கு ஒடமாட்டென்னு!"

(தொடரும்)

சிறப்பான வட்டி விகிதம்!

உங்கள் முதலீட்டுத் தொகையில்
65% வட்டியாக திரும்பப் பெற்றீடுவீர்!
ஆச்சரியமாக இருக்கின்றதல்லவா!!

லக்ஷ்மி கிருபா டெபாசித் திட்டத்தில்
மாதம் ரூ.100/- வீதம் 60 மாதங்கள் செலுத்தி அதன் பின்
24 மாதங்கள் கழித்து திரும்பப் பெற்றீடுங்கள் :-

௯9943

உங்கள் வசதிக்கும்,
தேவைக்கும் ஏற்ப
சந்தாவையும், கெடுவையும்
தேர்ந்தெடுக்க எங்கள்
கிளைக்கு இன்றே
விஜயம் செய்யுங்கள்

**லக்ஷ்மி விலாஸ்
பாங்க் லிமிடெட்**

பதிவு அலுவலகம் : கரூர்-632 001
நிர்வாக அலுவலகம் : சென்னை-600 086
என். முத்தியாறு,
சென்னை.

அன்னியச் சொலவணியில் வந்ததும் செய்ய அங்கீகாரம் பெற்ற வங்கி.

தீயம் வேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறதா? நண்பனே?

சீபா

விஷம் காவை நீட்டி கண்டித்தத தட்டி
லும்.

“டெடெடெடெ” என்று தூறு மனிதர்
கனிக் காப்பொலியை மகா கத்தமாய் ஏத
படுத்திக் கொண்டிருந்த மெனிக் சட்
டென்று ஒலித்து போயிற்று.

நிமிர்ந்தான், மனிதரைப் பார்த்தான்.
தெற்றிப் புகுத்ததிக் சோத்திருத்த விபரிகை
முத்துக்கள் சட்டென்று வளித்தெடுத்தமாதிரி
உருண்டு திரண்டு மூக்கிக் பக்கச் சுவர்
துவக்கத்தில் இறங்கிக் கண்ணின் ஓரத்தைத்
தொட்டு விழிப் படலத்தில் பரவிற்று.
என்று எரிச்சல் என்று தானாக இமை படபட
வென்று அடித்துக் கொண்டது. முகநாசக்
கிரகதயாதிரே என்னவோ அடுத்த இமைக்
தையும் தானாகவே பொருத்திக் கொண்டது.
புறங்கைவாக் தேய்த்த விட்டுக் கொண்
டாம்.

“கைமுடியம்... எத்த அஞ்சப்பா டயம்,
கொளப்படு!”

கண்களைத் திறந்தான். “கொளப்பிட்டே
யிருக்கேன் கதிரவேறு...”

“நாசிக் கு ஆகித்தானோ?” என்று
கதிரவேறு.

“ஆமா...”

“சம்பளம் வாங்கிவிட்டியா?”

“சம்பளம் ஒடி செல்லுமையும் சேர்த்துச்
சாய்ஸ்ஸாய்ஸ்தான் வாங்கினேன், இன்னித்
தெதிக்கு ஐயா என்னுடைய ரூபாய்க்கு
ராஜா... எவ்வளவு? எட்டு ரூபாய்.”

“இன்னிக்கு மஜாதான் கட்டின...”

“என்ன மஜா போ, கட்டிக் கடம்பு
முடியலே கடம்பு முடியலென்று மொகங்கிக்
கிட்டு இருந்துக்கொண்டு டாக்டரான்கட் கட
டிக்விட்டுப் போனேன். கடம்புல ரத்தம்
பத்தியென்று டானிக் எழுதிக்க் கொடுத்தித்
ட்டாரு. அப்பறம் செண்டு மூன்று தினா
மாத்நிரை வேறு. காரணியை கொண்பதப்பக்
கட பாபியை கம்பலிப் பூச்சி மாதிரி கருட்டிக்
கிட்டுக் கெட்டதுக்க... பக்கக் கொண்டும்
சாப்பிட்டதுக்கனோ இன்னியோ தெரியா.”
என்று அலுத்துக் கொண்டே காக்கிச் சட்டை
கயக் கழற்றி மடித்தான். விபரிகை
உலர்ந்த பருதிகக் கப்பத் திட்டுக்கனாய்
அக்கல்கே கெழுத்திருந்தான்.

வேறு சட்டைகையப் போட்டுக் கொண்
டான்.

“போனோமா?”

“ம்...”

சபையக் கதிரவேறுவிடிக் கொடுத்த
கிட்டு, குழாயைத் திறந்து கைகளைக் கழுவிக்க்
கொண்டான். சோளக் கீரல் பிச்சிக்கப்ப
இருப்பதாய் உணர்ந்து இக்கெழு குகை

கண்ணம்பு போம்பைப் போட்டுத் தேய்த்
துக் கழுவினான்.

சேட்டுக்கு வகுதையில் செக்பூசிட்டி தொட்
டுப் பாரிக்க. இவன் பேசிக் கொண்டுடே காவை
மேலே தூக்கிக் தளர்வாய் வைத்துக்
கொண்டான்.

“தொட்டதுக்கு மேலே போவனும்...
தொட்டடக்கவோத்து வாக்விவாரென்று
காணிக் கொண்பரப்பவே கொக்கிட்டெல்.
டயிக் கிப்பிட்டு முடியலுக்கு இதிரேயம்
ஆகிறது. தேரம் கெட்ட தேரத்தில கித்
டுக்குப் போக வேண்டி யிருக்குது... ம...
தலியெழுத்து...”

“மருத்து வாக் கண்களையே...”

“காணிக் பார்த்துக்கவாய்... நீய்ப் ஏது
மருத்துக்கடை?”

“நம்ம சாரதா கப்பர்மனிதான் நீருக்
குதே. நம்மளுக்கு மேல தொழில்காரன்.
குணங்கு கிப்போ அவர் காரிலிக் ஆச்சே
அவுக்கனது...”

“வாக்கிடனாக் கதிரயா?”

“மருத்து விஷயம்பயா... இதில டபாய்க்
காதே...”

“சகி போவாய் வா...”

பாதையில் குகைநீரெண்டு கிணக்குகன் மட்
டும் கிழித்திருந்தான். நடத்தாரிகன், மேலே
நினை பாதி கடம்பு தேய்த்திருந்தது. தூக்கத்திக்
கெனிற்ப் போயிருந்தது. எல்லாக்கத்திற்
சோகை பிடித்த கட்டிகிணையப் பார்த்திற
மாதிக் இருந்தது.

மருத்துக் கடைவிக் மாறுதலாய்ப் கப்ப
துடன் சின்ன குகைகளிலும் இருந்தாரி.
கப்பயக் ஒரு ஓரத்தில் கட்டகாரித்து கட்டடக்
போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

கண்ணுமக் சட்டைப் கப்பிவிருந்து நான்
களப் கடித்திருந்து. மடிப்பிக் கிழித்திருந்த
பீசில்குப்புகைய நீட்டினான்.

“பருவிஷாதமா...” என்று சின்ன குத
னாக் இருந்த இடத்தை கிட்டு அணையாமல்.

“கார...” என்று அரக்கப் பரக்க ஒடி
வந்தான் கப்பயக்.

கீட்டை காக்கிப் படித்து கட்டுக் மேல்
சதி. சவரத் தட்டிக்விருந்து மாத்நிரைப்
பித்தடைகளும், இரண்டாவது தட்டிக்விருந்து
டானிக் பாட்டிகிலும் எடுத்து வைத்தான்
கண்குப்ப போட்டு, “இருபத்தி அஞ்ச ரூபா
அறுபது காக் பணக் சென்ஸ் டாக்க”
என்னான்.

“பீசுது போடாதப்பா”

“போட்டுத்தான் ஆவனும்...”

“அப்ப காரிணாய் போடாதீங்க... சென்ஸ்
டாக்க நீங்கதானேப்பா கொடுக்கணும்...
காக்கறவங்க நனை கட்டிநீங்கினே...”

“அதெல்லாம் முடியாது கார” என்று
சின்ன குதனாக்.

“கரி என்ன காரி ஒரு ரூபா முப்பத்திரை
காகதரன் அடிது. -- இருபத்தி அஞ்ச

ரூபாய்க்கு மருத்து வாய்க்கறப்ப இரு ரூபாய் காக்கருப் பாக் கறிங்கின...

"ஒரு ரூபாயை சொல்து... ஒன்றைச் சம்பாதிக்கிற துட்டு... கக்காத்து சம்பாதிக்கிற துட்டு இங்க..."

"அப்ப நம்ம கண்டல கொட்டக்காது. வேற எட்டத்தில் வாங்கிக்கொடு..."

"டேய்..." அவன் எழுப்பிய குரலில் சின்ன முதலாளி நாதலாளியைப் பின்னுக்குத் தள்ளி எழுந்தார்.

"சீக்க... என்ன கண்டலமுக்க... இந்த நேரத்தில் ரூபாய் வம்பை வாங்கிக்கிட்டு என்ன தூக்கி எறிஞ்சிட்டு வா..." என்று அவன் நோலில் அழுத்திச் சமாதானப் படுத்தினான் கதிர்வேலு.

சண்முகம் முதலில் ஒரு கருப்பு... பணத்தை எண்ணிக் கொடுத்தான்.

கோட்டையுக்குள் துண்டைகையில் பத்தரை மணிவாசியிருந்தது. நேறாட்டல் அந்த நேரத்திலும் கறுகறுப்பாய் இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. நிறையப் பேர் இன்றும் காக்கிச் சட்டைகளைக் கழற்றாமலேயே நாதலாளிகளை நினைத்திருந்தார்கள்.

"என்ன இருக்குது?"

"இட்டி... தொண்டை... பொண்டா..." என்று ஆரம்பித்து மூச்சு விடாமல் நினைமாய்ச் சொல்லி நிறுத்தினான்.

"ஒரு எட்டு இட்டி. எட்டு மசால் நோசை பார்ச்சி கட்டு. நல்ல கெட்டி சட்டியா வை... எங்களுக்கு ரெண்டு காப்பி கட்டு ராக்கா..."

இந்த நேரத்தில் கூட இத்தனை திறை 'அபிட்டல்கள்' இந்த நேறாட்டலில் விவாபாரமாகிற விதத்தை சண்முகத்திற்குத் தெரிந்திருந்தது. சிபாக்டரிக்குப் பக்கத்திலேயே ஓர் அமைப்பான இடம். இரண்டாவது கிபிட்ட முடிந்து பத்து மணிக்கு மேல் வரூபவர்களுக்குச் செளகரியமாய். அந்த நேறாட்டல் பிரபலமாகி விருத்தது.

காப்பி வந்தது. காப்பியை ஆற்றிக் கொண்டு பிஸ்ஸைப் பார்த்தான். துண்டைக் கொண்டு.

"இந்தாப்பா சப்பிளர்..." என்று அதிகாரமாய்க் கூப்பிட்டான்.

"தோசை எவ்வளவு?"

"ஒண்ணு அம்பதுங்க..."

"என்னிக்குப்பா ஏத்தி விட்க... மசால் தோசை ஒண்ணு இருபதுதானே... மூப்பது வைபா கூடப் போட்டிருக்கியே..."

"இது நம்பெனாய் மசால் வாங்க."

"ஒவ்வா வாரும்வா ஒப்பென தோசை கட்டச்சொன்னது?"

சண்முகம்

"ஸ்பெஷல் மசாலா தான் இருக்குது..."
 "அதை முதுங்கையே சொக்கி விடுக்
 கணும்... கூட்டம் ஜாக்கிதின்னு ஸ்பெஷல்
 தோண்டான் இருக்குதுன்னு சொங்
 கிட்டறா... எனக்கு சாதா போட்டுக் கட்டு.
 ரெண்டு ரூபா தாப்பது கைசா தியா
 குடுப்பா...?"

"சாதா இவ்வியே..."

"அப்ப இன்னும் பண்ணைக்கு இட்லியை
 கட்டு..."

"தொண்ட செட்டது காயல் எடுக்க மாட்
 டாய்..."

"ஒன் தப்பா என் தப்பா... காலு
 ஸ்பெஷல்னு கேட்டேன்..."

"முப்பது ஸ்பெஷலாயே கூட... எக்
 காரும் சாப்பிட்டுட்டுப் போகுகிறேன்..."

"ஒன் துட்டாயா? அடிக்கிறதே கொக்கி
 கி... இந்திய சமார்த்தவன் தலை ஸ்பெஷல்
 வேறையா... பிச்சைக் குறையலா..."

"குரல் ஒங்கிப் போகிறதது. தோதய
 காக்கிச் சட்டைகள் திரும்பிப் பர்த்து
 ஆர்வம் காட்டியவுடன் குறையல் ஏற்றுப்
 பதறிப்போனார். அவர் கைடம் உட்காண்ட
 பிறந்தான் அப்பது என்று பதறிதிரும்பார்.
 எடுத்து வந்து சமாதானப் படுத்தினார்.
 ஆதின காப்பியை ஒரே மூச்சில் குடித்து
 விட்டு, பிச்சிவிடுத்து 'ரெண்டு தாப்ப
 த'க் குறையும் கொடுத்து விட்டு
 வேறியே வந்தான். உதிரவேறுவும் மென
 மாயப் பித்தொடர்ந்தான்."

"வாஸ்ட் பஸ் போயிருக்கும். கம்பெனி
 பஸ்வ போகணும்னு இன்னும் அரை மணி
 நேரம் வேலை பண்ணணும். நடத்து கூ
 போயிடலாம். இங்கேக்கு கைக்காயம்
 கொண்டுசனா இருக்குது... சிக்ஷா
 போயிடறேன்..."

"செய்... தான் இப்படியே நடத்து
 போயிருவேன்... ரெண்டாவது தேரு
 தானே?"

உதிரவேறு திரும்பிப் போனவுடன் இவன்
 சிக்ஷா பிடித்து பேரம் பேசினான்.

"குறையலா குடு சாமி..."

"என்னப்பா இவ்வளவு அதிகாரமாக
 கேக்கறே... நடத்தானே என் அங்கீக
 போயிடலாமே..."

"தரம் சாமி... சாத்திரி நேரம் வேற...
 ஒண்ணும் ஜாக்கியாக கேக்கலை... ஒருவேளை
 சோடு சாமி..."

"சீக் கொண்டி... என்னுன்."

சிக்ஷாக்காரன் நெருங்கையைத் தூக்கி நடடி
 கையத்தான். என்னுன் ஏறி உட்காரித்தான்.
 சிக்ஷாக்காரனின் மீது எண்ணிப் பதித்
 தான் என்னுன். கால்களின் ஏற்ற
 திரைத்தின் ஆடு கைதிரைக்கை தரம்புனை
 புடைத்து தெறித்து விழுந்தது மாதிரி
 பலத்தை ஏற்படுத்தி விட்டு, மறுபடியும்
 சாதாரண நிலைக்கு வந்து, மறுபடியும்
 புடைத்துத் தெறிக்கிற மாதிரி... போட்
 புடுத்து என் சராயிக் பிச்சி பிச்சியப் நூல்
 இனாழைக் தொங்கிச் கொண்டிருந்தது. ஒரு
 வினாடிகள் பிச்சைக்கலை பண்பனவென்று
 கை குத்துக்கள் முதுகில் பரவலாய் பதித்
 திருக்க. முதுகுத் தண்டின் ஊடே, விசாரக
 லாக் இறங்கிடாமக் திரைப் பரவுசெருக்கு
 சென்று விந்தது.

தாப்பது கையிருக்கலாம். அதுவும் சத்
 திக்ஷா என்று கூடம்பு. பெட்களை
 ஏறி மிதிப்பதில் மேல் மூச்சு சீம் மூச்சு
 திணறிற்று. பாலத்தின் ஏற்றத்தின் கிட்டத்
 தட்ட துரை தண்டிய மாடாய்ப்படாரென்று
 படுத்து விடுவான் போவத் தொன்றிற்று.

"செய்யலா ஸெட்டா சாமி..."

"செய்யலா போப்பா..." என்னுன்
 என்னுன் அதற்கு மேல் அவனைப் பார்க்க
 முடியாமல்.

விட்டு வான் தெரிந்தது. வானின்
 கட்டையி காத்திருந்தது நிழலாய் தெரிந்தது.
 "அத்ததாவாவுண்டிட்டல்விருத்தப்பா"

"கேட்க" என்று சிக்ஷா அரைத்து
 விந்தது.

"என்னங்க இங்கோ செட்டு" என்னுன்
 வாய்.

"செட்டா சாமி... செட்டாவிருக்க..."
 என்னுன் ஏறிக் குறும் கைகரித்த குர
 லாக்.

கையக் கையை விட்டான். துத்து
 ரூபல் தொட்டாய்த்தான் அடிப்பட்டது.
 சிக்ஷாக்காரன் விசாரகை படாமல் துணி
 விரக்கனாய் தொட்டாய் பதறினான்.

"செய்யலா இங்கேயே..."

"என்னப்பா..." என்னுன் வாய்
 துடைக்கி புகுந்தது.

"ஒன்று குறையன்."

"இரு கொண்டாரேன்..."

"வேறும் கட்டையி... இரு... சிவ்வை
 வேறும்போ... மிதிலை நீயே வச்சுக்"

"என்னங்க இது அனாமதா ரெண்டு
 ரூபாயைத் தூக்கி அவுண்டை குடுக்க
 தியே... என்று கடித்துக் கொண்டு அவன்
 பின்னாக் விட்டிருக்க நுழைந்தான் வாய்.

"அவன் நம்ம ஜாக்கிகாரனடி..." என்
 னுன் என்னுன் கொஞ்சம் கர்வமாய்.

டாக்டர்: நோயாளி பிழைத்தது
 கடிவன் செயல் என்று அவசியம்
 சொன்னது தப்பாய் போச்சு.
 மூரணி: ஏன்? என்ன ஆச்சு?
 டாக்டர்: தேங்காய் உடைத்துக் கறி
 பூரம் காட்டி விட்டுப் போய் விட்
 டார். பிஸ் தரலி.

—கவிதா செல்வப்பா

ஒவ்வொரு துளியிலும் தேர்ந்தெடுத்த தேங்காய்களின் கரமணம்!!

Yendelux
coconut oil

என்டிலக்ஸ்
தேங்காய் எண்ணெய்

1 லிட்டர் 4 லிட்டர் பைக்களிலும் 1 லிட்டர் 500
200 ரூ. பாஸிதின் பூட்டிப்பங்களிலும் கிடைக்கிறது.

பி. மு. நாகலிங்க நாராய் சன்ஸ்
கொல்லை - கேரளா
பெண் : ஆபீஸ் : 2244, 4484, ஹெல்ப் : 2266, 3671

CONTRIBUTORS FOR TAMIL NADU
M. M. NAGALINGA NADAR, VIRUDHUNAGAR, Phone : 3107, 3745

கோயமுத்தூர் வினம்பர ஆலோ
கர் ஸ்ரீ O. S. ரமணசாமி மகன்
சௌபாக்கியவதி ரதராவுக்கும்
கரோடு இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்
பத்திரிகை ஏஜன்டு ஸ்ரீ C. S.
தடராஜன் மகன் சிரஞ்சீவி
மொகனாக்கும் பழனியில் திருமண
மும் கோவைலில் திருமண
வரவேற்பும் நடத்தது.

ராமபுரம் ஸ்ரீ V. கம்பசாமி நாயுடைய
புதல்வி சௌபாக்கியவதி கஸ்தூர் (Canara
Bank, Royapettah) விற்கும் ஆயக்குடி
ஸ்ரீ S. ரமணதய்யர் குமாரன் சிரஞ்சீவி
R. ரதராஜனுக்கும் (UCO Bank,
Madras) அவர்களுக்கும் திருமணம்
சிரேத்தில் சென்னையில் சிறப்பாக நடத்
தேறியது. பெருந்திரமண நண்பர்களும்
உறவினர்களும் வருகை தந்து புது மணத்
தம்பதிகளை ஆசீர்வதித்தனர்.
லாபுச மணங்களை

நிரந்த ஆயுர்வேத மருத்துவருக்கு லலிதா பார்மஸி

உதாபிதம் : 1942

தலைமை ஆபீஸ் : கும்பகோணம்-612001 (நகர்ப்பகுதி) (போன் : 123)
ரூர் ஸ்கோல் ரி. 40/31-8-78

கட்டுத் தொகைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது
உங்களுக்குத் தேவைவரான ஆயுர்வேத மருத்துவம் யாவும் கிடைக்கும்

நாள்பட்ட சிக்கலான விபாதினில் ஆயுர்வேத சிகிச்சை முறைதான்
நிரந்தர பலனை அளிக்க வல்லது என்பது யாவரும் அனுபவ பூர்வமாக
அறிந்ததே உங்கள் உபாசகர்களுக்கு டாக்டர் V.R.L. சர்மா அவர்களிடம்
தேசியோ அல்லது 50 காசு தயார் தலையுடன் கடிதம் மூலமோ, கும்பகோணம்
தலைமை ஆபீசுடன் தொடர்பு கொண்டு ஆலோசனை பெறலாம். கடிதங்களை
தமிழில் அல்லது இங்கிலிஷில் Type செய்தோ அல்லது மிகத் தெளிவாகவோ
எழுதக் கொடுகிறோம். கடிதங்களிலும் முக்கியமாக கார்டிலும் ரொம்பவும்
நுணுக்கமாக எழுத வேண்டாம் எனக் கூறுகிறோம். "தெனிலில்லாமதும்,
பதினாக்கு 50Np கட்டும் அனுப்பாமதும் வரும் கடிதங்களுக்கு பதில்
எழுதப்பட மாட்டாது".

எங்களுக்கு எல்லா தயாரிப்புகளும் சீழ்க்கண்ட எழுது பிராஞ்சு
களிலும் கிடைக்கும்.

1. லலிதா பார்மஸி, 52-A, பழையநகர் தெரு, மாயூரம்-609001 போன் : 379
2. லலிதா பார்மஸி, 81, வடக்கு வீதி, சிதம்பரம்-608001
3. லலிதா பார்மஸி, 39, சங்கராஜன் தெரு, தி. நகர், சென்னை-600017

போன் : 441454

4. லலிதா பார்மஸி, 105, கச்சேரி ரோடு, மயிலாப்படி, சென்னை-600004

போன் : 73007

மாயத் துடைத்துக்கொண்டே உன் கட்டத் துக்குப் போனார்.

குழந்தைகள் அழைப்பைத் தட்டுக்க கொண்டும், பரிசை மிதக்கும் வகையிலும் காத்திருந்தார்கள். குருபரத்ததைக் கண்டதும் பழக்க நோக்கத்தின் ஒரே கோரலாய் 'திராரும் கட்டாடுத்த திவட்டத்தைக் கெழி கொழுதும்....' பாட ஆரம்பித்தார்கள்.

பாட்டு முடிவும்கரை மௌனமாய் நீள் திருத்த குரலாய் - பாட்டு முடிந்ததும் பொய்ச்சம்மாளையப் பார்த்துக் கவலையடைந்தார். பொய்ச்சம்மாள் பரிமாற ஆரம்பித்தாள்.

அதி கிழை....
பக்கைக்கட, காசைக் கந்த நீப் வேக மாய் கந்து தகையவத் தேய்த்தபடி நீள்தது. வெவ்வுருப்புகளில் நான்கு பேர் இறங்கினார்கள். கைகளில் சை கப்புகள்... தோற்றத்திலும், நகையிலும் ஒரு மிருக்குத் தெரியப் பக்கையில் குழைந்தார்கள்.

குருபரம் வெளியே வந்தார். கட்டை புர்த்துக்கொண்டார். கத்திரெப்புகளில் கையி டையடி ஆய்நான்றிக்.

"காக்க காள்... காக்காக்க!" - நான் காய்க் கைகளில் குவித்தார். கத்தறும் லுரே கமையவதைக்குள் குழைந்தார்கள். பாத்திரங்களில் திரம்பியிருந்த புவிமோதரை கையிலும், புடவையிலும் கட்டடையும் கையில் போட்டுப் பார்த்தார்கள். குருபரத்ததைப் பார்த்து ஒருவர் கேட்டார்.

"இக்கன்கு குரலிந்துக் கிழைமயலாதே... அகிசி குந்தக்கத்தாயே போட்டிருக்கீங்க!"

"ஆமாம்" என்றார் குருபரம்.

"எவ்வளவு போட்டீங்க?"

"நாறு மென்."

"அகிசி இன்னும் எவ்வளவு இருப்பு இருக்கு?"

"பத்து மென் இருக்கு!"

"பரமேஸ்வரன்! தீக்கட்டைப் பருக்குப் பேசல் அகிசி பத்து மென் இருக்காணு அனத்து பார்த்துக்க... அப்படியே, என்

விதி: ளாதம் கடித்ததின் பின் குறிப்புளாந்து போட்டு என்ன எழுதி விடுக்கிறார் உன் காதலர்? மாயா: நான் அவரைச் சந்திக்கப் பீச்சுக்கு வரும்போது போனமாதம் காங்கிய பத்து ரூபாய்க் கடனை மறக்காமல் திருப்பிக் கொண்டு வரச் சொன்னி எழுதி விடுக்கிறார்.
-எமிதா சென்னப்பா

னாய், பருப்பு எக்ஸ்து தையும்கொடுக்க... நேரமாகக்! இன்னும் நான்கு சென்ட்ர லோனும்... - ஒரு வெவ்வுருப்பு பக்கத் தின் திவற இவ்வுருவு வெவ்வுருப்பிடம் கொண் - அவள் தகர்த்தார்.

வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு திவற பொய்ச்சம்மாளை "த பரிமாய்ம... குழத் தைக்க காத்திட்டிருக்காக்க...!" என்றார். இவ்வுருவு அகிசாசி.

குருபரம் கத்திர்புகள் கவையையே வெறித் துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க ஒரு பத்து தீயிலும் கழித்து கட்டைப் குவிவிருத்த வெய்ப்பட்டைச் சைபாக்கக் கொண்டுத்த அகிசாசி, ஓடும் மாதிரிக்குக் கத்தறவர்களை நெருக்கினார். "மென். எம். தவறா இரூப்பு குடுத்திருக்கார். அவர் கொண்கதைக் காட் டுதும் கட்டைக் ரெஜிஸ்டர்சு இருக்கிறதைக் காட்டினும் இரூப்பு அதிகமா இருக்கு."

குருபரம் திரையையார்த்தினார். அகிசாசி யோடு கேட்டார்.

"என்ன சொந்திக்க... கட்டைக் அதிகமா இருக்கா?... அப்படி இருக்காதே?" அந்த அகிசாசி புன்னகையோடு நெருக்கினார். "கிட்டைப் குருபரம் இக்கன்கு அகிசி என் வளவு எடுத்தீங்க?"

"நாறு மென்."

"நேத்தைய அகிசியோட இரூப்பு பதினாறு மென்கு கட்டைக் ரெஜிஸ்டர்சு இருக்கு... இக்கன்கு நாறு மென் எடுத்திருக்கீங்க. அப்படியானு இக்கன்கியோட கட்டைப் பத்து மென் இருக்கணும். அது அகிசியை கைட் யோட்டுப் பார்த்ததில் பதினொரு மென் இருக்கு... அந்த அதிகப்படியான ஒரு மென் அகிசி எப்படி கத்தது?"

குருபரம் விளாத்தார்.

அகிசாசியின் கைகளில் சத்தெயல் பற வையல் நெருக்கி அவர்க்க ஆரம்பித்தன. ஒவ்வொருவராய் காயைத் திறத்தார்கள். குருபரம் நோத்துப் பாத்திரத்ததைப் பார்த்த படி திவறார். குரக் வேகமாகக் கரைத்தது. "இக்கன்குக் கமையதற்கு உபயோகப்படுத் தின அகிசியைப் பார்த்தா நாறு மென் இருக்கும்னு எங்குத் தோணும்... ராணு மென்தான் இருக்கும்..."

"அப்பறம் என் நாறு மென்கு சொக் கீங்க?" - ஒருவர் கோபமாய்க் கேட்ட இக் கெருகார் "அதிப்படியா இருக்கிற கந்த ஒரு மென் அகிசியை உங்க கீட்டு உபயோகத் தைக்கு எடுத்துக்கணும் திவச்சிக்கமா?" என்றார்.

"காள்....!" - ஒருக் குதைய அகிசினார் குருபரம்.

"ஆரம்பித்திடுக நாறு மென் அகிசி எடுத் ததாச் சொக்கீங்க. இப்போ நான் இருப் பைக் கண்டு பிடிக்கக் கேட்டதும் நோத்துப் பாத்திரத்ததைப் பார்த்துட்டு மூன்று மென் தான் இருக்கும்னு சொந்திக்க... உங்க பேச்சு சரிக்கீங்கியே!"

"காள்....!" - நான் குழைப்பது குரு பரத்தக்கு.

"ஒரு கிசாசி இருக்கீங்க, செவ்வற வேகை ஒழுக்கம் வேண்டாம்? குழைத்ததைக்குப் போடற நோத்துவ என் கைக்கணமா?"

தாவணிகரே

எடுப்பாளர் கலம்பழகுடன் மிடுக்கான பாணி அமைக்கிறது.

செல்லிடும்
பணத்திற்கு சரியான
மதிப்பு வழங்குவது —
மேலாண்மையர் பெரிசு.
காட்டன் சூட்டங்கள்,
தாவரின் ஷர்ட்டங்கள்,
தனிப்பட்ட உங்கள்
விருப்பத்திற்கேற்ப
தயாரானது —
லண்டனர்கள் பாதிரியார்

தாவணிகரே
சிபாஷன் துணியரசர்கள்

தி தாவணிகரே கல்கத்தா கி.சி. 1950
இந்தியாவின் முதல்
சிபாஷன் கி.சி. 1950
தாவணிகரே-577 002.

பேர் குபகர்
கல்கத்தா கி.சி. 1950-560.
தாவணிகரே கல்கத்தா-560 070.
சிபாஷன் கி.சி. தாவணிகரே-577 002.

குருபாதம் அடிவெற்றில் எத்தித் குத்த
பட்டகர் போல் தடித்து நிமிர்ந்தார்.

"எக்கென்று... எக்கென்று... எக்கென்று... மனக்
குழப்பத்துவ தப்பெடுத்துப் போக... இனிமே
வராமல் பார்த்துக்கொடுங்கள்..."

"தப்பு வந்ததற்கு என்ன பதிக் சொன்ன
போனியைக் கடைமையல் செய்யறியோ தப்பு
வரக் கூடாது. தப்பு வந்தா அத்தனை
பதிக் நீங்க சொல்லுதான் வேணும்...
பரமேஸ்வரம்! அந்த மெய்யோ புக் எடுத்து
எழுதுங்க!"

அவமானத்தாக - குருபாதம் குன்றிப்
போன அநீத கிராடி...

பள்ளி வாசலில் அந்த காக்கில் வந்து
நின்றது. தன் முடி வெள்ளம் கவித்து
மூகம் கிபரித்த ஓர் இளைஞன் காக்கில்
விக்கும் இறங்கி உருவெ வந்தான்.

"அப்பா...!"

குருபாதம் தலைவை நிமிர்ந்திருள்.

"என்ன முரளி?"

முரளியை குரல் தழுதழுத்தது. "அம்
மா! போட கூட்டில் புறப்பாட்டுக்கு என்னை
ஏற்பாடுகளும் பண்ணியாக்க, நீங்க செய்க

வேண்டியபடிக்கு ஏதோ ஒன்று இருக்காது.
கட்டிட்டுக் கொடுக்க... புறப்பாடுக
அப்பா..."

குருபாதம் நிமிர்வது போல்தி அழுதார்.
அதிகாரிகள் பார்த்தபடி மெய்திகாக்கியில்
கெட்டுப் போ - ஆரம்பித்தார். "ஊர்...
கட்டுக்குப் போய் எங்கோட மணியோட
காசியங்களை முடிக்கட்டு வந்து உங்க
மெய்யாகக் காங்கிக்கொடுங்கள்! உதவிக்கு
எனும் இன்னா இத்தப் பண்ணிக்கூடாதீ
நான் இருந்துதான் மதிய உணவையப் போட்
டாகணும்... எம் மணியோட கூட்டில்
புறப்பாட்டுக்கான ஏற்பாடுகள் என் மணிக
கிட்டே செய்கச் சொல்லிட்டுப் பண்ணிக்
கூடத்துக்கு வந்தீர்கள். இருபத்து அநீத வரு
ஷமா எங்கே மணியோ இருந்தவ போயிட்
டானேயிடு வகுத்ததில்... அதனால் ஏற்
பட்ட மனக் குழப்பத்தில் அநீதவ அதத்து
போட ஏதாவ தப்புப் பண்ணிட்டுக். இருத்
தாலும் உங்க மெய்யானவை குடுத்துட்டுப்
போங்க..." - சொல்லிட்டுக் குருபாதம்
ஒரு குழத்தையாய் அழ...

அதிகாரிகள் வந்தபித்துப் போக ஆரம்
பித்தார்கள்.

அருள்வாக்கு

● பழமாதில் மனுஷனுக்கு குடி
வான பழம் கிடைக்கிறது. இதே ஒரு
பரிபல். இதற்குள் திரிசுமைய இன்
னெரு பரிபல். இதே மாதில் பழம்
பின் எத்திக்கும் கிடைக்க வேண்டும்
என்ற கவய கம்பகத் காபத்துக்களைய்
பழத்துக்கு இருக்கிற கொட்டகைக
தருகிறோம். இதிலேயே அந்த மரம் தன்
கைத்தனவ விருத்தி பண்ணிக்கொள்
கிற அதன் கவய காபான பெரியபர்
பலும் திறையெழுதினது.

இப்படி ஆயோசித்துப் பார்த்ததில்
என்ன தெரிகிறது? "இட வந்து தானாக
ஒழுங்காக (Order) நோக்கத்தை (Purpose)
ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. அத
னால் மரத்தை மணியோட பண்ண ஒரு
தச்சன் இருக்க வேண்டும் என்ற நம்
முதலய Promises (அடிப்படைய்
கொள்கை) படியே அந்த மரத்தைப்
பண்ணவும் ஒரு மனா பெரிய தச்சன்
இருந்தாக வேண்டும் என்று தெரிகிறது.
நாம் பண்ணுவதை விட இன்னும்

பெரிய ஆர்டரோடு இன்னும் பெரிய
பரிபல்களுக்காக இந்த மரம் இருக்கிற
தான் தன்மையில் மனா கெட்டிக்கார
னாக தச்சன் அவன் என்றும் தெரிகிறது.
நாம் தெரிவித்த வேண்டாம் அப்பிட்ட
மாகக் காட்டி டெமாண்ட் ரீட்
பண்ணுகிறோ மெளசு நம்மை
விட பரமாத்மன்களைப் பண்ணும்
அவனே இத்தனையையும் பரம இரக
சியமாகப் பண்ணித் தன்னுடைய
கைமுடிமான ராஜாபுவத்தைக் காட்
டுவதோடு தன்னைவே ஒளித்துக்கொண்டு
தம்முடைய கெட்டிக்காரத் தனத்தை
பெக்காம் அசட்டுத்தனமாக்கி விடு
கொள்.

மனுஷ்யன் திண்ணை வேர்ப்பம்பும்
என்னும் அதைத் திண்ண ஒரு காக்கா
ஜாதியை அநோடு பிணக்கொடுக்க. அந்
தக் காக்கா மனுஷ்யனுப் போலக்கொட்
கடவை கட்டு அந்த விருஷத்தின் இன்
னிருத்தினவச் செய்வாது என்பதான்
அது ஏன்மீட்டே கொட்டை வேறே
இடத்தில் (இந்த மரத்தில் நிழலில்
காட்டாம்கிருப்பதற்காகவே வேறே
இடத்தில்) மூங்கிலும்படி பண்ணு
கொள்.

நாம் வெளியே விடுகிற கார்பன்கூட
ஆகனவைய. மரம் உருவெ இருத்துக்
கொள்வது, அது பதிவாக்குத் தருகிற
இத்திப்புப் பழத்தை நாம் காப்பிடுவது.
அதையே நாம் மறுபடி எருகாமனாந்
அதற்குத் தருவது என்று இப்படிய் பல
இனங்களை - தீவ ஜடங்களை ஒன்றுக்
கொண்டு உபயோகமாகக் கொத்து
கைத்திருக்கிறோம்.

— ஊதகுரு ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி
சத்திர கோரேத்திர எல்லவந்
சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள்

எஸ்டேட் முதலாளியின் கொடுமைகளைத் திரையில் சற்று வித்தியாசமாகச் சொல்ல நினைத்த ஸ்ரீதருக்கு அல்லப்போது விதிவாக்கள்தரிகளில் நினைவு குறுக்கே நின்று அவருடைய புதுமை செய்யத் துடிக்கும் கரங்களைக் கட்டிப் போட்டிருப்பது பரவலாகத் தெரிகிறது.

தப்பித் தவறி ஒரு காட்சி, மாடி உப்பரிளகியில் நின்று கொண்டு காக்களை அடவி விதி, ஜலங்களைப் பொறுக்க வைத்து ஒரு சிறுவனை நெரிசலில் கித்தி உலிர் துறக்க வைத்திருப்பது, அதைக் கண்டு ரஜினி கொதித்து எழுந்தாலும் முதலாளியின் தாராள மனத்தையும் சேர்த்துத் தயவலா அக்காட்சியில் சொல்லியுள்ளார்!

தொழிலாளர்களின் மலர் மாலைகளைக்கூட ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து அவர்களைத் திட்டத் தகாதவர்கள் போல 'இன்சல்ட்' செய்த முதல் காட்சியிலேயே வராத ரோஷம் கதை முடியும்போது ஜனங்களுக்கு வருவது வேடிக்கைதான்!

சமீபத்தில் 'ஏனோ தானோ' என்று வந்து போய்க் கொண்டிருந்த ஜெயசங்கருக்கு இதில் அந்த எஸ்டேட் முதலாளி வேடம் திணைவைத் தருகிறது.

எஸ்டேட்டில் பொழுது போகாமல் சிட்டாடிச் கொண்டிருந்தவர்களை இவர் காட்டையாக மதவப் புடைப்பது மிகையான சத்பனை.

காதலுக்கும் விரதலுக்கும் பின்பின்பிடி ஒதுக்கியிருக்கிறார் ரஜினிகாந்த் எவ்வளும் காதலை விட மொதலிய்தான் மணக்கிறார்.

காதலில் வெறும் ஒட்டி உரசலும் வேட்டும் பொதாது எனக் கவையான குதும்பு கையையும் சேர்த்துள்ளார் ஸ்ரீதர்.

ரோஷமான சண்டைகளில் ரஜினி 'பாயும் சிங்க'மாக மாறிச் சண்டை போட்டுள்ளார், கிளாபஸ்.

ஓம், ஜி, மகேந்திரனுக்கு 'டபுள் எம்.ஏ' உத்தியோகம், மணாட்சிக்கு விசேஷமாகப் பீடினை போட்டவரே அனுஜித் சிரிக்க வைப்பதில் இவர் 'பாஸ்' ஆகியிருக்கிறார். ஆனால் அந்த 'சிறுக்கு பேரம்' கொஞ்சம் பச்சை.

தொலைக் காட்சியில் 'நீதிக்குத் தலை வணங்கு' படம் ஒளிபரப்பப்பட்டது.

அதில் ஒரு காட்சியில் எம். ஜி. ஆர். கார் ஓட்டிக் கொண்டு வருகிறார். கார் ரேடியேட்டர் சூடாகி விடுகிறது. எதிரில் ஒருவர் குடத்தில் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு வர, அதைப் பிடுங்கிக் காருக்கு ஊற்றி விடுகிறார் எம். ஜி. ஆர்.

தண்ணீர் கொண்டு வந்தவன், "ஐய்யப்போ குடிக்கிற தண்ணீரைப் பிடுங்கிக் காருக்கு ஊற்றி விட்டாயே" என்று அங்கலாய்க்க பாக்கெட்டிய் இருந்த நூறு ரூபாயை எடுத்து நீட்டுகிறார் எம். ஜி. ஆர்.

தண்ணீர் கிடைக்காத இக்காலத்தில் ஒரு குடம் தண்ணீரை நாட்டின் முதலமைச்சரே நூறு ரூபாய் கொடுத்து வாங்கிவைப்பார் க்கும்போது வேடிக்கைவரக் இருந்தது. "ஜெயம்"

எஸ். பி. பாபகற்பிரமணியம் முதல் முறை வாக இப்படத்திற்கு இரை அமைத்திருக்கிறார். தெலுங்குப் படங்களுக்கு இரை அமைக்கும் பாணியில் தேவையில்லாத கொக்கரிப்புக்களைக் குறைத்துக் கொண்டு தமிழ்ப் படங்களுக்கு இரை அமைக்கிறோம் என்று உணர்வுக்கு அவர் வரவேண்டும்.

கடரக்டர் ஸ்ரீதர் தயாரிப்பாளர்களின் விவாபாரக் கண்ணோட்டத்திற்கும் தம்மால் ஒரு படத்தை விழைவிறப்போடு இயக்கிக் காட்ட முடியும் என நிரூபித்துள்ளார்.

-தினாநாள்

குடம் நீர் தூது ரூபாய்:

"பாட்டுப் பாடினா அட்டுவிடுவார்களா?"
வசந்தா ஆச்சரியத்துடன் கேட்டாள்.
"விட்டுவிடும்."
"வேற ஒன்னும் வேணுமா?"
"வேணும்."
"இது எங்கு புதுசா இருக்குதே."
"இன்னிக்கு ஒரு நா புதுசா இரேன்."
"நானா புதுசா இருக்கிறதா?" வசந்தா
வாய் விட்டுச் சிரித்தாள். "உட ரெண்டு
ரூபா குடுக்கணும்."
"எதுக்கு ரெண்டு ரூபா."
"புதுசா மாநிரி நடிக்கிறதுக்கு."
"இருபது ரூபா தரேன். முதல் ரூபா பாட்டுப்
பாடு. அப்புறம் புதுசா மாநிரி நடி."
"தெசத்தா?"
"உய்யேயே சத்தியமா."
"அட்டேன் சொல்லுங்க."
"ஏன்?"
"ஆன் மேலே சத்தியம் வச்சா ஆயுசு
குறையும். அட்டேன்னு சொல்லுங்க."
இந்த முறை விசுவநாதன் வாய் விட்டுச்
சிரித்தான். நெடுங்காலம் லாழ் வாருக்குத்
தான் ஆசை இல்லை. உலகத்தின் சகல
தொழில்களும் நல்லாழ்வுகளை, வளமையை
அமைதியை எதிர்பார்த்துத்தானே. இதில்
இவன் தொழில் என்ன விதிவிலக்கு?
"தீ இருபது ரூபா குடுத்தா இன்னி பாரம்
ஒழிவிடு. நீ இருபது ரூபாக்களை மேல்
துட்டுத் தானே. டீரைவர் பேசினது சேர்த்து
இல்லையே."
"மேல் துட்டுன்னா?"
"உனக்குப் படிச்ச நீ தீர்றது. டீரைவர்
பேசின துட்டுதனா. அந்தத் துட்டுப் பங்கு
போடப் போகிறது."
"அட்டே. அப்போது டீரைவர் பேசினது
இதை விடக் குறைவா? டீரைவர் எப்போ
சொன்னா?"
"உங்க ரெண்டு பேருக்கும் சேர்த்துப்
பதிலாக ரூபா."
"பதிலாக?"
"ஏன் மேல் துட்டு கிடைப்பாதுங்கிறதா?"
"நோ, நோ. நிச்சயம் தருவோம். இப்
பவே தரேன். இத்தா இருபது ரூபா." இடப்
பக்கச் சட்டைப் கையிலிருந்து இரண்டு
பத்து ரூபாய்களைத் தட்டித் தொகையு
வெளிக்கத்தின் அகடவாளம் கண்டு அவ
னிடம் கொடுத்தான். வாய்க்கிச் சன்னிய
ஒழிவிச் சொன்னான். "நல்ல மனை உனக்கு.
இப்ப என் இருப்புகு சொகுசு என்விராவது
வுருந்தும். என் துட்டா இந்த பாக்டிவ
வக்கிறேன்." அவன் வலப் பக்கப் கையி
லுத்தான். கையி் உங்க பட்டைசப்
போட்டான். டீரைவரு உங்க ஆயிரேன்

குரு. நீ என்னமோ சினிமாப் படம் படிச்சே.
சினிமா ஆத்தானே நீ?"
"ஆயிரா தாங்." ஆறு சினிமா ஆறு
எண்ணம் தெரியும்."
"எல்லாருமா?"
"ம்ம்ம்"
"மமது தெரியுமா?"
"ம்ம்ம்"
"ரஜினி தெரியுமா?"
"ம்ம்ம்"
"தெசமா."
"உய்யேயே சத்தியமா. சாதி...
தெசமா."
"பரவாலம். இதுக்கு சத்தியம் வச்சா
லாம். நீ பேசிக்கிறதா அவர்களாண்ட?"
"தெசமய."
"துய்யோ தெசமாவா? எய்ய...
விட்டக்க நினை?"
"எப்பவாச்சம் சமல்
துட்டுக்குப் போயிலன். பேச
யோம். விட்டக்க விட்ட
நினைதான்."
"என்னு பேசல."
"படிச்சது. எழுதினது.
பார்த்தது."
"என்ன படிச்
சது பேசல?"
"கதைப் புக்
தலம்."
"அப்புறம்?"

குரும்பு குதிரைகள்
பாலகுமாரன்

"என்ன இப்போது படம் பார்க்கிறோம்.
எப்படி கதை, இந்த இங்க எப்படிச் செய்ய
லாம், எப்படி மாத்தலாம்னு பேசுகோம்.
எழுதிப்போம்."

"நீ எழுதுவியா?"

"எழுதுகிறேன் ஆகா, முடியும்."

"ஏன்?"

"கேள் இருக்கே... என்ன உக்காந்து
எழுது?"

"கேள்விய எட்டி கேள்வியது
தானே."

"இது தங்க வேலை வசத்தா."

"சினிமாவ விடவா?"

விவசாயத் தன் மூத்ததைப் போத்திக் கொண்டான். நீண்ட பெருமூச்சு விட்டான். இந்தப் பெண்ணிடம் அதிகம் பேசுகிறேன். வேறு எவரும் இடைக்காலம் இவளிடம் மனசை இறக்கிறேனோ. இவர் அப்பா வித்ததைக்கு மூன் அண்டிக் கொள்கிறேனோ?

"என் தலை குவிக்கிட்ட..."

"ஒண்ணுமிக்..."

"அல்லாம் அட்டுட்டு உங்களுக்கு சினிமா பிடிச்சப் போனாதும்தான் ஆகா. இப்ப அடமாட்டேங்கறதுக்கு இங்க?"

சொல்லி இவளிடம் கூட சின்னதாய் கொட்டிக்காரத்தனம் மிண்ணுவிடுத. "எப்படிக்கண்டு பிடிச்சே வசத்தா?"

"யார் விட்ட சினிமா எருக்கப் போனது அனுப்புகாங்க? வேணும்னுதான் சொல்லாங்க. அப்படி நீ போன எங்கையும்கூட இட்டுக்கிடையா?"

விவசாயத் தன் மெய்தாய், சொல்லாங்கப் சித்ததாய்.

"உன் தங்க மனசக்கு ஒரோகணம் வரும். பாரேன்..."

விவசாயத் தன் மீண்டும் சித்ததாய்.

பத்து கோடி கிரிப்பு!

என். வி. சேகரநாடவ நாடகப் பிரிவரையில் ஆயிரமாவது திகழ்ச்சி அண்மையில் நடந்தது. என். வி. சேகரநாத் எந்தித்து, கங்கி சார்பிக் 'கம்பிராடம்' கொள்ளப்போது அவர் கூறி வது: இது ஆயிரமாவது திகழ்ச்சி. ஒரு நாடகத்தை ரொண்டு 2000 பேர் பார்க்கிறார்கள். ஆக, இதுவரை என் நாடகங்களைப் பார்த்தவர்கள் பத்து லட்சம் பேர். ஒரு நாடகத்தின் ரொண்டியாக 100 நடனம் சிக்கிறார்கள். ஆகமொத்தம் நாடகப் பிரிவா இதுவரை 20 கோடி சிக்கியுக்கிணக் கிளர்ந்தெழச் சென்றிருக்கிறது.

எனக்கு சரிதானா பார்த்துக்கொண்டுகன். இதுவும் என். வி. சேகரநாத் சேகரநாத் இருந்து விடப் போகிறது!

என். எந்திரமெனலி

"விக்கிரமே, உம்மேயே சத்தியமா... அட்டேன், அட்டேன். எம் மேலே சத்தியமா சொல்றேன். நீ ரொம்ப தங்கா வரும்."

விவசாயத் தன் அவன் வளக் கையை இரண்டு கைகளாலும் மெல்லப் பற்றிக் கொண்டான். உதடு பதில அவன் புறங்கையில் முத்த மிட்டான். வசத்தா இடக் கைவாக் அவன் தன்னை உருட்டி விட்டான். பிடரிவய நிமி விட்டான்.

"ஒங்கொருத்தருக்கு ஒங்கொரு கண்டம். ஒங்கொரு விதமான வேதனை. உங்களுக்கு வேதனை. எனக்கு என் வேதனை. பாருதான் இவன் தங்கா இருக்காங்க. ஒருத்தர் கூட இங்க."

ஒரு காசு வெளிக்கம் மதலிற் மேல் பாரிச் சென்று விழுந்து மங்கியது.

காலிக் இடைபது தென்காலிக்

இடைமெய் குறையகாலிக்

என்பும் கிணக்குச் சிரித்து

கையை மூடுமீ.

பலி கிறும் மலர் வளம் உன்

மாரிவய ஒரு வரம்.

இவருக்கும் எனக்கும் இடைமேல் மலர் வெளி ரொம்பக் குறைத்து விட்டதோ.

"எனக்கு ரொம்பப் புகிச்சப் பாட்டா இது."

"ம்ம்ம்..."

"எனக்கும் கூடப் புகிச்ச பாட்டுண்ணு தெறைய இருக்குது. மதக்கவே மறக்காது."

"பாட்டுதல்லவியே."

"துயோ புகிச்சிக்கிணியா பேதாருப்பா."

"ம்ம்ம். ஞாக்கிரதை. உன் துட்டு என் கைய இருக்குது."

"இருக்கட்டமே. நான் பாடாதபோலக் கூடக் குடுத்திருவே."

"எப்படிச் சொல்றே?"

"உம் மூன்று சொத்துதே."

"துட்டு இங்கப் போ."

"வச்சிக்கவேன். இதுவந்துதானா போட்ட கூட்டப் போறேன். எவ்வோ எதேதோ அட்டாங்க. இந்த இருபது ருபாதாரு."

"உங்களுக்கு வேதனை. எனக்கு என் வேதனைக்கிணியே... என் வேதனை உனக்கு?"

"ஒண்ணு ரொண்டா... ஒங்கொரு நான் ஒங்கொரு மாநிலி."

"இன்னிக்கு என்ன வேதனை? தானு?"

"நீயா வேதனை. என் ராசா." கூறித்து தெட்டு மூறித்தான். எவ்விட்ட இப்படி மனசு அட்டுப் பேசுகுக்கேன். எவன் கைய என் துட்டை இப்படி எதிரியமா கச்சிடுக்கேன். வேறென்னு மனசைப் போட்டுக் குடைபது."

"என் வசத்தா?"

"ஒன் கூட இருக்கிற பொண்ணு. எம் மாநிலிதான். தெத்திரிவாந்து காணம். காணி ஒறிக்குப்போனா இன்னும் வரண."

"உறகா?"

"இக்கே. இங்கித்து க்வேகம். மங்கி வந்து கூப்பிடுவோம். எங்கப் போனோனா தெரியும்."

"ஒடிட்டானா?"

"சாக்கடைக்குப் போக்டிடம் ஏது? வறவா. எம் பொட்டிகதான் அவ ஸ்டு. துணிமணி எல்லாம் இருக்குது. நா விளம்பட்டுமா?"

"பாடவே பிஸ்ஸியே.."

"ஷடவே மாட்டியா?"

"சரி போ. இந்த ஸ்டு. இன்னொரு தடவை வந்தாப் பாட்டும்.. வந்து கையில் பட்டைப் பிரித்தான்.."

"இன்னொரு தடவை வருவியா?"

"தெரியலை.."

"அப்பப் பாடிடறேன். என்ன பாடறது?"

"என்ன மனசைதோணுதோ பாடு.."

"என்னென்னவோ தோணுது. இப்படியே செத்துப் போயிடலாமானது தோணுது. அதைப் பாட்டாப் பாட முடியுமா?"

"சும்... என்ன வசத்தா.."

"ரொம்பக் கஷ்டம் இதைத் தொழிது. ரெத்து ஒருத்தன் செருப்பு எடுத்து அடிக்க வந்தான். எழுத்து எடுத்திக்கொடுத்துக்கொண்டு ரெண்டு அடி அடிச்சிட்டான். இன்னிக்கு நீ மரியாதையா எதுக்க அக்கார வச்ச பாட்டுப் பாடுவது செக்கதிற்கு. என்னு ரெண்டை யுமே தாக்க முடியலை.. - வசத்தா அவன் தோனில் சாவித்து கொண்டான். விண்வ தாதன் அவனை அணைத்துக் கூத்தலை வருடினான். செத்திரியில் உதடு பதித்தான்.."

இதையே, பரம்பொருளை, அங்கில செனதுபடி எங்கும் பிரகாசமான உருவே, இந்தப் பெண் குதந்தைக்கு நிம்மதி கொடு. இவன் பாராபிணம் சரி, வளரட்டும், வளர்த்து உரமாயி நிிற்கட்டும். உயர்வு பெறட்டும்.. "முடியலென்னு வேணும் வசத்தா.."

வசத்தா இன்னும் முடிந்தை அவன் தோனில் அழுத்திக் கொண்டான். அவன் கழுத்து வரிசையில் கன்னத்தை உருட்டிப் பரு மாதிரி பொதித்து கொண்டான்..

"தெவுடு சேசுவ பெண்ணிது.. மேகம் ஒரு வரி பாடி நிறுத்தினான்.. "மா தேவனின் விடையது... "மேவித்த குரனில் உச்ச கருதியின் அடுத்த வரி இழுத்தான். மெனையாமானும். குரலில் சரி செவது கொண்டான். மறுபடி ஆரம்பித்தான்..

தெவுடு சேசுவ பெண்ணிது
மா தேவனின் விடையது
கைகல வாபே தவவுது வேண
கன்னின் எடுத்துக்கொ..

இது கடவுள் செய்த கல்பாணம் இது அவன் விடையது. இங்கே அழகை எதற்கு சீசு. கைகலவேன்று சீசு. பாடிவிட்டு வசத்தா விசம்பிணம்..

விண்வந்தாதுக்குள் ஒரு குதிரை போர் வேரூ அணித்தது. கிளப்போடு தடுமாறியது. நீரற்ற பாங்குவெளியில் வெகு தாவாய் நீர் தேடுவது போல் திரும்பித் திரும்பி வெறித் திசு..

"அடியே வசத்தா எங்க இருக்கிறீர் வசத்தா" பாரோ மூன்று தாக்கு போர் திபுதிபென்று ஒடி வந்தார்கள்..

வசத்தா திரும்பிட்டுத் திரும்பினான். உயரமும் தடிமனுமாய் ஒரு பெண் ஒடி வருவது தெரிந்தது..

சிங்கப்பூர் குகை

அட்டைபில் இருப்பவரைப் பற்றி:

பெண் உஷா மூர்த்தி. படிப்பது தி. நகர் சாரதா கிதம்பாவலையில். பணம் இல்.

அவர் தலைபில் இருக்கும் குகை பற்றி:

உஷாவின் அப்பா அம்மா இருவரும் சில சுப்பூர் சென்றிருந்தபோது வாரங்கிச் கொண்டு வந்ததாம் இந்தக் குகை. "இது சிங்கப்பூரில் ரொம்பப் பரப்புலா, குழந்தைகள், இளைஞர்கள் வயதானவர்கள் எல்லோருமே பயல் படுத்திவிடுங்கனாம். விடிக் சுமார் 80 ரூபாய். இங்கே இந்தக் குகையைத் தனியில் வைத்துக்கொண்டு வெளியில் போனாலும், எக் கொளும் ரொம்ப ஸ்ரீஸ்தமாய்ப் பாரிக் கிடுங்கன். அதனான் வெளியில் இதை வைத்துக்கொண்டு போவதில்லை" எங்கிருர்.

உஷாவின் தூதரி:

ஆட்டோகிராப் சேசுப்பெரு. கவிஞர் அவர மூத்து. "உங்கன் வீட்டு ரோஜாவில் முட்டைகள் கூடப் பூக்களாய் மலரட்டும்" என்று கைபெழுத்திட்டது மிகவும் பிடித்தது என் கிருர்.

என். கத்திரமெனாரி
வண்ணப்படம்: கெதார்துத

"அடியே மல்விகா பூட்டாளாண்டி.."

"ஒய் பூட்டாளா?"

"செத்துப் பூட்டாளாண்டி. ஸாரி ஏதிட் சாம். பெரிய பாணியம் போனில் எடுத்துக் கிணு போய் மெட்ராஸ் ஆஸ்பத்திரியில் பாடிய செத்துட்டாக்களாம்.."

"ஐயோ" வசத்தா சீது வாய் கை வைத்துக் கவிஞன். "ஐயோ... ஐயோ..." என்று அடைத்துக் கொண்டான். தனரையில் கிணுத்து புரண்டான். எழுத்து அணித்தான். தடுமாறியும், விண்வந்தாது பயத்துடன் எழுத்து நின்று..

"அக்கா தான் பாக்களும்.. எம்மல்விகாவ தான் பாக்களும்.. அந்தப் பெயர்வனைக் கட்டிக் கொண்டு வந்திருன்.."

"கா... கா... எதுவு வண்டி பூட்டிப் போயிடலாம் கா.. அந்தப் பெயர்வன் அணித்து அழகுத்துப் போனான்.."

● 'பாட்டறப்போ பாணை பாழாந்து' என்ற கம்புச் சாண்டகத்துச் சந்தித்ததைச் சந்தித்து இழுக்கிற பாவனையுமாய்த். "சாரங்கமணைத்த சரமணையோம்" என்றிருக்கிற அழகானதொப் பரணை வரிவை 'சாரம் உணைத்தச் சரமணையோம்' என்று ஒட்டச் சாரங்கமணை மறை உணைப்பதாகக் காட்டி, பாட்டையே பாழாக்கி விட்டாரே! மதுரை அ. இராஜசோபனம்

● "கோபுரம் தாங்கும் பொய்க்கைகள்" என்ற நாடகம் தாங்கள் எழுதியது போல் நல்ல நாடகமே. அந் நாணயமாக நடித்திரு. ஆர். என். ஜெயகாந்த் அவர்களிடம் பற்றி ஒரு வரிக்கூடப் பாராட்டாமல் இருத்தது வியப்பு. சிறப்பான நடிப்பாற்றல் என்பது நடிக்காத தங்களைப் போன்ற பத்திரிகைகள் தாடி உற்சாகப்படுத்தி மூன்றுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். சென்னை-5 என். ரகுநாதன் வெ. வெங்கடேசன்

● சீருக்கைப் பூச்சிகளாகலாயினால் அவர்கள் பிரதமர் கரத்தைப் பண்படுத்திக் கூறியதற்குச் சமாதானம் தெரிவித்திருப்பது பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. ஒருவரை நேர்ந்தெடுத்து விட்டால் அப்பறம் பிரதமர் எது செய்தாலும் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் எம்ஜிஆர்விடம்போதும் பிரதமருக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்திருக்க வேண்டும் என்றுவிந்து அவ்வளவு! அமெரிக்காவில் தங்கள் எழும் செய்தபோது பதவியைவிட்டு இதற்கு மக்கள் எதிர்த்தார்கள் அவ்வளவு! அவ்வது "தாமதமான நேரத்தெடுத்தோம், ஊழல் செய்தால் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான்" என்று உம்மா இருந்தார்கள்! பத்திரிகைகளும் பிரதமருக்கு ஞாயிரா போட் வேண்டியதுதான்! சென்னை-17 சி. த. கவுரவன்

● சாத்தி திரைப்படத்தைப் பற்றி எல்லாப் பத்திரிகைகளும் எழுதி வருவதில் தாங்கள் மட்டும் வித்தியாசமாக அட்டைப் பிளாக்காக நடித்த 'பிளாக்கில்' வித்தியாசத்தைப் போட்டு, இரண்டு தடிகளாகக் கூறுகிறதேயே ஒரு பெட்டியைமீதுத் தனி யாத நேரப்பதிவுக் காட்டி விட்டார்கள். சென்னை-5 என். வி. ராஜசேகர்

● கடைசிப் பக்கத்தின் இடம் பெற்றிருந்த 'இயற்கை வயத்தியம்' கென்ட் பதிவிடப் படித்தேன். சித்திச் சித்தி ஊக்கிய வயிற்று வலியே வந்து விட்டது. உடனே எம்மேல் வரவிடம் கொக்கி மருந்தை அனுப்பச் சொன்னார்கள்! தெய்வவி-3 ப. உத்தமலாராமன்

● திருச்சிநதூரில் அ. நி. மு. ச.வி. வெற்றி பற்றி நீர் ஒருவராவது கருதினாய்

யாக, அடக்கமாக கார்ட்டின் போட்டிருந்த மனத்துக்கு இதமாக இருந்தது. அங்கு நிச்சிப்படி எம். அரோராஜா

● "இது ஒரு கதர்ப் படம் தமிழ் நாட்டு செக் ரகசிகள் எப்படி வரவேற்பார்களோ தெரியாது." இதுக்குப் பைத்தியங்களுக்கு கோர் பனாரி பனாரி!! பனாரி!! கரும்பம் ஆர். ஜார்ஜ்

● பயனிலுக்கு வசதியை அதிகரிக்காமல் ரகசியம் எட்டணததை ஏற்றிக் கொண்டு போவது வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சல் கதைதான். சென்னை-65 என்பதி சுப்பிரமணியம்

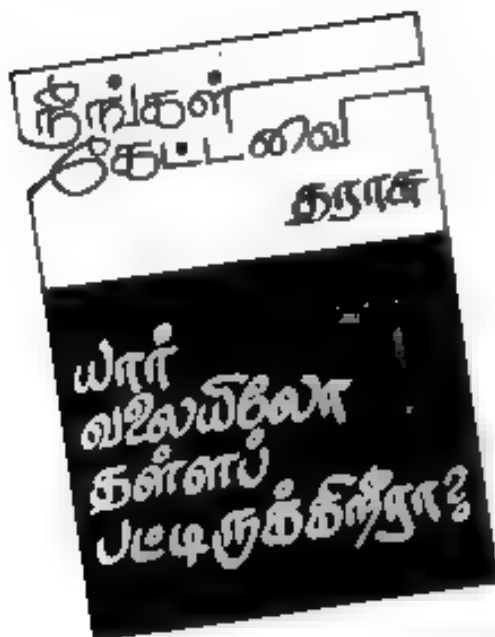

● பாரதநாட்டில் பொருளாதாரம் போலி போகி குழந்தையாகி நடக்க முடியாமல் நிண்டாடும் வர்களுக்காக 'தங்கியக்கம்' உரை வகையில் அனைவருக்கும் புதிதகொள்ளும்படி தங்கு உரைத்திவிட்டார். ஸ்ரீராம் ஆர். கோபால்

● ஏல் சார், உங்கள் விட்டும் நீங்கள் படுப அவலத்தைக் கெவ்வளவு நாக்காகக் கடைசிப்பக்கம் கட்டுரைவாக்கி விட்டாரே! பிடியும் எல் அனுதாபத்தை! சென்னை-17 வெ. என்சர்

● தக்கனது 30-1-85 க்கில் இதம் பக்கம் என் சீக்கி தெருப்பூக்கி கட்ட செய்தி எந்த தகப்பின் எக்கனது பிராமத்தைப் பற்றித் தரக் குறைவாக செய்தியை வெளிவிட்டிருக்கிறீர்கள். இததைக் கண்டிக்கிறோம். தெருப்பூர் சாரதா எண்ணாமைத்தம் (கட்டுரைக்கு மேலிருந்து புனாகி கட்டுரைவாக்கி ஆரம்பிக்கப் பன தெரு டக்கிப் பட்ட தெருவாகி கெவிக்க வெளிவான மேற்படி வெற்றி அனாது "மேலிரு நாட்டுப்புறம் பனாகி (தொகுப்பு 2)" என்ற ஆசிரியர் தாக்கம் இடம் பெற்றது. இதை கெவிக்க குறிப்பிட்டிரு பத்திரிகைகளும் தனித்தனிக் கருதினது. எவ்வாறாயினும் மேற்படி வெற்றி அந்த வகில் வகிக்கும் பக்கம் பனாமைத்தம் புனாவித்துவாமைத் தெரிவதில் வருத்தமில்லை. (ஆ.)

பாடகிடப் பாடினாக்க வீட்டாரே!

இதழையும் கொடியும்
இலையையும் மென்

எழுதும் கவிதை
என்று கேட்டது

என்கும்
கவிதைக்கு உண்டாருமே
இலையையும் என்னும்
செய்துண்டாருமே.

கவிதைபா?
அதுதான்
பிறக்கப் போகிறதே!

- Q வான்மயம், தென்னாற்காடு
? இப்போதெல்லாம் வான்மயம் கருத்தியுடன்
நிலைக்கு வந்த கவிதைகள் தன்மையுடன்
கிடைக்க என்று நினைக்கலாம் இருக்க முடியு
மா?
- ! திருச்செந்தூரில் அ. தி. மு. க. வெற்றியை
தான் வாழ்த்தியிருந்தால் தி. மு. க. அது
தாழ்ச்சி இதை போன்ற கவிதைகள்
தான் எழுப்பியிருப்பார்கள். கருணாநிதி,
எம். ஜி. ஆர். இருவருக்குமே தான் உதற
தன்பகுத்ததான் என்னை? கருதிக் கொண்
டிருக்கிறீர்கள். ஒருவரைக் குறை கூறு
கிறீர்கள். அவ்வது வாழ்த்துகிறீர்கள் இரண்டு

- Q கவிதை ம. கமலாநாதன், தஞ்சை-2
! வான்மயம் கவிதைகள் இப்போதெல்லாம் தன்மையுடன்
நிலைக்கு வந்த கவிதைகள் தன்மையுடன்
கிடைக்க என்று நினைக்கலாம் இருக்க முடியு
மா?
- ! திருச்செந்தூரில் அ. தி. மு. க. வெற்றியை
தான் வாழ்த்தியிருந்தால் தி. மு. க. அது
தாழ்ச்சி இதை போன்ற கவிதைகள்
தான் எழுப்பியிருப்பார்கள். கருணாநிதி,
எம். ஜி. ஆர். இருவருக்குமே தான் உதற
தன்பகுத்ததான் என்னை? கருதிக் கொண்
டிருக்கிறீர்கள். ஒருவரைக் குறை கூறு
கிறீர்கள். அவ்வது வாழ்த்துகிறீர்கள் இரண்டு

- Q கமலா பாரதி, புதுச்சேரி-2
! தமிழில் கவிதைப் புத்தகங்கள் அநேகமாக
கிடைக்கும். அவைகளுக்கிடையில் இதை எழுத
வேண்டி உடனடி
- ! கவிதைப் புத்தகங்கள் என்ன, வேறு எத்த
புத்தகத்தைத்தான் வாங்கும் சத்தி தமக்
கிருக்கிறது? ஆனால் இக்காலகால புத்த
கங்களைக் குறை கூறுவது முறையல்ல.
இன்னதைய விடவா அப்படி. அந்தம
யில் தர்மதர வெளியீட்டில் (10, கோம
கத்தரம் தெரு, சென்னை-17) "உதய
காலங்கம்" என்ற நூலைப் பார்த்தேன்.
பார்த்தது பார்த்தபடி இருந்தேன். அத்
தனை அழகு! வெளியீட்டில் மெய்யுடைய
கவர் சக்தி தான், இது வரைய அச்சு,
அழகியபடங்கள், அருமைமயமான வே-அவுட்
எழுதி போகச் செய்த தனிப்புகள், இத்
தனை நேர்ந்திலாக அச்சான நூலுக்குப்
பத்து ரூபாய் தரக் கூடாதா என்ன?
"அழகு பாரதி" எழுதி வெளியிட்ட இத்
தப் புத்தகம் கவிதைத் தொகுப்பில் ஒன்று:

முன் அவர் தலையாக்கத்தான். தாரகா
போருவதன் நடப்பில் இவர்களை. சத்
தெய்வியுடைய வன்னுரைகள் சேனாவன்.
"மிகுதிக்கள் மெய்செய்து இயத்தன்
பொருட்டி" உட்பு எவ்வாறு.

- Q செ. சாஸ்திரிசுரணன், மதுரை
! வித்து வந்ததில் மயங்கி மூண்டபாடுகள்
இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறீர்கள். என்.
து? (கவிதைக் குடித்த பாடுகள்?)
- ! இத்தப் பிரபந்த கவிதையைத் கூற எதை
யும் கைவிட்டுக் குடித்திருக்க வேண்டிய
அவசியமில்லை. மூண்டபாடுகள் என்பது
கவிதைக்கு அடையாளம், தாக்கம் முன்
சேற்றத்தில் அடிப்படையிலேயே இதைத் தொன்
மையான இத்து மதம் பன மாதிரிகளை
ஒற்றுக் கொண்டிருப்பதனால் அதன்
தனிச் சிறப்பு. ஆயினும் வித்து மதத்தின்
அடிப்படையே தர்மங்கள் நினைவானவை.
அவற்றைப் புரிந்து கொள்ள வேதனையும்
உபதேசங்களையும் முடிக்க வேண்டும்.

அழகு மலரும்
ஆரும் கவிதும்

- Q து. க. பழனிமலை, சென்னை-7
? வான்மயம் கவிதைகள் எப்படி இருப்பார்கள்?

இன்றைய அமைச்சர் ஐராவ் போவலும், பிரதமர் பெவெல் போவலும். மேற்குறிப்பிடப்பட்ட நடந்த படுகொலைகளைப் பற்றி விசாரணை நடத்த இன்றைய அரசு சுதானம் கமிஷனை அமைத்தது. இத்தக் கமிஷன் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் இந்தப் படுகொலைகளைக் கிறித்துவ அனலீயினர் நடத்தியபோதிலும் அவர்களைப் பாவனத்திலிய அகதிகள் மூலம் மூக்குள் போக இன்றைய ராணுவத் தலை பதிகளும் பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஐராவும் அனுமதித்தது பெரும் தவறு என்கிறது. அங்கு எவ்வ நடக்கும் என்று முன்கூட்டிப் பிபி ஈவிக்கே முடிவியிடுகி என்று ஐராவ் கூறிய சமாதானத்தை ஏற்காத கமிஷன், ஐராவ் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்று. மேலும் கிறித்துவ அனலீயினர், பாவனத்திலிய மூலம் மூக்குள் போக அனுமதிக்கப்பட்டது பிரதமர் பெவெலுக்கு முன்கூட்டியே தெரியாது என்றாலும் தெரிய வந்த பிரதமர் இரு நினைக்க வந்த அது பற்றி எந்த விதக் கவையோ அக்கறையோ கொள்ளாமல் இருந்திருக்கிறார் என்று பெவெல் தகவல்தான் ஓரளவு பொறுப்பைச் சுமந்துகிறது. பிரதமர் ராஜினாமாவை கமிஷன் கோரவில்லை. எனினும் பெவெல் தார்க்கைப் பொறுப்பெற்று ராஜினாமா செய்திருக்கலாம். ஆனால் அங்குப் பதவி யில் நீடிக்கிறார். ஐராவும் பாதுகாப்பு அமைச்சர் என்ற முறையில் அவ்வாறு இலாக்கா அந்த மத்திரிபாக மத்திரி சபை யில் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறார்!

1) கே. எஸ். கணபதி ஸ்பீக்கரின், சென்னை-45
2) மத்தியில் வெளியில் அங்குமின் தடவெதும் கண்கரணம் போவதுதானே?
3) கணபதி கன் கோவதுதான். ஆனால் அவை மத்தியில் பெவராவ் தடக்கிவிட்ட. 1978ல் அம்மையியர் அயல் தட்டவரை எதிர்த்துப் போராட்டம் தொடங்கி லுர்கன். எவ்வியப் பத்திரிகை உள்ள அம் மையில் பல அயல் தட்டவர்க் குடியேறு கிறார்கள். மிக அதிகமாக வருகிறவர்கள் பங்கா தோ அகதிகள். இதனால் அம் மையில் அம்மையியரே மொழி நீதியிலும் கலாசார நீதியிலும் மொபாஸ்மையிராதி கிலும் ஆபத்து உள்ளது. இப்படித் தட் தத்துக்கு மொதமாக அம்மையிச் வந்து குடியேறிய அயல்தாட்டவர்க் அரசியல் ஆதரவத்துக்காக 1978ல் தலாசிக்கப்பட்ட வர்க்களான பட்டியலில் சேர்க்கப் பட் டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் இத்தியப் பிரஜைகளே அல்ல; வர்க்களான பட்டி

யலில் எப்படி இடம் பெறலாம் என்று அம்மையியர் கேட்கின்றனர். இத்தப் பட்டியலில் அடிப்படையில் தடக்கும் எந் தத் தேர்த்தும் செல்லாது என்கிறார்கள். இவ்வாறு தட்ட விமோதமாக அம்மையிச் குடியேறியவர்கள் 80 வட்சம் பெர்க்கும் ஒன்று அவர்கள் தாய்தாட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும் அவ்வது இந்திய யலில் எவ்வா மாதிரிக் குடியேறும் பிரித்து அனுப்பிக் குடியேற்றப்பட்ட வேண்டும் என்பது அம்மையியர் கோரிக்கை. இதை மத்திய அரசு ஏற்காததுதான் எவ்வர்க் கினர்க்கெனக்கும் காரணம்.

1) மலர், வந்தவருக்கு
2) அம்மாத தினமும் மத்திய வேறுமார் மாத தினம் எப்படி
3) செவ்வார் தடவ் தடவர்க் என்பதோடு மாறு பட்ட கோட்டாவில் சீக்க் எடுத்து தடவ் விரும்புகிறார். கண்குடி அனலீயத் தடவ் விரும்பும் தடவ் மூடியாத கதாநாயக னுக்க் சக்கர தாத்தாவியில் வருவதும் அவர் துணைவர்க் கட்டிப் புகளும் சேர்ப்பாவை.

1) ராஜாவர், மதுரை
2) இத்தப் பட்டியில் ஸ்பீக்கர் கணபதியோடு தடவ் கிறாரா?
3) செவ்வார் ராஜாவர்க் மத்தியில் போல் தடவ் தடவ் நீச்சலுடைப் பட்டவையப் போட்டதற்காக வருத்தப்பட்டுப் பெட்டி கொடுத்தவர் இப்போது இப்படிச் செய் கிறார் என்றால் தொழில் போட்டிதான் காரணம்!

★ ரூ. 16 மிக் பெறுவார்:
தடவ். பட்டியல்,
16, செவ்வார் மதுரை தெரு.
புறமாவட்டம்,
சென்னை 400-007

இயற்கைக் கூந்தலின் இளமை ரகசியம்

YAYD

தேங்காய்
எண்ணெய்

மைத்துனியுடன் ஒரு ரகசியம்

வேதா கோபாலன்

விதானமாய் மைத்துனியுடன் உட்கார்த்து கொண்டு சாப்பாட்டை ரசித்துச் சாப்பிட்டார் கருணாகரன். ஹம்ஸா பரித்த பரித்து உணவு பரிமாறிக் கொண்டிருந்தான்.

"ஏய் அனா... நீ பார்க்கிறேன்னு அந்த தானுக்கு வெட்டும் போக இருக்கு! கழக்கமாய் ஒரு வெட்டு வெட்டறவர் இயனக்குக் கொடுக்கட்டு எழுந்திருக்கிறார் பாடுகள்!" கேள்பாய்க் கணவனைப் பார்த்துக் கித்தான் ஹம்ஸா!

தாத்காவிலைப் பிண்ணுக்குத் தங்கியவாறு எழுந்தார் கருணாகரன்.

"அய்யய்யோ... இதுக்கும் மேலே நான் காதுப்பா... ஏதோ அனாவு பக்கத்துக் கூட்காரயே கொஞ்சமாவது நங்கன் சாப்பிட முடிந்தது..." என்று அப்பாவி மாறிக் சொன்னார். ஹம்ஸா பரிசென்று கித்தான் கணவனைப் பார்த்து.

"ஹ்ஹு செம்புங்கோ அத்தான்...! டப்பாவில் எதையாவது கொட்டினும் முதலில் முழுக்க தெறறஞ்சு மாறிக் தொணும். அப்புறம் நங்கன் குதுக்கி விட்டுட்டா. அது முக்காதுக்குக் குறைவுக்கும். அது மாறிக்

தங்கவும் ரெண்டு தடவை உடம்பைக் குதுக்கிட்டு ரெண்டாவது தடவை சாப்பிட உட்காருங்க." அனாவு தன் பக்குக்கு ஹோக் அடித்துவிட்டு எழுந்து கைவலிப்பப் போனான்.

அனாவுவுக்கு மனக்குள் பரிசு பரிசென்றிருந்தது. அக்கா அத்தான் எதிரில் நன் மனத்தில் படபடப்பைக் காட்டிக் கொண்கக் கூடாது என்ற ஒரே காரணத்துக்காக மட்டுமே கொஞ்சம் ஜோலியனாய் இருப்பது போல நடித்துக் கொண்டிருக்கிறான். குறிப்பாக அத்தான் திரிந்தது பார்க்கவே கூச்சமாக இருந்தது. சொந்தத் தங்கையுடன் பழகுறது போல் பழகிக் கொண்டிருக்கிறார் கருணாகரன். இவ்விதமும் இது நீடிக்குமா? சந்தேகம்தான்.

"என்னடி குழாயடியிலேயே நின்றுட்டே? கையைக் கழுந்தா உத்தேசம் இங்கையா?" என்ற ஹம்ஸா கேள்பாய்க் குரல் கொடுத்த பிறகுதான் திடீரென்று உறைத்தாறி போலக் கணைபக் கழுவிக்கொண்டு உன்னை உத்தான்.

ஹம்ஸா சாப்பிட உட்கார்த்தான். "அனா

அத்தானுக்கு வெத்திலை மழுக்கக் கொடுத்துட்டு அப்பறம் எண்குப் பரிமாற வாடி... இத்தனை வயசாக்டே தவிர இதுகூட இன்னும் மத்தலா செய்து கொடுக்கணும்... என்று பெருமையாய் அலுத்துக் கொண்டு, வேண்டியவற்றை இலையில் வைத்துக் கொண்டான்.

“அத்தான் நாளைக்குச் சாயத்திரம்நாள் இனம்பகாய்னு இருக்கேன்...” சட்டென்று குரலில் தாழ்த்திக் கொண்டான். அதுஷா, “அத்தாய்... ஒரு சின்ன ரசியை, உங்க டிப்பா அக்காவுக்குத் தெரியக் கூடாது” என்று சிசுசொத்தான்.

சுருளுகரன் குழப்பத்துடன் நிமிர்ந்து பார்த்தார். “நீதான் ரெண்டு நாளைக்கு மேல இப்பே தங்கறதில்லையா? உங்களைக் கட்டிக்கிட்டு வரணியே...” என்றவர் கேள்விக் குறியாய் முகப்பாவத்தை வைத்துக் கொண்டார்.

வெத்திலையில் பாக்கை வைத்து, பான் பதனா கொஞ்சம் போட்டு இலிப்பு மசா காவைத் தட்டி முக்கொண்டாய் மடித்து அத்தானின் கையில் நிணித்தவன். சட்டென்று ரகிக்கைக்குள்ளிருந்து, பவமுறை மடிக்கப்பட்ட, காசிதம் ஒன்றை எடுத்தான். “படிக்கப் பாருங்க” என்றவாறு அவர் கையில் கொடுக்கப் போனபோது “நான் உங்களை வரவாமா?” என்ற நாசக்கான குரல் கேட்டுத் திரும்பினார் சுருளுகரன். காசிதம் வழுக்கிக் கிடை விழுந்தது. அத்தானுக்கு

அவன் பார்த்துப் பார்த்து ரசியமாய் எழுதிய கடிதம்.

இத்தன “பெய் உம் இம்” என்று சுருளுகரன் சொல்ல, பிங்கும கடித்ததை எடுத்து ரகிக்கைக்குள் நிணித்துக் கொண்டு விட்டான் அதுஷா.

வத்தவன் எதிரி விட்டு ஸ்ரீதர், “சுட்ட மார்க்கிங் கார்... கப்பான் இருத்தாக் கொஞ்சம் கொடுங்கனேன். க்கூட்டர்வ சின்ன ரிப்போ... குல்பாக்கல்வ வச்சிருத்த கப்பான் மட்டும் எங்கேயோ காரணம், பாக்லி குல்வ் கல்வாய் இருக்கு” என்று.

அவன் உங்களை துறைத்ததுமே அதுஷா அக்காவுக்குச் சாப்பாடு பரிமாற உங்களை வத்து விட்டான். முகம் முழுக்க மோற்றம் போல்டராய் ஒட்டப்பட்டிருந்தது. “சே, இத்த மனிதன் இத்து நிமிஷம் கழித்து வத்திருக்கக் கூடாதா? சமயத்துக்கு வத்து காரி வத்ததைக்குடுத்து விட்டானே” என்று எரிச்சலாய் வந்தது. பத்து நிமிடங்களுக்கிடையில், ஸ்ரீதர் “விரெக் லார்” என்று கணிர்வென்று சொல்லிட்டுப் போய் விட்டான்.

சுருளுகரனுக்கு மனத்திசு குறுகுறுசென்று எதுவோ உழுதது. என்ன எழுதிக் கொடுத்தான் அதுஷா? ஏன் அது அக்காவுக்குத் தெரியக் கூடாது என்று வேறு சொன்னான்? நம்மவராய் ஏதோ சாப்பிட்டேன் என்று பேயர் பண்ணினானே தவிர மனமே சரியில்லை. தன் கணவனுக்கும் தங்கைக்கும் இடைவே இசைகி வேண்டு என்றுவோ தடக்கிறது என்று அத்த சூட்டம் புத்திருக்கு வயப

The Young Master

படம் முழுதும் குச்சியு சண்டை. பிரபுபவர் கீச வயதான பொதி பறக்கும் லாக்கி சான். சதை ரொம்பப் பிம்பிள்; சீனாவில் ஒரு நகரம், துச்சியு பவீத்சிப் பன்னிக்ளிடலே போட்டி. சுழக்கமாக வெற்றி பெறுவது சிவப்புப்பன்னி. ஆனால் இம்முறை அவர்கள் நம்பிக்கை நட்சத்திரம் செங் உடம்பு சீரிலிவல் என்று ஒதுங்கிவிட்ட, அவரிடத்தில் சிங் (ஜாக்கி சான்) கோதாவில் குதிக்கிறார். நீலப் பன்னிவின் சார்பிவன் பிரமாதமாகப் போரிடுவதுடன் செங்கெ எல்லாந் தத்திரங்களுக்கும் பதில் ஐந்துக்கய்க்காத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார். நிகைக்கிறார் சிங். எதிராளியின் வேஷம்

கலியும்போது தெரிய வருகிறது. உடம்பு சீரிலிவல் என்று ஒதுங்கிய செங்கெ துரோக மினைத்து நீலப் பன்னிக்காகப் போராடுகிறார் என்பது. காரணம் செங் குதாட்டத்தில் ஏகமாகப் பணம் இழந்து கடன்பட்டிருப்பதுதான். தன்னை மீட்டுக் கொள்ள இப்படி பவிசை பன்னிக்கே துரோகம் இடைத்து விட்டார். மேலும் ஒரு சின்னக் குழப்பம்! பிறகு சுருக்கமான முடிவு. சதைவயப் பதறி யாருக்கு என்ன கவலை. இன்றைய ஆசியாவின் தே. 1 குச்சியு வீரர் ஜாக்கி சானின் சண்டைகளையவா முக்கியம்?

-த. சூ. ரா.

பேராகப் பரபரப்பி மாவட்டத்தில் முன்னெயி என்ற கிராமத்தில் பிறந்தவர், பேராகின் முன்னாள் மந்திரி ரமீயி அமைது கிதவாய். அவர் நினைவு தானிய அஞ்சலி செலுத்த சொபாக்ராம்தாக் என்ற மந்திரிவை அழைத்திருந்தார்கள்.

மந்திரி, "நாம் எல்லோரும் அவருக்கு மட்டுமல்லாது அவருடைய பாட்டைக்கும் மரிபாவை செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அவர் நம் பாட்டாக் தாட்டிக் ஒவ்வொரு மூலியிலும் ஒரு புலகை விளப்பினார் என்றே சொல்வோம்" என்று பேசிக் கொண்டு போனார்.

பேசி முடிந்த பின்னர்தான் அவருக்குத் தெரிய வந்தது அக்கட்டம் முகம்மது ரமீயைக் கொண்டாடக் கூடப்படவில்லை. ரமீயி அமைது கிதவாயின் நினைவு தானைக் கொண்டாடக் கூடப்படவில்லை என்று.

இருவரும் வேறுவேறு ஆசாயிகள் என்று ஒரு வழியாகப் புரிந்து கொண்டுவிட்டார் அமைச்சர்!

-ஜே. சரவணம்

மாயப் புரிந்து விட்டது. தங்கையின் முகத்தில் அவர் கவராய் குடியு முகப்பாவதில் அது உறுதியுடையது. அங்குக்குச் சாவதிரமே மொட்டை மாடியில் இருந்த குரோட்டன்ஸ் சேடித் தொட்டிகளுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றும் போது தொட்டிதில் அவசரமாய்த் தங்க தங்கை - தங்கை கைகளிடம் ஏறின ஒரு கடிந்ததைக் கொடுப்பதைக் கவனித்து விட்டான்.

இத்தனை வருட நாய்ப்பத்திப்பற்றிப் பிறகு இப்படி ஒரு நிரப்பத்தை அவன் கவனிலும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. இருந்தாலும் யாரிடமும் ஏறவும் கண்டு கொள்ளாமல் இருந்து விட்டான் - அடுத்த ஒரு வருடம் வரையில்!

ஒரே ஒரு வருடத்தில் நாய்ப்பாவுக்கு இவ்வளவு கொடுமைபாடி விவாதி வரும் என்று யாருமே எதிர்பார்க்கவில்லை. புற்று நோயால் அவ்விப்பட்டுப் படுக்கையில் தங்கித் தொண்டிருந்தான். யாருக்குமே எந்தத் தீங்கும் நினைக்காதவருக்குத்தான் விவாதிவும் பிரச்சினையும் வரும் போதும்! எர்ப்பப் கையின் புற்று நோய் எவ்வளவு பரிதாபம்! எவ்வாறும் பட்ட கவனத்தை நாய்ப்பா படவில்லை. ஒரு கையால் அவனுக்கு மிழ்ச்சி.

நிறைவு உறவுக்காரரான தனியர், படுக்கைக்கு அருகில் அனுமையும் கருணைகளும் கொண்டிருக்கும் உட்காரத்திருந்தார்கள். "அனுமையா... இட்டை காயோ... எங்குப் பிறந்ததை மறுக்காது யாருமே கைட யாதலு குறைய இவ்வளவு அந்த அளவுக்குத் துடிக்கவாய் இருந்தே. நிரந்தர ஹாக்கலில் தங்கி வேலைக்குப் போய்க் கிட்டிருக்கிறவென்றுதான் கண்டமாய் இருந்தது. இனிமேல் அதையும் இருக்காது. நீங்கள்

எம் நிமிஷம்கூட என்னிடம் கிட்டு இருக்கேன். என் புருஷனை நீ கையாணம் பண்ணிக்கொடி... உன்னுடையது சந்ததி வளரட்டும். எனக்குத்தான் அந்த பாக்கியம் இப்பென்று டாக்டர் சொன்னிட்டார்..." என்றான். கணவன் பக்கம் நிரம்பி "எனக்கே... நீங்க நம்ப அனுமாவைத்தான் கையாணம் பண்ணிக்கூடும். என்மேல் ஆகி..." என்று சொல்லியவன் கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் கண்ணை மூடிவிட்டான். கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்பு ஜீவனுள்ள அவன் கண்ணிலிருந்து வெளிப்பட்ட கண்ணீர் இப்போது ஜீவனற்ற கண்ண்களில் வழிந்தோடியது.

அனுமாவைக்குக் கிட்டத்தட்ட மயக்கமே வருவது போல ஆகி விட்டது! நாய்ப்பா இதரத் துறிகளையெல்லாம் அவன் கைடையில் சொல்லிவிட்டுப் போன வார்த்தைகள்தான் பெரிய அநிர்ச்சியாக இருந்தது. தாக்கம் இருவரும் கையாணம் செய்து கொள்வதா! எவ்வளவு கொடுமையான ஐடியா!

ஒருவேளை. எதிர்ப்பு மூலமாக மேல் தங்கு ஏற்பட்டிருக்கும் காதல் விளக்கி எழுதி அதளாளிடம் கொடுத்த கடிந்ததை அக்கா துரக்க மாண்டபாக்க கவனித்துவிட்டு இப்படி ஒரு விபரீதக் கற்பனையைச் செய்து கொண்டிருப்பாளோ! பழங்கால ரசிகரையில் ஊதிய அக்கா இதரத் துறிக் தெரிவிப்பாளோ என்று பயந்து அவளிடம் விஷயத்தை மறைத்தது எத்தனை பெரிய மூட்டாள்தனம்! மேல் தங்கியிருந்துகொண்டு அக்காவின் உயிரற்ற உடலின் மேல் விழுந்து அழுதான் அனுமான். அதைக் கூடச் செய்ய முடியாதவராய்த் திகைத்து நின்றிருந்தார் கருணைகள்.

தென்கிழைநகர், ஒங்குநிலை மருத்துவத்
தலிர், மாவதியாள் மருத்தும் தென்கி
ழைநகர்.

நிருபர்: கொடி மருத்துவக் ஒரு மிஷின்
கூட வைத்திருக்கிறீர்கள் அல்லவா?

தாராபண்டி: அந்த மெஷினில் பெயர்
பூச்சி மெஷின். தெர்மோஸ்டாட் மெஷின்
என்பதன் சரூக்கம். இந்த மெஷின்
ஜிப்பின் இணைத்து இரவு நேரங்களில்
ஒவ்வொரு பகுதியாகக் கொண்டு செல்
கிறோம். இந்த மிஷின் தமிழ் நாடு அளவு
சுக்குச் சொந்தமானது. இதில் கொடி
ஒழிப்பு மருத்துவக் கலையில் வைத்து
உபயோகிக்கிறோம். அது முகப்பாசில்
சுத்திதரும் பரவுகிறது. கொடிக்களை
அகற்றுகிறது. இந்த மெஷின் பதிலித்து
நிமிடங்கள் வேலை செய்வதால் பதிலித்து
நிமிடம் செலவு எடுத்துக் கொள்ளும்.
ஒரு தானிக் குவியர் இரண்டு மணி நேரம்
இதை உபயோகிக்கலாம். இதற்கு மொர்
ஆவிரம் ரூபாய் செலவாகும். யானை
வாய்க் கட்டித் தீனி போடுகிற கைதளம்.

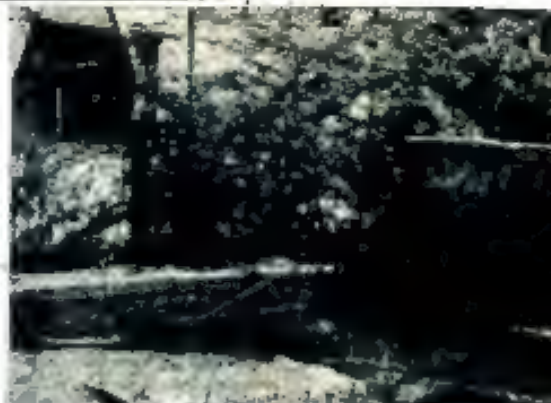
நிருபர்: கமிப்பதில் பக்கித்தான் கால்
வாயில் முகித்துவன் நீர்க்குவளைச் செடி
களை அகற்றும் முயற்சியில் மாநகராட்சி
செய்யப்படுமா? இதற்கும் கொடி ஒழிப்
புக்கும் தொடர்பிருப்பதாகக் கூறு
கிறீர்களே எப்படி?

தாராபண்டி: கொடி ஒழிப்பில் இரண்டு
வகை. ஒன்று வளர்ந்த கொடிவை அழிப்
பது. இது முழுப் பவன் தரத் தக்கது
அன்று. வளர்ந்த கொடிக்கல் இயற்கை
விசேஷம் மருத்துக் கொடிக்கைக்குத்
தடைச் சந்திப்பைப் பெற்று விடுகிறது.
மேலும் இவை மருத்தின் நெடி வந்தது
தப்பிப் பதத்து சென்று விடுகிறது.

இரண்டாவது வகை, கொடி முழு
வளர்ச்சி யடைவாமல் புழுப் பருவத்தில்
இருக்கும்போதே அதை அழித்து விடு
தல். இதில் ஏதத் தரவு முழுப் பவன்
விடும்.

சென்னை நகரில் ஓடும் பக்கித்தான்
கால்வாய், ஓட்டேரீ நகரம், கலம் ஆறு,
அடைவாறு முதலியவற்றில் தீரோட்டம்
இல்லை. தண்ணீர் தங்கியுள்ளது.
இதனால் கொடிப் பெருக்கம் அதிகமாக
இருக்கிறது. கொடிப் புழுக் கொடி
மருத்திட்டவுடன் புழுக்கள் இந்த நீர் வாயில்
முனைத்துவன் நீர் தாவரங்களான
நீர்க்குவளை, ஆலாபத் தாமரை போன்ற
வற்றின் வேரில் பகுதியில் சென்று
பதங்கிக் கொள்கின்றன. எனவே வளர்
விடை எவ்வாறும் கொடிப் புழுக் கொடி
மருத்து இயற்கைத் தீண்டாமல் பவ
வற்றைப் போல்கிறது. ஆகையால் அது
தாவரங்களைக் கிளையும் பணியில் ஒரு
பட்டுள்ளது மாநகராட்சி. இவை கிளையப்
பட்டவுடன் பதங்குவதற்கு இடம் இல்
லாமல் கொடிப் புழுக்கள் பெரும்பாலும்
இறந்து விடும்.

நிருபர்: ஓராண்டில் சென்னை மாநகராட்சி
எவ்வளவு ரூபாய் கொடி ஒழிப்புக்கு எடுத்து
ஒதுக்குகிறது?

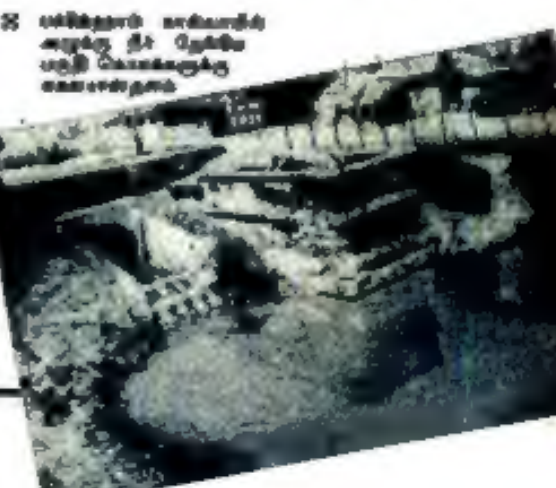
26 தெரு ஒங்குநிலை நெடி தீர் தென்கிழைநகர்
தான் கொடிக்கல் உற்பத்தியாகின்றன.

தாராபண்டி: சென்ற வருடம் பட்டு
மொர் 95 லட்சம் ரூபாய். இந்த வருடம்
மொர் ஒரு கோடியே இருபது லட்சம்
ரூபாய்.

நிருபர்: இவ்வளவு லட்சக்கணக்கில் செல்
வழித்தும் கொடிப் தீர்த்துக் கவனங்கள்
முற்றாப்புகளில் வைக்க முடியவில்லையா?

தாராபண்டி: கொடி உற்பத்தி ஒவ்வொரு
நாளும் அதிகரித்துக்கொண்டேயோகிறது.
அந்த வேகத்துக்கு ஒரு கொடுத்துச் சமா
னிக்கிற சந்தி சென்னை மாநகராட்சிக்கு
இல்லை. பவன் கசதியும், பணிவாளர் பவ
லும் போதாது. இது தலிர், இந்தப்
தீர்த்துக்கு நெருக்கி டிபார்ட்மெண்ட்டை
மட்டும்கூற சொல்வது தவறு. பொதுப்
பணித் துறாக்கும் இதில் முக்கிய பங்கு
உள்ளது. சென்னை நகர் முழுமைக்கும் நகல்
அழிவு தீர்ப் பாதை அமைப்பு கிடைவாது.
இருக்கிற அழிவுதீர் குழாய்களில் அழிவு
தீர் வெளிவர திட்டமிட்ட முறை இல்லை.
இதனால் அழிவு தீர் தேங்குகிறது. கொடி
உற்பத்தி ஆகிறது. இது தலிர் பொது
மக்கள் விட்டைச் சுற்றிக் அழிவு தீர்
தேக்க விடுவதும் ஒரு காரணம்.

பேட்டி: எம். சந்திரமௌலி
புகைப்பட்டம்: சென்னை மாநகராட்சி;
ஏ. கபாலி

28 பக்கித்தான் கால்வாயில்
அருகே தீர் தென்கி
ழைநகர் கொடிக்கல்
கொடிக்கல்

கீபைபிளிசுர்து கீசு

சுதாரணமாக நம் விடுகலித் தேவை பற்றிப் பொருள்களைக் குப்பை என்று வெளியே போட்டுவிடுகிறோம். ஆனால் அளவளாவியே லாபப் பொருள்களாகக் கொண்டு பணவசை பொம்மைகளாகச் செய்துவிடுகிறோம். வெவ்வேறு சாமி. சென்னை ராயப்பிட்டை இத்தியல் பாலக் வங்கித் திசுவின் சிவசுமியிலேயுள் பிரிவித் அறிவாரியாக இருக்கும் ஸம்பத வயதுக்காரர் இவர். இவரைத் தொற்றத் தைபும், கறுகறுப்பையும் கொண்டு இவரைச் சத்தித்தபோது:

"நான் நெ பையனாக இருத்தபோது. எனக்குச் சுமையே இருக்கப் பிடிக்காது. ஏதாவது புதுமையாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆசை உண்டு. நம்பல் ஒருவனுக்குப் பொங்கல் வாழ்த்து வாய்க் விட்டில் காக்கெட்டபோது அப்பா கொடுக்க மறுத்துவிட்டார். அவரைப் பொருத்தமட்டில் அது விண் செலவு. அந்த மொற்றம் என்னையே வாழ்த்து அட்டை தயாரிக்க வைத்தது. தொடர்ந்து பொங்கல், திபாகலி, கிறிஸ்துமஸ் போன்ற பண்டிகைகளுக்கு நானே வாழ்த்து அட்டை தயாரித்தேன். உபயோகமற்ற செருப்பின் பித் பருவில்த் பண்டிகைக்கு ஏற்றவாறு சித்திரம் செதுக்கி, ரப்பர் ஸ்டாம்பு மாடுகி

சு வெகுநாள்

பயன்படுத்துவேன். அதைக் கொண்டு வாழ்த்து அட்டை தயாரிப்பேன்.

"உயிவை மையமாக வைத்து அரோகா மரங்கள், புதியெலி முதலியன செய்தேன். பிளாங்குக் ஓயலில் ஊசி இலை மரம், மற்றும் பாரிவைக்கு அழகாக மரங்களைத் தயாரித்தேன்.

"ஒவ்வொரு வருஷமும் எங்கள் வீட்டுக்குக் கொது பொம்மைகள் இப்படித்தான் அமைவ வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு தீர்மானித்துப் பொம்மைகள் செய்வேன். "தர்மாவோலி விருத்து மூன்று அடிக்குப் பெரிய மனை செப் தேன். உன்னே ஒரு "தர்மாவோல்" முருகன். பாரிக்க வருபவர்கள் கன்னத்தில் போட்டுக் கொள்ளும்போது மனக் சத்தோஷத்தாக துள்ளும்.

"தூக்கம் சரியாக இல்லாததால் டாக்டரைப் பாரிக்க விட்டில் எவ்வொருமும் என்னை அனுப்பினார்கள். டாக்டர் இத்தப் பொம்மை உலகப் பற்றிய திசைப்பை விட்டுவிட வேண்டும் என்றார். நானு விடுவேன், விட்டது டாக்டரைத்தான்!

"சென்னையில் உங்கள் பல பங்கிகளுக்கு என்ன கொதுவைப் பாரிக்க அழைப்பு அனுப்பினேன். பன்லி ஆசிரியர்கள் பாராட்டி ஊக்கப்படுத்தினார்கள். பாரிக்க வரும் வேறு சிலர் "என்ன பெரிதாகச் செய்துவிட்டார். வெளும் குப்பைதானே" என்றுசொல்வதைச் சில சமயங்கேட்ட நேரும்போது மனத்துக்கு வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது."

சத்திப்பு: "சென்"

சு வெகுநாள் தயாரித்த பொம்மைக் கொது

**உங்கள் கேசம் அபர்த்தியின்றி
சக்தியின்றி இருக்கிறதா? உங்கள்
கேசத்தைப் பக்குவப்படுத்தி அழகையும்
ஆயிரக்கிழைத்தையும் அளிக்கிறது...**

செழுமையான புதுப்போஷன்கூடுகிறதே ஹேலோ பீக் ஷாம்பூ

ஊட்டம் குறைந்த நிலையில் உங்கள் கேசம் அபர்த்தியின்றி, சக்தியின்றி, ஆயிரக்கிழைத்தையும் காணப்படுகிறது.

பட்டுப்போன்ற, பொன் கிறகளை வரையப்பாட ஹேலோ எக் ஷாம்பூ, செழுமையான புது ஊட்டம் கிடைத்த உத்தியில் ஸ்கால் உங்கள் கேசத்தை சீரமைப்பதையடுத்து அடுத்த தேவையான எல்லா ஊட்டங்களையும் அளிக்கிறது. உங்கள் கேசம் அழகாக ஆயிரக்கிழைக்க, அபர்த்தியாகத் திகழ்கிறது.

ஹேலோ எக் ஷாம்பூயின் செழுமையான நுகரவரை உங்கள் கேசத்தில் புகுந்து அதை போலியுடனும் ஸ்காலையான மளமளப்புடனும் திறழச் செல்கிறது.

ஹேலோ பீக் ஷாம்பூ ...

அழகிய அபர்த்தியான ஆயிரக்கிழைக்க கேசத்திற்கு

"வாழ்க வளமு"
 இவ் புகழ்பெற்ற வளமுதல், 20
 ஆண்டுகளாகியும் இது
 புதுப்பலும், அந்தம் - விலை
 100% காலநிலைக்கு 100% காலநிலை
 காலநிலைக்கு 100% காலநிலை
 காலநிலைக்கு 100% காலநிலை
 காலநிலைக்கு 100% காலநிலை
 காலநிலைக்கு 100% காலநிலை

காலநிலை தலை
 காலநிலை தலை
 காலநிலை தலை
 காலநிலை தலை
 காலநிலை தலை
 காலநிலை தலை

